

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามวิสัยทัศน์ของประธานาธิบดี
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

พระศุภกวี นโศโคร (พิมพ์สุกฤษฎ)

30A5638463

305.524
ส778ค
255๖

Title: คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามวิสัยทัศน์ของประธานาธิบดี
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ห้องสมุด มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขต

วิทยาลัยเทคโนโลยีบัณฑิตบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขต

พุทธศักราช ๒๕๕๖

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน

ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

305:524

ส ๗๗๘ค

1 มี.ค. 57

เลขทะเบียน	5638463
เลขเรียกหนังสือ	ส 305.๕๒๔ ค.๑
วันที่	1 มี.ค. ๕๗

พระสุทัศน์ ยโสธโร (พันธุ์สุกผล)

30A5638463

๓

305.524

ส ๗๗๘ค

๒๕๕๗

Title: คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๕

**DESIRABLE FEATURES OF POLITICIANS IN THE PUBLIC VIEW,
NAKLUE SUB-DISTRICT, BANGLAMUNG DISTRICT,
CHON BURI PROVINCE**

PHRASUTHAT YASOTHARO (PHANSUPAPHON)

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF GOVERNMENT

GRADUATE SCHOOL

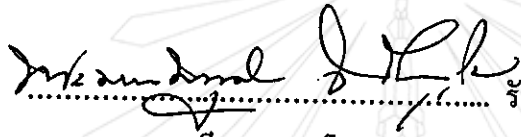
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

B.E. 2555 (2012)

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

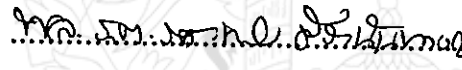
หัวข้อวิทยานิพนธ์ : คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
ชื่อนักศึกษา : พระสุทัศน์ โยโสธโร (พันธุ์สุกผล)
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : พลเรือตรี รองศาสตราจารย์ ทองใบ ชีรานันท์ทางกูร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.)

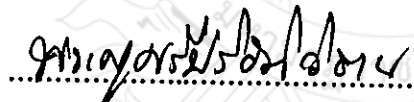
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

..... รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระมหาบุญศรี ญาณวฑฺฒโน (ผศ. ดร.))

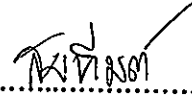
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สงบ เชื้อทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(พลเรือตรี รองศาสตราจารย์ทองใบ ชีรานันท์ทางกูร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(พระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.))

..... กรรมการ
(พันตำรวจเอก รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิ ศรีวัฒนา)

..... กรรมการ
(ดร. สมเกียรติ จองจิตมั่น)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

Thesis Title : Desirable Features of Politicians in the Public View, Naklue Sub-District, Banglamung District, Chonburi Province
Student's Name : Phra Suthat Yasocharo (Phansupaphon)
Department : Government
Advisor : Rear Admiral Assoc. Prof. Tongbai Dhiranandankura
Co-Advisor : Phrakhrusripariyattivitana (Dr.)

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P.S. Nānavuddho
..... Acting Dean of Graduate School
(Phramaha Boonsri Nānavuddho (Asst. Prof. Dr.))

Thesis Committee

S. Chuatong
..... Chairman
(Assoc. Prof. Sa-ngob Chuatong)

T. Dhiranandankura
..... Advisor
(Rear Admiral Assoc. Prof. Tongbai Dhiranandankura)

Phrakhrusripariyattivitana
..... Co-Advisor
(Phrakhrusripariyattivitana (Dr.))

N. Srivatana
..... Member
(Pol. Col. Assoc. Prof. Dr. Nithi Srivatana)

Somkiat
..... Member
(Dr. Somkiat Jongjitman)

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกวน

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
ชื่อนักศึกษา : พระสุทัศน์ ยโสธโร (พันธุ์สุกผล)
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : พลเรือตรี รศ.ทองใบ ธีรานันท์ทางกูร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.)
ปีการศึกษา : ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ ๑) เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ๒) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน และ ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่หาได้โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) จำนวน ๓๕๐ คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้สถิติบรรยาย คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลนาเกลือมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านภาวะผู้นำ และด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

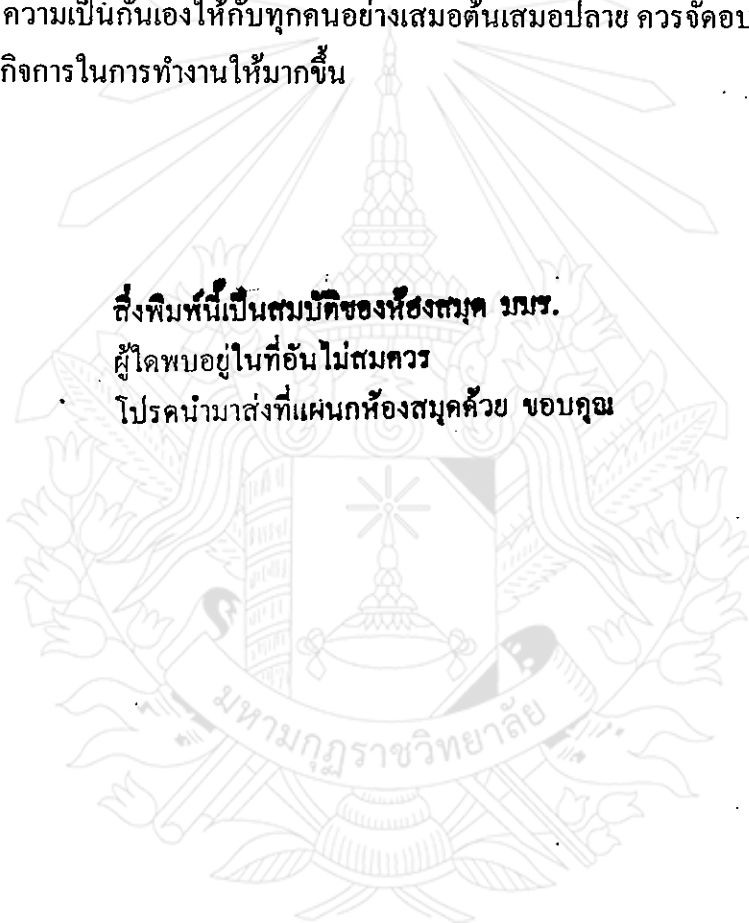
๓. ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาที่สำคัญ คือ

๑) ด้านบุคลิกภาพ ขาดความสุภาพเรียบร้อยในการแสดงออกขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส ความเป็นกันเองกับประชาชน สร้างความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นให้เกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการสังเกต การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ๒) ด้านจริยธรรม ไม่ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมาย บ้านเมืองและจารีตประเพณี สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยยึดถือระเบียบกฎหมาย คำสั่ง ข้อบังคับ เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ร่วมกิจการให้มีการทำงานร่วมกัน และ๓) ด้านภาวะผู้นำ ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขาดความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย สร้างความเป็นกันเองให้กับทุกคนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ควรจัดอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและร่วมกิจการในการทำงานให้มากขึ้น

ตั้งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุย

ก

Thesis Title : Desirable features of politicians in the public view, naklue sub-district, Bang lamung district, ChonBuri province

Student's Name : Phrasuthat Yasotharo (Phansupaphon)

Department : Government

Advisor : Rear Admiral Assoc. Prof. Thongbai Dhiranandankura

Co-Advisor : Phrakrusripariyattivitan (Dr.)

Academic Year : B.E. 2555 (2012)

ABSTRACT

The objectives of this thesis were as follows: 1) to study desirable features of politicians in the public view, Naklue Sub-district, Bang Lamung District, Chonburi Province 2) to compare desirable features of the politicians in the public view, Naklue Sub-district, Bang Lamung District, Chonburi Province, classified to different genders, age, levels of education, occupation and income per a month and 3) to study the suggestions and solution concerning desirable features of the politicians in the public view, Naklue Sub-district, Bang Lamung District, Chonburi Province. Research instruments were questionnaires being collected data from the Sample Random Sampling of the samples of 390 people sized by Taro Yamone's formula and used Simple Random Sampling on collecting data. The used statistics were descriptive statistics; frequency, percentage, mean, standard deviation and inferential statistics:t-test and One-Way ANOVA test. If differentiation was found, it was tested in a pair by mean of Scheffe and analyzed by computing.

The results of research were found as follows:

1. The people living in Naklue Sub-district had view on desirable features of the politicians in the whole view of the 3 aspects of the high average. Having been considered each aspect, it was found that the aspect of ethics was at the high the aspect of leadership and the aspect of personality was at average respectively.

2. The results of comparison were found that the people with different age, levels of education, occupation and income per a month had no difference of the view on desirable features of the politicians in the whole view of the 3 aspects. But the people with different

genders had different view in the statistic significant average 0.05. Other aspects were not found difference.

3. The people had suggested some problems and solution: 1) the aspect of personality ; the politicians had a lack of expression modesty and good human relations to the people. They did not smile and they were not friendly with the people. Therefore, the politicians should ensure a more expression to accept individual difference by observing and adaptation to the others by participating activities 2) the aspect of ethics; the politicians did not act within the limits of the law and tradition. Therefore, the politicians should create awareness by taking the laws, orders and regulations strictly and they also should participate to activities to work together and 3) the aspect of leadership; the politicians did not have good human relations, they had a lack of administrative abilities in teamwork to achieve the goals. Therefore, the politicians should be friendly with every one consistently; they should provide training, seminar, study and participation in the work more.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาและดูแลเป็นอย่างดี ของ พลเรือตรี รศ. ทองใบ ชีรานันท์ทางกูร อาจารย์ที่ปรึกษา และพระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ขออนุโมทนาคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รศ. สงบ เชื้อทอง ประธานกรรมการ พ้นตำรวจเอก ศ. ดร. นิธิ ศรีวัฒนา และดร. สมเกียรติ จงจิตมั่น กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ส่งผลให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ

ขออนุโมทนา อาจารย์กรุณา ชันทอง อาจารย์พิสิทธิ์ชนนท์ นิวัฒนากุล และอาจารย์ภุชงค์ นิมพาลี ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่ช่วยตรวจแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องสถิติการวิจัย

ขออนุโมทนา อาจารย์ ดร. วิญญู กิณะเสน อาจารย์เอกวุฒิ สารมาศ และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกแขนง ทำให้ผู้วิจัยสามารถมีโอกาสร่ำวิชาวิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ขออนุโมทนา ท่านนายกเมืองพัทยา ท่านนายอำเภอบางละมุง และเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์อำเภอบางละมุง ที่ให้ข้อมูลบางส่วนและข้อแนะนำดี ๆ เกี่ยวกับการวิจัย รวมถึงประชาชนในเขตตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ขออนุโมทนาเพื่อนพระนักศึกษา และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๖/๒๕๕๑ ชลบุรี ทุกท่าน ขอบคุณสถานที่จิตตภาวันวิทยาลัย เมืองพัทยา ของพระเดชพระคุณ พระเทพกิตติปัญญาคุณ และพระภิกษุทุกรูป ที่ให้สถานที่พักจำพรรษา และให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจในการศึกษา ขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี คุณความดีและประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แก่บุพการีและผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน อนึ่งหากความผิดพลาด บกพร่องถ้าจะมี ผู้วิจัยขอน้อมรับเพื่อแก้ไขต่อไป

พระสุทัศน์ ยโสธโร (พินิจสุภผล)

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มมร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	น
สารบัญคำย่อ	ด
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย	๓
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑ ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	๖
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	๘
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับนักการเมือง	๑๕
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักการเมือง	๒๖
๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมของนักการเมือง	๓๐
๒.๖ ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำ	๔๕
๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมือง	๔๗

๒.๘ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล	๕๔
๒.๙ ทฤษฎีเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย	๖๐
๒.๑๐ สภาพพื้นที่ทำการวิจัย	๗๐
๒.๑๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗๓
๒.๑๒ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	๘๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๘๑
๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๘๑
๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	๘๒
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๘๓
๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	๘๔
๓.๕ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	๘๖
๓.๖ การวัดค่าตัวแปร	๘๖
๓.๗ การวิเคราะห์ข้อมูล	๘๗
๓.๘ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๘๗
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๙
๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๙
๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๙
๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๒
ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๘๒
ตอนที่ ๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะ ของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี	๘๕
ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	๘๕
ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบล นาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี	๑๒๒

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
 ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
 ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๒๕
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๒๗
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๒๙
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๓๓
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๓๓
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัย	๑๔๐
บรรณานุกรม	๑๔๑
ภาคผนวก	๑๔๓
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	๑๔๗
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	๑๕๐
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๑๕๖
ภาคผนวก ง แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม	๑๖๒
ภาคผนวก จ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	๑๖๕
ภาคผนวก ฉ ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	๑๖๗
ประวัติผู้วิจัย	๑๖๙

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
 ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
 ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ ๓.๑	ชื่อหมู่บ้าน จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	๘๓
ตารางที่ ๔.๑	แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ	๘๒
ตารางที่ ๔.๒	แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม อายุ	๘๓
ตารางที่ ๔.๓	แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม ระดับการศึกษา	๘๓
ตารางที่ ๔.๔	แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม อาชีพ	๘๔
ตารางที่ ๔.๕	แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชนตำบลนาเกลืออำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน	๘๔
ตารางที่ ๔.๖	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภ อบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน	๘๕
ตารางที่ ๔.๗	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภ อบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ	๘๖
ตารางที่ ๔.๘	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภ อบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม	๘๗

ตารางที่ ๔.๕	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ	๕๘
ตารางที่ ๔.๑๐	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ	๕๕
ตารางที่ ๔.๑๑	แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ	๕๕
ตารางที่ ๔.๑๒	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามเพศ	๑๐๐
ตารางที่ ๔.๑๓	แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามเพศ	๑๐๐
ตารางที่ ๔.๑๔	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามเพศ	๑๐๑
ตารางที่ ๔.๑๕	แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามเพศ	๑๐๑
ตารางที่ ๔.๑๖	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามเพศ	๑๐๒
ตารางที่ ๔.๑๗	แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามเพศ	๑๐๒

ตารางที่ ๔.๑๘	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ	๑๐๓
ตารางที่ ๔.๑๙	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ	๑๐๓
ตารางที่ ๔.๒๐	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอายุ	๑๐๔
ตารางที่ ๔.๒๑	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอายุ	๑๐๔
ตารางที่ ๔.๒๒	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอายุ	๑๐๕
ตารางที่ ๔.๒๓	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอายุ	๑๐๕
ตารางที่ ๔.๒๔	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอายุ แตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)	๑๐๖
ตารางที่ ๔.๒๕	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ	๑๐๗
ตารางที่ ๔.๒๖	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ	๑๐๗

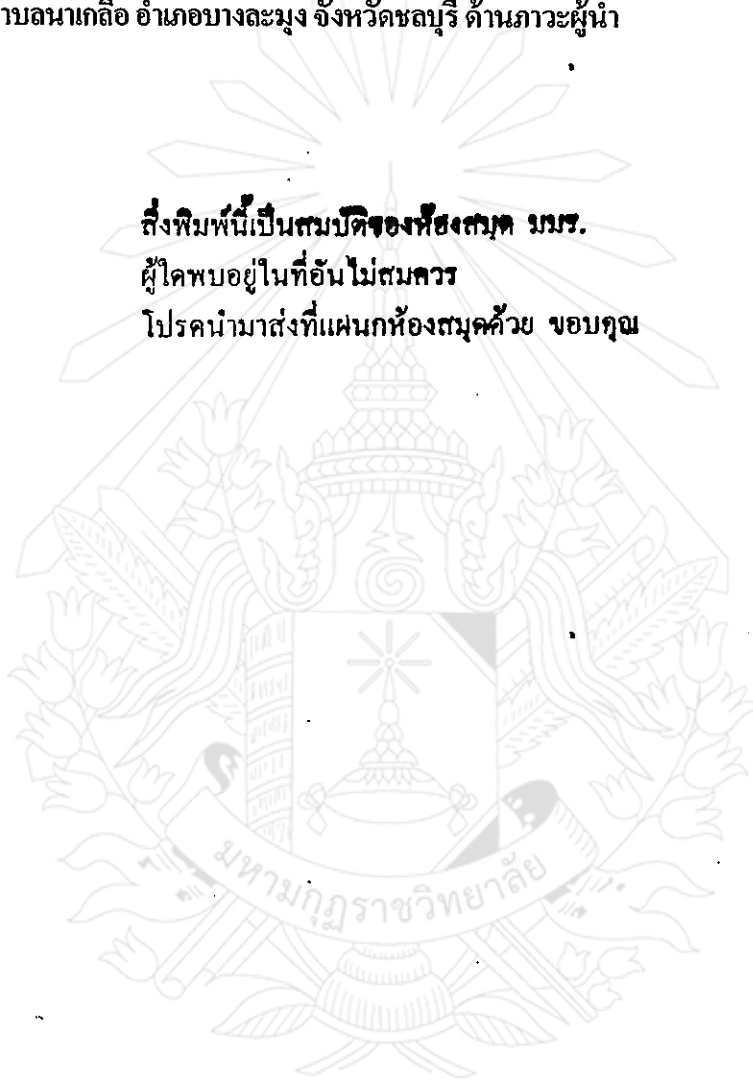
ตารางที่ ๔.๒๖	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๐๘
ตารางที่ ๔.๒๗	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๐๘
ตารางที่ ๔.๒๘	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)	๑๐๘
ตารางที่ ๔.๓๐	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๑๐
ตารางที่ ๔.๓๑	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๑๐
ตารางที่ ๔.๓๒	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๑๑
ตารางที่ ๔.๓๓	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๑๑
ตารางที่ ๔.๓๔	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๑๒
ตารางที่ ๔.๓๕	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๑๒

ตารางที่ ๔.๓๖	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ	๑๑๓
ตารางที่ ๔.๓๗	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ	๑๑๓
ตารางที่ ๔.๓๘	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอาชีพ	๑๑๔
ตารางที่ ๔.๓๙	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอาชีพ	๑๑๔
ตารางที่ ๔.๔๐	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอาชีพ	๑๑๕
ตารางที่ ๔.๔๑	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอาชีพ	๑๑๕
ตารางที่ ๔.๔๒	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ	๑๑๖
ตารางที่ ๔.๔๓	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ	๑๑๖
ตารางที่ ๔.๔๔	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอแนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	๑๑๗

- ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง
 จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๑๗
- ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง
 จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ด้วยวิธีการของ
 เชฟเฟ้ (Scheffé) ๑๑๘
- ตารางที่ ๔.๔๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึง
 ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอ
 บางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๑๙
- ตารางที่ ๔.๔๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง
 จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๑๙
- ตารางที่ ๔.๔๙ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึง
 ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอ
 บางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๒๐
- ตารางที่ ๔.๕๐ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง
 จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๒๐
- ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึง
 ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอ
 บางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๒๑
- ตารางที่ ๔.๕๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง
 จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน ๑๒๑
- ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข
 ปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน
 ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ ๑๒๒

- ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข
ปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม ๑๒๓
- ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข
ปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ ๑๒๔

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

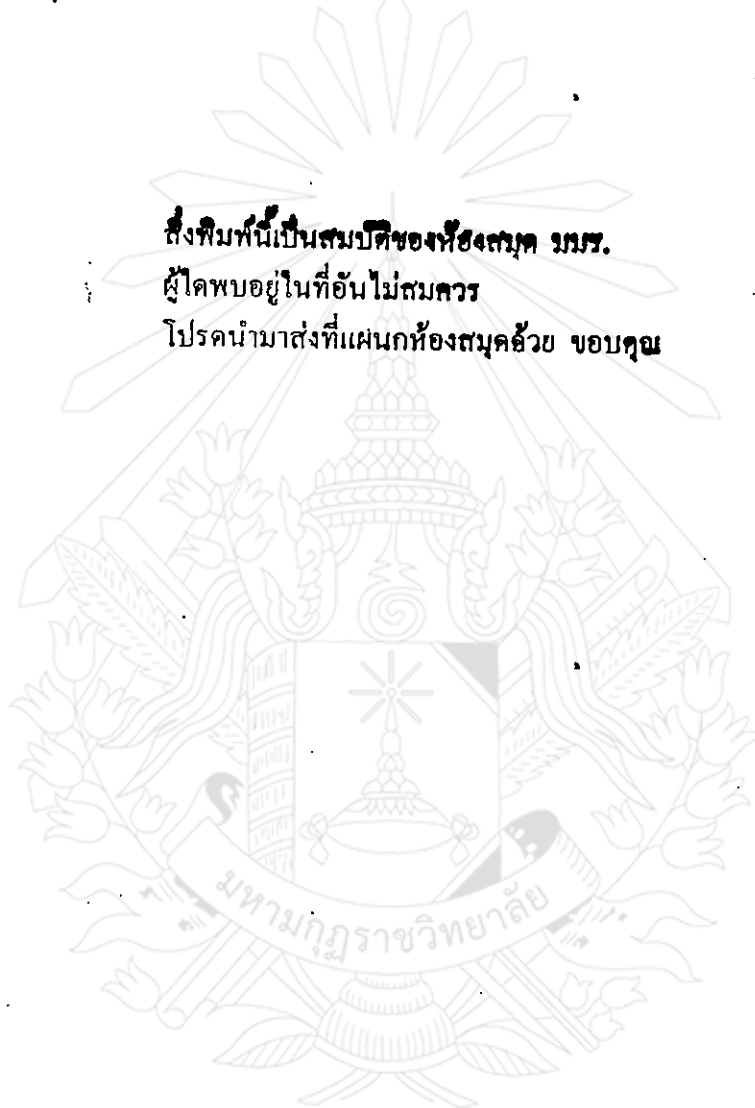
สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ ๒.๑ แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

๘๐

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุย

สารบัญย่อ

ตำราที่ใช้ในการค้นคว้าหลักฐานในพระพุทธศาสนา สำหรับการเขียนวิทยานิพนธ์นี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าจาก พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการ อ้างอิงได้ใช้ชื่อย่อของคัมภีร์ พระไตรปิฎกไว้ในเชิงอรรถของสารนิพนธ์ ซึ่งชื่อย่อนี้มีคำเต็มดังนี้

คำย่อ	คำเต็ม			
ที.ม.	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	พระไตรปิฎก
ที.ปา.	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฎิกวรรค	พระไตรปิฎก
ม.มู.	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปัลลณาสก	พระไตรปิฎก
ส.ส.	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	พระไตรปิฎก
ขุ.ชา.	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ชาดก	พระไตรปิฎก

สำหรับอ้างตัวเลขที่อยู่หลังชื่อย่อคัมภีร์ ผู้วิจัยใช้แบบ ๓ ตอน คือ เล่ม / ข้อ / หน้า ตัวอย่าง เช่น ที.ม. ๑๐/๒๕๕/๓๘๔ หมายถึง พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค เล่ม ๑๐ ข้อ ๒๕๕ หน้า ๓๘๔ เป็นต้น

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหนังสือพิมพ์ มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ตระหนักดีว่าสภาพของปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมและผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) ของนักการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง โดยสภาพปัญหาที่เห็นได้ชัดเจน เช่น การทุจริตในการเลือกตั้ง การซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้ง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การใช้อำนาจหน้าที่ของนักการเมืองเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นปัญหาที่เกิดมาจากการใช้อำนาจหน้าที่ของนักการเมืองแทบทั้งสิ้น แม้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐^๑ ได้กำหนดให้นักการเมืองมีความโปร่งใส มีคุณธรรมและจริยธรรม คือกำหนดหมวดคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐไว้อย่างชัดเจน เช่น จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐจะต้องมีมาตรฐานที่ชัดเจน โดยมีกลไกและระบบในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการละเมิด (ม. ๒๗๕) การฝ่าฝืนมาตรฐานจริยธรรมที่ร้ายแรงของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำไปสู่การถอดถอนออกจากตำแหน่ง (ม. ๒๘๐) และกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ม. ๒๕๐) (๕) แต่สภาพปัญหาที่เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่ของนักการเมืองก็ยังคงดำรงอยู่

บุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับท้องถิ่นต่างก็อยู่ในฐานะที่เป็นผู้บริหาร ซึ่งสามารถนำประโยชน์ ความสุข ความเจริญมายังประชาชนและประเทศชาติ ขณะเดียวกันก็สามารถนำความทุกข์ ความหายนะมาสู่ประชาชนและประเทศชาติได้เช่นกัน โดยคุณสมบัติของนักการเมือง ต้องมีจริยธรรมและความเสียสละไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรู้ ความสามารถ รู้ปัญหา รู้หน้าที่ และมีจรรยาบรรณ รู้จักวางแผนการพัฒนาบ้านเมืองให้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชนในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้ประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

^๑รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐, (กรุงเทพมหานคร : เดอะบุคส์, ๒๕๕๐), หน้า ๓๒.

การเคารพกฎหมาย ระเบียบ กติกาของบ้านเมืองถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญ การส่งเสริมและพัฒนา ประชาธิปไตย เคารพมติเสียงส่วนใหญ่ รับฟังความคิดเห็นของคนส่วนน้อย ไม่ฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยง กฎกติกาเลือกตั้ง เข้าถึงประชาชนในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและนำมาแก้ไข โดย เสนอนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เป็นแบบอย่างของการรู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวม คือ ไม่เป็นผู้บุกรุกเบียดบังและเบียดเบียนสาธารณะประโยชน์ต่อประชาชน ทั้งหมดถือเป็นสิ่งที่ ประชาชนในท้องถิ่นมีความประสงค์และเป็นบรรทัดฐานในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ^๒

จากการปกครองที่ผ่านมาทำให้เกิดปัญหา นักการเมืองไม่มีความซื่อสัตย์ ไม่สุจริต ขาด จริยธรรม ขาดภาวะความเป็นผู้นำ ขาดความโปร่งใสในการบริหารจัดการภายในหน่วยงาน เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ไม่รู้ปัญหา หน้าที่ ขาดการวางแผนในการพัฒนา บ้านเมืองให้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชนอย่างแท้จริงและความไม่ รับผิดชอบของนักการเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความชอบธรรม และกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดไว้ว่า สิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีงามทั้งของตนเองและต่อสถาบันทางการเมืองโดยรวม ในด้านบุคลิกภาพ มี พฤติกรรมที่แสดงมา ไม่สำรวมทั้งต่อหน้าและลับหลัง สุขภาพไม่แข็งแรง ไม่มีการยิ้มแย้ม ขาด ความชอบธรรมในทางการเมืองไม่มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน ไม่มีความสุภาพ ไม่ เรียบร้อยขาดความสุขุม ไม่เป็นที่รู้จักของประชาชน มีผลต่อการยอมรับนับถือ การให้ความร่วมมือ การสนับสนุน และความไว้วางใจจากผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล สถาบันทางการเมืองทั้งหลายและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อระบอบประชาธิปไตย เพราะไม่ สามารถสนองตอบความต้องการที่แท้จริงให้กับประชาชนได้

จากปัญหาดังกล่าวมานี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับองค์กรทางการเมืองในการกำหนดกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐาน ต่าง ๆ ในการสรรหาบุคคลเข้าสู่ระบบการเมือง อันเป็นประโยชน์ต่อการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

^๒น้ำเพชร เอียงสันต์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ ประชาชนในเขตอำเภอมือง จังหวัดตาก”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐, หน้า ๓.

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

๑.๓.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

๑.๓.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

๑.๓.๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

๑.๓.๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

๑.๓.๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และอาศัยอยู่ในเขตตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ใน ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านบุคลิกภาพ ๒) ด้านจริยธรรม และ ๓) ด้านภาวะผู้นำ

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ เขตพื้นที่ของตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ ทำให้ทราบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๑.๕.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

๑.๕.๓ ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมือง

๑.๕.๔ ทำให้สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนาตัวเอง สำหรับผู้ที่อาสามารถรับใช้ประชาชนในฐานะนักรการเมืองได้อีกระดับหนึ่ง

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและช่วยให้เข้าใจเนื้อหาใจความในเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ได้ง่ายยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการเฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

คุณลักษณะนักรการเมือง หมายถึง บุคคลที่จะเป็นตัวแทนของประชาชน ควรเป็นผู้ที่มีจริยธรรมในทางการเมืองที่ดี มีบุคลิกภาพที่ดี มีชาติตระกูลดี เป็นผู้ที่มีความสุภาพ เรียบร้อย ละเอียดยรอบคอบ มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้ที่มีคนรู้จัก ควรเน้นบุคคลที่มีพฤติกรรมแสดงออกให้ปรากฏตามความคาดหวังของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยคุณลักษณะ ๓ ด้าน คือ ๑) ทัศนะด้านบุคลิกภาพ ๒) ทัศนะด้านจริยธรรม และ ๓) ทัศนะด้านภาวะผู้นำ

นักรการเมือง หมายถึง บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

นักการเมืองที่พึงประสงค์ หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีคุณลักษณะ ที่เป็นที่ต้องการตามทัศนะของประชาชนในตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะเฉพาะตัวทั่วไป ทัศนะด้านบุคลิกภาพ ทัศนะด้านจริยธรรม และทัศนะด้านภาวะผู้นำ

ทัศนะ หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือแนวความคิดในเรื่องคุณลักษณะของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง หลักการบริหารตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ สร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมี ๖ หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า

บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะของนักการเมืองควรเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกมา ของบุคคลให้ปรากฏแก่ผู้อื่นในด้านความรู้ความสามารถ เป็นผู้มีบุคลิกภาพลักษณะทางกายที่ดี มี คุณลักษณะทางจิตใจดี เป็นผู้ที่มีความสุภาพ เรียบร้อย มีความสุขุม ละเอียดยรอบคอบ มีมนุษย สัมพันธ์ดี เป็นผู้มีคนรู้จัก มีมิตรสหายมาก เพราะบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและอารมณ์ ของผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง มีความสำคัญคือ บุคลิกภาพนับเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อ ความรู้สึกและอารมณ์ของผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างยิ่งจึงส่งผลต่อการยอมรับนับถือการให้ความร่วมมือ การสนับสนุน และความไว้วางใจจากผู้อื่น เป็นต้น

จริยธรรม หมายถึง กรอบหรือแนวทางอันดีงามที่พึงปฏิบัติความประพฤติที่ดีสอดคล้อง กับ ความเชื่อและค่านิยมของสังคม มีความซื่อสัตย์สุจริต เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มี เหตุผล มีหลักธรรม และมีศีลธรรมมั่นคง เป็นแนวทางในการดำรงตน

ภาวะผู้นำ หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบ ความสำเร็จ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตื่นตัวและหยั่งรู้คาดการณ์ในสถานการณ์ได้เป็นอย่างดีเยี่ยม ได้รับความร่วมมือจากคนรอบข้าง เป็นที่นิยมชื่นชอบของคนทั่วไป มีความสามารถในการปรับตัว และมีศิลป์ในการพูด

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตพื้นที่ของตำบลนาเกลือ ตั้งแต่หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๗ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๒ เพศ คือ ๑) เพศชาย และ ๒) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น ๔ ช่วงคือ ๑) อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี, ๒) อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี, ๓) อายุ ๓๔ - ๔๑ ปี และ ๔) อายุ ๔๒ ปีขึ้นไป

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกุ่ม

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๕ ระดับ คือ ๑) ชั้นประถมศึกษา, ๒) ชั้นมัธยมศึกษา / ปวช., ๓) อนุปริญญา (ปวท., ปวส.) และ ๔)ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

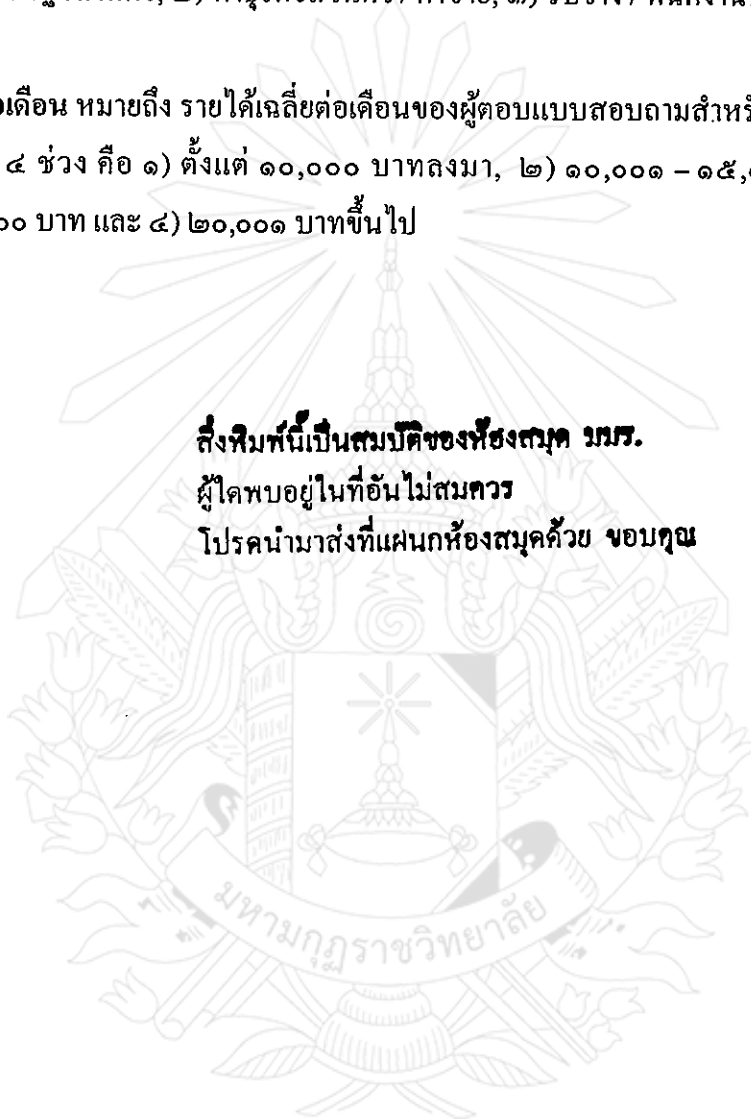
อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม คือ ๑) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ, ๒) ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, ๓) รับจ้าง / พนักงานบริษัท และ ๔) เกษตรกรรม

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๔ ช่วง คือ ๑) ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา, ๒) ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท, ๓) ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท และ ๔) ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุย

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

- ๒.๑ ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
- ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
- ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับนักการเมือง
- ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักการเมือง
- ๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมของนักการเมือง
- ๒.๖ ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำ
- ๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมือง
- ๒.๘ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล
- ๒.๙ ทฤษฎีเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย
- ๒.๑๐ สภาพพื้นที่ทำการวิจัย
- ๒.๑๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๑๒ สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

๒.๑.๑ ทฤษฎีแห่งความคาดหวัง

วิกเตอร์ เอช. วรูม (Victor H. Vroom) เป็นผู้เสนอทฤษฎีนี้ โดยมีความเห็นว่า บุคคลจะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยจะเลือกทางเลือกที่เชื่อว่าจะนำไปสู่ผลการตอบแทนหรือรางวัลที่เขาต้องการมากที่สุด ทฤษฎีนี้ทำนายว่า บุคคลแต่ละคนจะเลือกทางเลือกที่มีผลตอบแทนสูงสุด ทฤษฎีแห่งความคาดหวังของวรูม มีข้อสังเกตคือ บุคคลได้รับการจูงใจที่จะใช้ความพยายามในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพหรือให้สำเร็จต่อเป้าหมายก็ต่อเมื่อเชื่อในความสามารถของตนเองว่าความพยายามในการปฏิบัติงานจะมีผลในทางดีและผลการปฏิบัติงานจะช่วยให้ได้ผลตอบแทนตามที่ต้องการหรือพึงปรารถนา หรืออาจสรุปได้ว่า การที่จะโน้มน้าวจิตใจคนทำงาน

ขึ้นอยู่กับความคาดหวัง (Expectancy) ที่คนเชื่อว่าความพยายามของคนจะสัมฤทธิ์ออกมาเป็นระดับผลงาน ดังนั้นบุคคลจะทำงานให้สำเร็จหรือไม่ประการใด ย่อมขึ้นอยู่กับความเชื่อของเขาว่า เขาต้องการหรือไม่ต้องการอะไร และจะใช้กลยุทธ์อะไรในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้^๖

วิกเตอร์ เอช. วรูม กล่าวว่า การจูงใจหรือแรงจูงใจ (Motivation) มีค่าเหมือนกับ ความคาดหวัง คุณด้วยความพอใจหรือความชอบ ถ้าความคาดหวังหรือความพอใจมีค่าเท่ากับศูนย์ แรงจูงใจจะมีค่าเท่ากับศูนย์ด้วย แต่ถ้าความคาดหวังหรือความพึงพอใจมีค่าสูงแรงจูงใจก็จะมีค่าสูง ด้วย ความพึงพอใจ เป็นผลจากบุคคลนั้น ๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วเกิดความพอใจ จึงเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้มีองค์ประกอบคือ

๑) ความพึงพอใจ (Valence)

๒) เครื่องมือนำไปสู่ความพึงพอใจ (Instrumentality)

๓) ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ (Expectancy)^๗

๒.๑.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้าง

พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ พอสรุปได้ดังนี้

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยวางเงื่อนไขและการเสริมพลัง (Conditioning and Reinforcement Theory) ในการสร้างทัศนคติ เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลจะต้องมีความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้น ความรู้สึกต่อสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการสร้างความสัมพันธ์กระบวนการเสริมพลัง และกระบวนการเลียนแบบ เมื่อสิ่งเร้าตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไปปรากฏขึ้นในเวลาเดียวกัน ณ สถานที่แห่งเดียวกันอยู่บ่อย ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าเหล่านี้จะบังเกิดขึ้น เช่น เมื่อบุคคลได้อ่านจากหนังสือว่า “เสพยาเสพติด แล้วชีวิตจะดับสูญ” ได้เห็นภาพคนที่ผอม สกปรก ร่วงโรย พร้อมทั้งบอกว่าเป็นผลของยาเสพติด เมื่อบุคคลได้รับสารสื่อเช่นนี้ จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาพผู้เสพยาเสพติด และคำว่ายาเสพติด ทำให้บุคคลรังเกียจไม่ชอบ ไม่อยากมีลักษณะเช่นนี้มองเห็นว่ายาเสพติดเป็นอันตราย เป็นการสร้างทัศนคติทางลบต่อยาเสพติดเป็นต้น ทัศนคติสามารถเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการเลียนแบบ บุคคลมักจะเลียนแบบผู้อื่นที่มีความยิ่งใหญ่ มีความสำคัญยิ่งกว่า เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน และผู้นำในสังคมเป็นต้น การสร้างทัศนคติและการเปลี่ยนทัศนคติไปจากเดิมสามารถ

^๖Victor H. Vroom, อ้างใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน, จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๒๗.

^๗เรื่องเดียวกัน.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

เกิดขึ้นได้โดยอาศัยกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ การเสริมพลัง และการเลียนแบบ ซึ่งทั้งหมดนี้
ได้เน้นให้เห็นชัดว่า ทักษะเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้^๑

โดยสรุป ทักษะ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึก และความ
เชื่อ หรือการรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายของ
ทักษะ ซึ่ง เป็นไปได้ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ทักษะมีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็น
ได้ว่า ทักษะ ประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกนั้น ออกมาโดยทางพฤติกรรม
นั้น

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับทักษะ

๒.๒.๑ ความหมายของทักษะ

ทักษะ (Attitude) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ Aptus ซึ่งแปลว่า ความโน้ม
เอียงสำหรับความหมายของทักษะที่ใช้กันในปัจจุบัน ได้มีนักวิชาการหลายคนได้ศึกษาเรื่อง
ทักษะและให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายของทักษะที่ว่า คือ
แนวความคิดเห็น^๒

ชัตติยา กรรณสูต ให้ความหมายของทักษะที่ว่า คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งใดสิ่ง
หนึ่งหรือหลายสิ่งก็ตาม ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นหรือการ
แสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม^๓

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ให้ความหมายว่าทักษะ หมายถึง ความพร้อมในการกระทำ
ของบุคคลต่อสิ่งใดบุคคลใด ความพร้อมดังกล่าวของบุคคลเห็นได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงต่อสิ่ง
นั้นว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย^๔

^๑พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ และคณะ, จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย, (เชียงใหม่ : สยามศึกษาจำกัด,
๒๕๒๘), หน้า ๘๑.

^๒ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร :
บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด, ๒๕๔๖), หน้า ๕๒๑.

^๓ชัตติยา กรรณสูต, “ทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการ”, วิทยานิพนธ์พัฒนบริหาร
ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), ๒๕๑๖, หน้า ๒.

^๔ดวงเดือน พันธุมนาวิน, คำบรรยายรายวิชาจิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๑๘), หน้า ๔.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่าทัศนคติ เป็นแนวโน้มที่เป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะเป็นบุคคล เหตุการณ์ วัตถุ หรือสถานที่ และเป็นไปในทางที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ^๑

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ให้ความหมายว่าทัศนคติ คือ ความเชื่อความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์และอื่น ๆ รวมทั้ง ท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง^๒

เดโช สวานานนท์ กล่าวว่า ทัศนคติเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง ที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในหน้าที่การงาน หรืออาชีพของตน^๓

สุชา จันทน์เอม ให้ความหมายทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคลวัตถุสิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะ เป็นไปในลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้^๔

อุทัย หิรัญโต ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นความรู้สึกหรือความเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นไปในรูปของเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ดีหรือไม่ดี ทัศนคติมิได้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ แต่เกิดขึ้นจากการมีประสบการณ์ รวมทั้งการอบรมสั่งสอนเมื่อเยาว์วัย ประสบการณ์ที่ประทับใจหรือสะเทือนใจอย่างรุนแรงหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ จนเกิดความรู้สึกฝังใจที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ^๕

สรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ เป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้ มาจากความรู้ความคิดและประสบการณ์ในชีวิต ซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้าประเภทต่าง ๆ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อ

^๑ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง, ๒๕๓๕), หน้า ๓๗.

^๒ประภาเพ็ญ สุวรรณ, การวัดความเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๐), หน้า ๑.

^๓เดโช สวานานนท์, ปทานุกรมจิตวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๑๒), หน้า ๑๑.

^๔สุชา จันทน์เอม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๘๐.

^๕อุทัย หิรัญโต, สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๖), หน้า ๑๒.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ ๑๑

สิ่งแวดล้อม โดยสามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งทางการกระทำและการแสดง
แนวความคิดเห็นของแต่ละบุคคล

๒.๒.๒ การเกิดทัศนคติ

ออลพอร์ต (Allport) กล่าวว่า ทัศนคติเกิดได้ตามเงื่อนไข ๔ ประการ ดังนี้

๑) กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนอง
แนวคิดต่าง ๆ เช่น ทัศนคติต่อการเมือง การเลือกตั้ง เป็นต้น

๒) ประสบการณ์ส่วนตัว ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งมีประสบการณ์
ที่แตกต่างกันออกไป

๓) การเลียนแบบ การถ่ายทอดทัศนคติอาจเกิดโดยการเลียนแบบจากสิ่งที่หรือ
บุคคลที่เราพอใจในครอบครัวหรือในสังคม

๔) อิทธิพลของกลุ่มสังคม มนุษย์อาจมีทัศนคติคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่
เช่น ศาสนา สถาบันต่าง ๆ ในสังคม^{๑๒}

๒.๒.๓ แหล่งที่มาและลักษณะของทัศนคติ

แนวคิดเกี่ยวกับแหล่งที่มาของทัศนคติมีมากมายหลากหลาย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

สุนทร เถลิ้มเกียรติ ได้สรุปแนวคิดของฟอสเตอร์ (Foster) ไว้ว่า ทัศนคติเกิดจาก
มูลเหตุ ๒ ประการ คือ

๑) ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสถานการณ์ บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการได้พบ
เห็นคุ้นเคย ได้ทดลอง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ เรียกว่าเป็นประสบการณ์ทางตรง (Direct Experiences)
และโดยการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ แต่ไม่ได้พบเห็น ไม่ได้
ทดลองกับความจริงด้วยตนเอง เรียกว่าประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experiences) เนื่องจาก
ทัศนคติเป็นเรื่องที่เกิดจากการเรียนรู้และการเข้าใจ (Cognition) ดังนั้น บุคคลจึงไม่มีทัศนคติต่อสิ่ง
ที่เขายังไม่เคยมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒) ค่านิยมและการตัดสินใจ ค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการ
ตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละกลุ่มอาจมีทัศนคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันก็ได้ การที่บุคคลใด
บุคคลหนึ่งจะมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมและค่านิยม หรือฐาน
ของกลุ่มที่บุคคลนั้นดำเนินชีวิตอยู่ นอกจากนี้ยังได้สรุปแนวคิดของออลพอร์ต (Allport) ถึง
แหล่งที่มาของทัศนคติว่า มีดังนี้

^{๑๒} Allport, อังใน รองศาสตราจารย์ ดร. สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์, คู่มือการวัดทางจิตวิทยา,
(กรุงเทพมหานคร : เมติคัลมีเดีย, ๒๕๔๕), หน้า ๑๔๓ - ๑๔๔.

๑) การเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ของสังคม และนำเอาสิ่งที่เรียนรู้เหล่านั้นมาเป็นรากฐานของทัศนคติ

๒) การแบ่งแยกความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ของตนเอง เช่น เด็กที่รับการเลี้ยงดูมาดีมักมองโลกในแง่ดี

๓) ประสบการณ์ที่ได้รับมาจากเดิม แต่รุนแรงในด้านดีหรือไม่ดี เช่น บุคคลที่ทำให้เกลียดชังมากมักมีลักษณะอย่างไร ก็มีทัศนคติไม่ดีต่อบุคคลที่มีลักษณะรูปร่าง เช่นนั้นด้วย

๔) การเลียนแบบ เช่น การที่บุตรเลียนแบบบิดามารดาของตน เมื่อบิดามารดามีทัศนคติต่อบุคคลหรือสถาบันใดสถาบันหนึ่ง บุตรก็มีทัศนคติต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย^{๑๑}

ดังนั้นจึงสรุปการเกิดทัศนคติได้ ๔ ประการ คือ

๑) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้พบเหตุการณ์นั้นมาด้วยตนเอง ซึ่งพบเหตุการณ์นั้น ถ้าเป็นสิ่งที่ดีจะทำให้เกิดการพึงพอใจกลายเป็นทัศนคติที่ดีในทางตรงกันข้าม ถ้าเป็นความคับข้องใจจะเกิดทัศนคติที่ไม่ดี

๒) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication From Others) การเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคม ทำให้ได้รับทัศนคติหลาย ๆ อย่างไว้โดยไม่ตั้งใจทั้งในกลุ่มครอบครัวและสังคมการรับรู้สิ่งเหล่านี้จากครอบครัว และสังคม ทำให้กลายเป็นทัศนคติได้

๓) รูปแบบ (Models) เป็นการมองดูบุคคลอื่นว่าเขากระทำหรือปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร แล้วนำรูปแบบมาปฏิบัติหากว่ารูปแบบนั้นได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นสิ่งที่ดี

๔) องค์ประกอบของสถาบัน (Institutional Factors) เช่น โรงเรียน วัด ครอบครัว หน่วยงาน สมาคม องค์การต่าง ๆ ซึ่งสถาบันเหล่านี้มีส่วนสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้อย่างมากมาย เช่น โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ และอบรมสั่งสอนให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า ดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงเห็นว่าโรงเรียนเป็นสิ่งที่ดี เพราะช่วยในการอบรมสั่งสอน บุคคลในสังคมที่จะกระทำต่อสิ่งใด ๆ ไปในทางใดทางหนึ่งเป็นการแสดงออกโดยมาฝืนต่อความรู้สึกนึกคิดในสององค์ประกอบข้างต้น

ซูซีพ อ่อนโคกสูง กล่าวว่า มีปัจจัยหลายประการที่ทำให้เกิดทัศนคติ ดังนี้

๑) ทัศนคติของคนอื่น ดังนั้นทัศนคติของคนเหล่านี้ จึงมาจากความเชื่อมั่นในตนเอง และไม่ยอมให้บุคคลอื่นมีทัศนคติต่างไปจากตน ทำให้มีทัศนคติในทางลบต่อบุคคลอื่น ๆ บุคคล

^{๑๑}สุนทร เกลิมเกียรติ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ใช้รถยนต์ส่วนตัวในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), ๒๕๔๐, หน้า ๓๐ - ๓๑.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหนังสือพิมพ์ มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุด มจร. ขอบพระคุณ

ประเภทนี้มักจะมีลักษณะบุคลิกภาพที่ขอบวางอำนาจ เช่น คนที่เจ้าระเบียบ มักจะเชื่อมั่นในความคิดเห็นของตนเองเป็นส่วนใหญ่ มักเชื่อว่าตนเองมีอำนาจเหนือคนอื่น และไม่ค่อยยอมรับยืดยุ่น มักยึดมั่นในกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มักจะเก็บความรู้สึกบางอย่างไว้เนื่องจากความรู้สึกว่าการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการ อาจเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของสังคม

๒) สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ ล้วนเป็นสิ่งที่มียุทธวิธีต่อทัศนคติของบุคคลทั้งสิ้น

๓) ความต้องการให้ได้สิ่งที่ตนปรารถนาบุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่ให้เขาสมปรารถนา ถ้าสิ่งใดทำให้เขาไม่ได้สิ่งที่เขาต้องการ ก็จะทำให้เขามีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น^๔

๒.๒.๔ องค์ประกอบของทัศนคติ

แบ็ก (Back) กล่าวถึงองค์ประกอบทัศนคติของบุคคลมี ๓ ด้าน คือ ความรู้ ความรู้สึก พฤติกรรม ดังนี้

๑) ด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่ความคิด ความเข้าใจของแต่ละบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ว่าสิ่งใดถูกหรือผิดอาจอยู่ในรูปแบบแตกต่างกัน

๒) ด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ อารมณ์ส่วนบุคคล รักชอบ โกรธเกลียด แตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของบุคคล โดยสิ่งที่เป็นคุณจะเป็นความรู้สึกที่ดี

๓) ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ ความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ เป็นการแสดงออกของบุคคลในการยอมรับหรือปฏิเสธต่อความสัมพันธ์กันทางสังคม^๕

ทัศนคติที่คนมีต่อผู้อื่นและสิ่งต่าง ๆ จะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

๑) ความคิดความเข้าใจ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้ ความคิด และความเชื่อเกี่ยวกับผู้คน วัตถุ สถานการณ์ ความคิด และสิ่งต่าง ๆ ที่มีความหมายของทัศนคติ

๒) ความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) หรือ (Feeling Component) คือ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีปฏิกิริยาต่อผู้อื่น เหตุการณ์ ความคิด หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นเป้าหมายของทัศนคติ ความรู้สึกนี้จะเป็นความรู้สึกเชิงประเมิน

๓) แนวโน้มของพฤติกรรม (Action Tendency, Behavioral Component หรือ Action Component) คือรูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นที่หมายของทัศนคติ

^๔ ชูชีพ อ่อน โลกสูง, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๒), หน้า ๑๐๕ - ๑๑๐.

^๕ Back, อ้างใน เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๑.

ลักษณะพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมาหรือแนวโน้มของพฤติกรรมนี้ จะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

๒.๒.๕ การวัดทัศนคติ

ทิพวรรณ อุดมสุวรรณ ได้สรุปแนวความคิดของเทอร์ส โตน (Thurstone) ที่เห็นว่าทัศนคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปของความคิดหรือภาษาพูด เขาจึงใช้การวัดทัศนคติจากคำตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความในแบบวัดทัศนคติ^{๖๖}

สุนทร เถลิ้มเกียรติ ได้สรุปแนวความคิดของลิเคิร์ต (Likert) ในการเสนอขั้นตอนการวัดทัศนคติไว้ดังนี้

๑) ให้เขียนข้อความเกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องการจะวัดมาจำนวนหนึ่ง ควรจะให้มีความหลากหลายพอสมควร ข้อความทั้งหมดนี้ให้มีข้อความที่มองในแง่ดี หรือนิมานและข้อความที่มองในแง่ร้ายหรือนิเสธ

๒) แต่ละข้อความจะมีระดับของการแสดงความคิดเห็นเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ข้อความนั้นเป็นข้อความเชิงนิมาน หรือนิเสธ

๓) ให้มีการกำหนดคะแนนทั้งข้อความเชิงนิมาน และข้อความเชิงนิเสธในลักษณะตรงกันข้าม และการเพิ่มหรือลดคะแนนจะต้องเป็นไปในลักษณะเดียวกัน

๔) ข้อความที่คัดเลือกมาแล้วเรียบเรียงและตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วนำไปทดลองใช้

๕) นำแบบวัดทัศนคติที่ได้ทดลองแล้วนั้นมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อที่จะเลือกเฟ้นเอาเฉพาะข้อความที่ดีมีประสิทธิภาพ โดยการนำค่าสัมประสิทธิ์ความแตกต่าง (Discriminatory Power) และหาค่าคงที่ภายใน โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์

๖) นำข้อมูลที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้วมาเรียบเรียงเป็นแบบวัดทัศนคติ เพื่อทดสอบเป็นข้อมูลต่อไป^{๖๗}

สรุป การวัดทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจมานานในกลุ่มนักการศึกษาและนักจิตวิทยาสังคม เพราะทัศนคติมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การรู้ถึงทัศนคติของบุคคล

^{๖๖}ทิพวรรณ อุดมสุวรรณ, “ทัศนคติของข้าราชการและประชาชนที่มีต่อการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดหญิง : กรณีศึกษาอำเภอเมืองนครนายก”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๓๘, หน้า ๑๓.

^{๖๗}สุนทร เถลิ้มเกียรติ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า ๓๐ - ๓๑.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

๑๕

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกวน

หรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเป็นไปในทิศ ทางใด มีระดับความเข้มข้นมากน้อยแค่ไหน ย่อมจะ
ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถวางแผนและดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับ บุคคลหรือกลุ่มคนนั้นได้
อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับนักการเมือง

๒.๓.๑ ความหมายของนักการเมือง

ภายในสังคมการเมืองหนึ่ง ๆ เราสามารถจำแนกบุคคลหรือสมาชิกของสังคม
ออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามแต่ละบทบาทและสถานภาพที่มีการกำหนดขึ้น ตลอดจนพฤติกรรม
แสดงออกของแต่ละบุคคล ในบรรดากลุ่มคนที่มีความหลากหลายดังกล่าว “นักการเมือง” เป็นชน
กลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง คือมีการแสดงออกที่เด่นชัดในแง่มุมหนึ่ง จนสามารถจัดรูปแบบ
แนวคิดในเชิงระบบได้

คำว่า “นักการเมือง” (politician) มาจากคำว่า “การเมือง” (politics) มาจากภาษากรีก
คือว่า “polis” แปลว่า เมือง หรือนคร ตามประวัติศาสตร์การปกครองของกรีกในสมัยโบราณ
ปรากฏว่าเมืองหรือนครมีฐานะเป็นรัฐ (state) หรือที่เรียกว่า (city state) เช่น นครเอเธนส์ และนครส
ปาร์ตาเป็นต้น เมืองหรือนครในสมัยโบราณต่อมาจึงกลายสภาพเป็น “รัฐ”

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของนักการเมือง
ว่า คือ ผู้ฝึกฝนในทางการเมือง ผู้ที่ทำหน้าที่ทางการเมือง เช่น รัฐมนตรี สมาชิกรัฐสภา^{๑๑}

ตามความหมายในปัจจุบัน ในนครรัฐเอเธนส์ถือว่า สังคมคือการเมือง ประชาชน
ทั้งหมดในฐานะที่มีส่วนร่วมในกิจการของรัฐก็คือ นักการเมืองและบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบใน
การอำนวยความสะดวกของรัฐหรือเมืองก็คือ ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองมากกว่าคนอื่น ๆ

ในระบอบประชาธิปไตย บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นนักการเมืองนั้นโดยปกติแล้ว ต้อง
สมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนแสดงความนิยมชมชอบ และเมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วก็อยู่ใน
ตำแหน่งในระยะเวลาอันจำกัด เช่น ๔ ปี หรือ ๕ ปี เมื่อระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งสิ้นสุดลง วงจร
การเมืองก็จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง กล่าวคือ จะต้องทำการเลือกตั้งกันใหม่เพื่อหาบุคคลที่จะดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง โดยเหตุที่นักการเมืองเองต้องต่อสู้กับคู่แข่งเพื่อให้ประชาชนออกเสียง
ลงคะแนนหรือแสดงความนิยม ผู้ที่เป็นนักการเมืองมักได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่แสวงหาประโยชน์
เฉพาะหน้า เป็นคนฉวยโอกาสและมากไปด้วยเล่ห์กล ตลอดจนใช้อุบายต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้

^{๑๑}ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, อ้างแล้ว, หน้า
๑๔๘๘.

ประชาชนลงคะแนนเสียงแก่ตน ไม่ว่าจะผิดธรรมเนียมคลองธรรมหรือไม่ อย่างไรก็ตามก็เจตนาารมณ์ของนักการเมืองที่ประกาศต่อประชาชนในขณะที่ทำการรณรงค์หาเสียงนั้น ทุกคนต่างมีความปรารถนาจะทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมืองและให้ประชาชนได้รับความผาสุก แต่เนื่องจากต้องมีการแข่งขันเพื่อเอาชนะใจประชาชนจึงมักมีการ โน้มน้าวจิตใจประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ และกำรโจมตี ชู้จู้ดอ้อนของกันและกัน ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิบัติการทางการเมืองที่หลีกเลี่ยงมิได้

ลิขิต ชีรวะดิน กล่าวว่ นักวิชาการไทยให้ข้อสรุปว่ นักการเมืองคือ “นักธุรกิจการเมือง” โดยมีที่มาที่ไปจากการที่นักการเมืองไทยชอบใช้เงินซื้อเสียง เพื่อเข้ามาเป็นรัฐบาล ยึดตำแหน่งบริหาร มีการแทรกแซงข้าราชการประจำ และหาผลประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดิน โดยการเสนอโครงการใหญ่ ๆ (Mega Project) เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่เป็นสัดส่วนที่เป็นร้อยละ ฉะนั้นการได้มาซึ่งอำนาจทางการเมืองและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจึงกลายเป็น “ธุรกิจการเมือง”^{๑๕}

เวห์มฮอเนอร์ (Wehmhoener) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับนักการเมืองโดยเน้นบทบาทของนักการเมืองว่ เป็นผู้กำหนดวัฒนธรรมหรือเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งระดับสูงของโครงสร้างนั้นๆ หรือนักการเมือง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดในแต่ละสังคมหนึ่ง โดยมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญและมีชื่อเสียง ซึ่งอาจรวมถึงบุคคลหลายอาชีพด้วยกัน เช่น ข้าราชการ ซึ่งเป็นบุคคลกลุ่มน้อยในสังคมและเป็นผู้ควบคุมทรัพย์สินส่วนใหญ่ หรือสถานภาพทางสังคมในระดับสูงหรือเป็นผู้มีอิทธิพลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในขบวนการตัดสินใจที่มีผลต่อสมาชิกของสังคมและนักธุรกิจที่ร่ำรวย ซึ่งเป็นผู้ที่ยึดกุมทรัพยากรของการเมืองส่วนใหญ่ไว้ในกลุ่มตนเองและพร้อมที่จะใช้ทรัพยากรทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อก้าวไปสู่การเมืองหรือให้ได้มาซึ่งอำนาจในทางการเมืองเพื่อที่จะใช้กำลังอำนาจทางการเมืองในการแสวงหาหรือรักษาผลประโยชน์ของตนหรือกลุ่มคน”^{๑๖}

สรุปได้ว่ นักการเมืองคือผู้ที่ฝึกฝนทางการเมือง ผู้ที่ทำหน้าที่ทางการเมืองและผู้ใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อบริหารงาน และปกครองสมาชิกส่วนใหญ่ของสังคม เป็นต้น

^{๑๕} ศาสตราจารย์ ดร. ลิขิต ชีรวะดิน, การเมืองการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕), หน้า ๔๒๘.

^{๑๖} Wehmhoener, อ้างใน สิรียา โสชน, “นักการเมืองที่ดีในทัศนะของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๔๖, หน้า ๒๖.

๒.๓.๒ ประเภทของนักการเมือง

ดาฮ์ล (Dahl) ได้แบ่งบุคคลทางการเมืองตามลักษณะของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองมากน้อยแตกต่างกันออกเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

๑) ผู้ไม่สนใจทางการเมือง หรือสนใจทางการเมืองน้อย มักเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศที่กำลังพัฒนา ได้แก่ ผู้ที่มีความเฉยเมยทางการเมือง ไม่สนใจที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง หรือกระบวนการทางการเมือง อาทิ ไม่ใส่ใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่สนใจที่จะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือไม่สนใจเรื่องราวต่าง ๆ ทางการเมืองเลย บุคคลจำนวนนี้มีสาเหตุที่ไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองแตกต่างกันออกไป แต่ส่วนใหญ่แล้วบุคคลเหล่านี้มีความเชื่อว่า พวกเขาไม่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีพอที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้

๒) ผู้สนใจการเมือง เป็นบุคคลที่สนใจเรื่องราวข่าวสารทางการเมืองและอาจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจในการดำเนินกิจการของรัฐ การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องนี้มีอยู่หลายทางที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป เช่น บุคคลที่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นทางการเมืองและมีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของตนอย่างไร บุคคลที่รู้ถึงความสำคัญของการตัดสินใจของรัฐบาล หรือสถาบันทางการเมืองอื่น ๆ บุคคลที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองระดับหนึ่ง เช่น สนใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สนใจสมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง แต่ยังไม่ถึงระดับที่ลงสมัครรับเลือกตั้งหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจตกลงใจหรือการกำหนดนโยบายโดยตรง

๓) ผู้แสวงหาอำนาจและผู้นำ ในสังคมการเมืองมีบุคคลบางกลุ่มพยายามแสวงหาอำนาจมากกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้เขามีอำนาจหรืออิทธิพลทางการเมืองมากกว่าบุคคลเหล่านี้จะพยายามแสวงหาอิทธิพลเพื่อผลทางด้านนโยบาย ระเบียบข้อบังคับและการตัดสินใจตกลงใจในการใช้บังคับกฎหมายของรัฐและอิทธิพลทางการเมืองนี้ ไม่มีทางที่สมาชิกในระบบการเมืองจะมีได้อย่างเท่าเทียมกัน การแสวงหาอำนาจก็เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคม หรืออาจจะเป็นการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือพวกพ้องเพียงกลุ่มน้อยก็ตาม

๔) ผู้ทรงอำนาจ หมายถึง บุคคลที่มีทรัพยากรทางการเมืองหรือเป็นผู้ใช้อำนาจทางการเมือง อันเนื่องมาจากความแตกต่างของสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้แก่บุคคลเหล่านี้มากกว่าบุคคลโดยทั่วไปในระบบการเมือง บุคคลเหล่านี้อาจมิได้ต้องการแสวงหาอำนาจหรือทรัพยากรทางการเมืองเลย แต่อยากมีอำนาจนั้น และเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นเสียเอง

ในลักษณะการจำแนกบุคคลออกเป็น ๔ กลุ่ม หรือ ๔ ระดับของ Dahl นี้ จึงทำให้พอจะมองเห็นได้ว่า นักการเมืองในความหมายโดยทั่วไปคือ บุคคลประเภทที่สาม หรือผู้ที่แสวงหา

อำนาจและผู้นำซึ่งเป็นความหมายที่มีความเข้าใจกันโดยทั่วไปมากที่สุด ในปัจจุบัน หรืออีกทฤษฎีหนึ่งที่มีความเข้าใจว่า การเมืองนั้นเกี่ยวข้องกับบุคคลประเภทที่ ๓ ว่าเป็นผู้ฝึกไฟทางการเมือง ส่วนบุคคลประเภทที่ ๑ และ ๒ นั้นเป็นผู้ที่ไม่ฝึกไฟทางการเมือง เป็นต้น^{๑๖}

ซิลคอกค์ และ อีเวสต์ (Silcock and Evers) ได้แบ่งกลุ่มนักการเมืองออกตามอาชีพ คือกลุ่ม นักการเมืองที่มาจากพวกข้าราชการพลเรือนชั้นผู้ใหญ่ที่ปลดเกษียณแล้ว หรือกำลังจะปลดเกษียณนักการเมืองที่มาจากกลุ่มพ่อค่านักธุรกิจ นายธนาคารและผู้ประกอบอาชีพอิสระต่างๆ เช่น นายแพทย์ ทนายความและวิศวกร นักการเมืองที่มาจากทหาร นายทหารที่มาเป็นนักการเมือง จะเลขดำรงตำแหน่งอยู่ในระดับสูงในกองทัพหรืออยู่หน่วยคุมกำลังรบเป็นส่วนใหญ่^{๑๗}

ใหม่ รักหมู ได้แบ่งนักการเมืองออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑) ประเภทอาสาหรืออุทิศตัวเต็มที่ กลุ่มนี้จะอุทิศตัวเองจะเป็นพวกที่มีความคิดและความรู้สึกที่รุนแรง เช่น ขอมรับนับถือในนโยบายพรรคและหัวหน้าพรรคอย่างลึกซึ้ง จนสามารถเอาการเมืองแทนศาสนาได้ เชื่อมมั่นและหวังในระบบการเมือง พวกนักการเมืองประเภทนี้จะเป็นหัวหน้ากองสำคัญที่เดินหน้า ได้แก่ นักการเมืองระดับหัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค หรือเลขาธิการพรรค เป็นต้น

๒) ประเภทแนวร่วมหรือพันธมิตร นักการเมืองประเภทนี้มีศรัทธาและมีอุดมการณ์ทางการเมือง รองจากนักการเมืองประเภทแรก แต่จะมีระดับความเชื่อมั่นศรัทธาในระบบการเมืองลดระดับลงมาบ้างเล็กน้อย

๓) ประเภทพวกมีศรัทธา สำหรับนักการเมืองประเภทนี้มีระดับความเป็นศรัทธาทางการเมืองไม่รุนแรงพอ แม้ว่า โอกาสจะอำนวยให้ก็ตาม พวกนี้จะเป็นพวกเฉื่อยชา เฉยเมยทางการเมืองแต่มีความเชื่อมั่นและมีศรัทธาในระบบการเมืองอยู่บ้าง แต่เมื่อความรู้สึกเฉื่อยชาเข้าครอบงำพวกนี้มักจะโทษคนอื่นเสมอไป^{๑๘}

อุทัย พิมพ์ใจชน ได้แบ่งพฤติกรรมนักการเมืองไทยออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

^{๑๖}Dahl, อังใน ชัยวัฒน์ ธรรมปาโร, “นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีในความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๔๘, หน้า ๔๔ - ๔๕

^{๑๗}Silcock and Evers, อังใน เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๔ - ๑๐๔.

^{๑๘}ใหม่ รักหมู และรัชชชัย ไพจิตร, บันทึก ๒๕ นักการเมือง วิเคราะห์การเลือกตั้งของไทย, (กรุงเทพมหานคร : นพรัตน์, ๒๕๒๒), หน้า ๑๔๕.

เลขทะเบียน ๖๖๓๘๔๖๓
เลขเรียกหนังสือ ศ ๓๐๕.๕๗๗
วันที่ ๑ มี.๕.๕๗

๑๕

๑) นักการเมืองอาชีพ หมายถึง ผู้เล่นการเมืองด้วยอุดมการณ์จริง ๆ นักการเมืองประเภทนี้เมื่อมีการเลือกตั้งเมื่อใดก็ต้องลงเลือกตั้งทุกครั้ง ถือว่าการเมืองคือชีวิตและมีความรู้สึกที่ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการเมือง

๒) นักการเมืองประเภทเสียงโศกหรือแสวงโศก พวกนี้จะไม่มียุทธศาสตร์ทางการเมืองลงเลือกตั้งแต่ละครั้งก็เพื่อโศกศิโศกช่วย เพื่อจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนประชาชนบ้าง

๓) นักธุรกิจหรือพ่อค้าการเมือง นักการเมืองพวกนี้จะใช้เงินเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จทางการเมือง โดยจะให้ความสำคัญด้านเงินตราในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนักการเมืองพวกนี้จะไม่เข้าใจว่าการเมืองคืออะไร เข้าใจแต่ว่าการเมืองคือการที่จะต้องเอาชนะทุกวิถีทาง

๔) นักการเมืองประเภทน้ำเน่า นักการเมืองประเภทนี้เมื่อลงสมัครรับเลือกตั้งจะคำต่อสู้อย่างตรงข้ามหรือคำฝ่ายรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา และนักการเมืองประเภทนี้จะให้คำมั่นสัญญากับประชาชนแต่ไม่จำเป็นต้องยึดถือว่าสัญญาเหล่านั้นจะต้องปฏิบัติได้หรือไม่ อีกอย่างหนึ่งนอกจากจะให้คำมั่นสัญญาต่าง ๆ แก่ประชาชนแล้วเมื่อมีข่าวของพ้อที่จะแจกจ่ายให้แก่ประชาชนก็จะรีบแจกจ่ายเพื่อจะเรียกร้อยคะแนนนิยมจากประชาชน^{๒๔}

กล่าวโดยสรุปแล้วนักการเมืองของไทยสามารถจำแนกตามกลุ่มอาชีพได้ ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ คือกลุ่มนักการเมืองที่มาจากข้าราชการ กลุ่มนักการเมืองที่มาจากพ่อค้า นักธุรกิจหรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เช่น หมอ ทนายความ และกลุ่มนักการเมืองที่มาจากทหาร กล่าวได้ว่านักการเมืองทั้ง ๓ กลุ่มนี้ เป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทอย่างมากต่อการกำหนดวิถีชีวิตของสังคม เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งควบคุมการใช้กลไกอำนาจรัฐ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การกำหนดกฎเกณฑ์ นโยบายหรือข้อบังคับต่าง ๆ จะออกมาในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนจิตใจสำนึกของนักการเมืองที่กุมอำนาจรัฐเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากนักการเมืองซึ่งกุมกลไกอำนาจรัฐนั้นเป็นผู้ที่เห็นประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกันแล้ว นโยบายหรือการทำงานของกลไกต่าง ๆ ของรัฐก็จะออกมาในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อนักการเมืองนั้นแต่เป็นผลเสียต่อส่วนใหญ่ของประเทศ

ภาพลักษณ์ของนักการเมืองที่จะปรากฏแก่สายตาของประชาชน เป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงให้นักการเมืองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรี เป็นผู้ปกครองประเทศแทนประชาชนเป็นผู้สนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ซึ่งถ้านักการเมืองคนใดมีคุณสมบัติของการเป็นนักการเมืองที่ดี หรือการมีภาพลักษณ์ที่ดีในการลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งใด ๆ นักการเมืองผู้นั้นก็จะมีโอกาสชนะการเลือกตั้ง ภาพลักษณ์ของนักการเมืองจึงมีความสัมพันธ์กับผล

^{๒๔} อุทัย พิมพ์ใจชน, อ้างใน เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๘ - ๒๙.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ทางการเมืองด้วย เพราะในระบอบประชาธิปไตยนั้นประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของนักการเมืองได้ ไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือคณะรัฐมนตรีก็ตาม ถ้าภาพลักษณ์ของนักการเมืองเป็นไปในทางที่ประชาชนไม่ให้การยอมรับ นักการเมืองนั้นก็ยากที่จะมีโอกาสชนะการเลือกตั้ง หรือเมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้ว อาจจะไม่ได้รับการเลือกตั้งครั้งต่อไป ในต่างประเทศก็เช่นเดียวกันภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นที่ตัวนักการเมืองจะต้องสร้างให้ประชาชนเกิดการยอมรับ

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนจากกรณีของประธานาธิบดี คลินตัน แห่งสหรัฐอเมริกา เมื่อปรากฏภาพลักษณ์ในทางผู้สาวนั้นประชาชนส่วนหนึ่งไม่ให้การยอมรับ แต่ประธานาธิบดี คลินตันก็ได้พยายามสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ประชาชนของตนเองเห็นความสำคัญของการสร้างภาพลักษณ์การเป็นนักการเมืองที่ดีในสายตาประชาชนเป็นสิ่งจำเป็น เพราะในปัจจุบันการที่ประเทศไทยกำลังก้าวสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนสามารถได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้มากขึ้น ภาพของนักการเมืองที่แสดงออกมาให้ประชาชนเห็นจะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการตัดสินใจเลือกนักการเมืองคนใดเข้ามาบริหารประเทศแทนตน

ภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่ดี ควรจะต้องมีคุณสมบัติส่วนตัวที่ดี มีชีวิตที่โปร่งใสทั้งในอดีตและปัจจุบัน คุณสมบัติของความเป็นผู้นำทางการเมืองที่ดีเพื่อที่จะบริหารประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ ผู้นำทางการเมืองที่มีคุณภาพจึงมีความสำคัญยิ่ง คือ “ผู้นำเป็นอย่างไรผู้ตามก็จะเป็นอย่างนั้น” จากระบบการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย นักการเมืองในฐานะผู้นำทางการเมืองหรือตัวแทนประชาชนจะสะท้อนลักษณะของประชาชนกลุ่มที่เลือกเขาเข้ามา ผู้นำทางการเมืองเป็นผู้นำทิศทางให้กับประชาชน หากสังคมได้ผู้นำที่ไม่ได้เป็นแบบอย่าง หรือที่ไม่ได้มาจากกระบวนการเลือกตั้งที่ถูกต้อง หรือการมีผู้นำที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมก็จะพาคนทั้งประเทศดำเนินไปในแนวทางที่ไม่ถูกต้องได้

๒.๓.๓ นักการเมืองที่พึงประสงค์

ลิจิต วีระเวดิน ได้กล่าวถึงนักการเมืองที่พึงประสงค์มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑) นักการเมืองที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งหมายความว่า เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองบริหาร เข้าใจลึกซึ้งปรัชญาการปกครองแบบประชาธิปไตยมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการทางการเมือง เข้าใจรัฐธรรมนูญ กฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ้านเมืองที่สำคัญที่สุดต้องบริหารงาน โดยเห็นความสามารถใช้คนให้ถูกต้องเหมาะสมกับงาน และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประเมิณผล

๒) ต้องเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล ไม่คับแคบและดีอีร์น ต้องเปิดกว้าง รับฟังทัศนคติหลาย ๆ ฝ่าย มีประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขอย่างเฉียบขาด ไม่สุดโต่ง ไปตามสมัยนิยมหรือถูกทุ้งจนเกินเลย สามารถประสานความรู้จากที่อื่นกับภูมิปัญญาของชาติ

๓) ต้องเป็นบุคคลที่มีจริยธรรมและศีลธรรม มีศีล มีสัตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จริยธรรมและจรรยาบรรณทางการเมือง รักษาหลักการของความยุติธรรมและความถูกต้อง ไม่ทำลายหลัก การปกครองแบบประชาธิปไตย ที่สำคัญที่สุดต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตย

๔) ต้องสามารถอุทิศชีวิตเพื่อชาติแผ่นดิน ะทำการทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติ รักษาและปกป้องผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะคนยากไร้ ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง มุ่งกอบโกยผลประโยชน์ใช้ตำแหน่งอำนาจที่ครองอยู่

๕) ต้องต่อสู้ในกระบวนการทางการเมืองอย่างเที่ยงธรรม ไม่ใช้เงินซื้อเสียง ไม่ใช้เงินชักจูงลูกพรรคจากพรรคอื่นมาเข้าพรรคตน ไม่โกงค่าตัวเพื่อที่จะหาเงินก้อนใหญ่เข้ากระเป๋า

๖) ต้องสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่อารยะ ไม่สร้างกระบวนการทางการเมืองแบบ น้ำเน่าการพุดจาต้องมีหลักฐานมีข้อมูลมีทฤษฎี มีเหตุมีผลที่สำคัญต้องไม่สร้างภาพอันอัปลักษณ์ของนักการเมืองให้ปรากฏเพราะจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยเสื่อมความชอบธรรม

๗) ต้องผดุงซึ่งหลักนิติธรรม รักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ไม่ตะแบงตีความแบบศรีธนญชัย ลูบหน้าประมุขเลือกปฏิบัติแต่ที่สำคัญที่สุดระบบสังคมจะต้องผลักดันให้บุคคลที่ไม่น่าพึงประสงค์ออกไปจากวงการ เหลือเพียงแต่บุคคลที่น่าพึงประสงค์ไว้ทำหน้าที่แทนประชาชนพร้อม ๆ กับกลไกการควบคุมไม่ให้บุคคลเหล่านี้ออกนอกกรอบ^{๒๕}

จำนง อดิวัฒนสิทธิ์ ได้กล่าวถึงลักษณะผู้นำที่ดี จะต้องรู้และเข้าใจเรื่องความต้องการของมนุษย์การเป็นผู้นำนั้นและมีหลายองค์ประกอบที่จะแบ่งเป็น

๑) การเป็นผู้นำต้องมีคุณสมบัติ คือผู้นำจะต้องรู้และเข้าใจเรื่องของมนุษย์ให้ลึกซึ่ง ผู้นำจะต้องมีความรู้ทางด้านจิตวิทยาของมนุษย์อย่างละเอียด และสามารถดำเนินการเพื่อสนองตอบความต้องการของลูกน้อง ผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษคือ จะต้องมึลักษณะเด่น มีพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้ไหวพริบและปฏิภาณแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

^{๒๕}ลิจิต ธีรเวคิน, วิวัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐), หน้า ๘.

๒) คุณลักษณะที่ดีของผู้นำ คือ คุณลักษณะที่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาแล้ว เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมและการพัฒนาด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา ด้านความสัมพันธ์ และด้านคุณธรรมและจริยธรรม

๓) จิตใจของผู้นำที่ดีจะต้องมีจิตใจสงบเยือกเย็น คือ ไม่หวั่นไหวเพราะอคติ จิตใจหนักแน่นไม่เชื่อคนง่าย จิตใจเบิกบานเป็นมิตร จิตใจมีคุณธรรม จิตใจมีความสุข และมีจิตใจใฝ่รู้เป็นประจำ

๔) อารมณ์ของผู้นำที่ดี คือ ผู้นำที่ได้รับการพัฒนาดีแล้วควรมีอารมณ์เป็นแบบผู้ใหญ่ทั้งหลาย ดังนี้ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีอารมณ์ไม่หวั่นไหวไปกับโลกธรรมทั้ง ๘ มีอารมณ์ละเอียดอ่อนโยน สุภาพเรียบร้อย มีอารมณ์ชื่นชอบธรรมชาติ รักเสียงเพลง และชื่นชมสุนทรียวัตถุ แสดงตนเหมาะสมกับวัยและตำแหน่ง ไม่ปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผลหรือเหนือจิตใจของตน มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนได้โดยไม่รู้สึกรู้สีกว่าเป็นการเก็บกดอารมณ์เอาไว้ รู้จักปล่อยวางทางอารมณ์ไม่เคร่งครัดถึงเรื่องผิดหวังหรือเรื่องไม่ถูกใจที่ผ่านมาแล้ว มีความสามารถในการพัฒนาอารมณ์ให้สูงส่งดีงามและเป็นไปในทางสร้างสรรค์สติปัญญาของผู้นำควรเป็นอย่างไร

๕) ผู้นำที่ดีต้องมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดรู้ ในหลาย ๆ เรื่อง เป็นคนมีไหวพริบดีฉลาดในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ในหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ รู้จักตนเองดี เช่น รู้ถึงความสามารถและความบกพร่องของตน รู้จักเหตุผล รู้จักบุคคลอื่นที่อยู่รอบข้าง และรู้วิธีการใช้คนได้อย่างเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของเขา รู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชุมชนหรือของสังคม รู้และเข้าใจโครงสร้างของสังคมที่ตนอาศัยอยู่และที่ตนเป็นผู้นำคนทั้งหลายอยู่ รู้จักประมาณในการทำงานและการบริโภค รู้จักกาลละและเทศะ รู้จักวางแผนในการพัฒนา รู้หลักการเกี่ยวกับการบริหารการปกครอง และรู้จักวางแผนนโยบายและรู้จักการประเมินผลตามโครงการที่ได้พัฒนาไปแล้ว

๖) ความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้นำ ควรมีความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกน้อง ผู้นำจะต้องใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างดี จนบุคคลอื่นสามารถตอบสนองตนเองได้เป็นอย่างดีมีความสามารถในการบริหารงาน บริหารบุคคล บริหารตน บริหารงบประมาณ และบริหารวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพมีวิสัยทัศน์กว้างไกล รู้จักติดต่อกับบุคคลในหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อส่วนรวม เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่งตัวเหมาะสมกับวัยและตำแหน่ง มีความสามารถในการกระตุนและส่งเสริมให้ลูกน้องทำงานอย่างกระตือรือร้นและดำรงชีวิตอย่างมีคุณธรรมและมีความสุขเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคคลอื่นในด้าน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

๒๓

การบำรุงรักษาสุขภาพอนามัย กฎระเบียบที่ดีของสังคม อนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมที่ดีให้แพร่หลายต่อไป

๗) คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ ควรจะต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมประจำชีวิตและประจำใจ ดังนี้ มีความรักและความเมตตา และความเสียสละ มีจิตใจสะอาดบริสุทธิ์ ไม่คิดอาฆาตพยาบาทหรือคิดเบียดเบียนคนอื่นด้วยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มีความรู้ที่ถูกต้องและใช้ความรู้ในทางสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามแก่ตนเองและแก่สังคม มีสติสัมปชัญญะ ไม่ประมาทลุ่มหลงหรือมัวเมาในอบายมุข มีความละเอียดในการทำชั่ว และเกรงกลัวต่อผลของอกุศลกรรมทุกประเภทมีความกตัญญูรู้คุณของบุคคลอื่นที่ได้ทำในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง มีความรักในสังฆธรรม รักในความซื่อสัตย์ มีความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ มีความเชื่อในกฎแห่งกรรมและปฏิบัติตามหลักกุศลกรรม ไม่ทำลายกฎแห่งคุณภาพทางสังคมและคุณภาพแห่งธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเคารพในกฎระเบียบของสังคมไม่ถืออภิสิทธิ์ มีความสามารถในการดำรงความเป็นธรรม และความยุติธรรมในสังคม มีมุทิตาจิตต่อผู้อื่น ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่นปฏิบัติตามหลักทศพิธราชธรรม และหลักสังคหวัตถุ รวมทั้งหลักธรรมที่ค้ำจุนศาสนาทั้งหลาย^{๒๖}

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของนักการเมืองที่ดีว่าควรมีลักษณะ ๑๐ ประการดังต่อไปนี้

๑) นักการเมืองที่มีคุณภาพ นักการเมืองต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง นอกจากจะมีคุณวุฒิในการบริหารประเทศชาติ นักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถความเก่งกาจ ฉลาดรอบรู้ที่สำคัญต้องเป็นนักบริหารที่มีความสามารถ สามารถบริหาร จัดการได้อย่างดีเลิศใน ๓ ด้านคือ บริหารงาน บริหารคน บริหารเศรษฐกิจ คือสามารถบริหาร ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และจะต้องเป็นคนที่ชอบเรียนรู้ มีลักษณะเป็นนักเรียนตลอดชีวิต ไม่ปฏิเสธสิ่งใหม่ ไม่มีแนวความคิดแบบอนุรักษ์นิยม โดยเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง แต่เปิดใจพัฒนาตนเองให้ก้าวทันโลกตลอดเวลา รวมทั้งจะต้องมีประสบการณ์ทำงานด้านการบริหารมาแล้วเป็นอย่างดี สอดคล้องเหมาะสมกับการเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้บริหารประเทศ

๒) นักการเมืองผู้มีความประนีประนอม ทำงานเพื่อส่วนรวมด้วยความเสียสละ นักการเมืองต้องทำทุกสิ่งโดยเห็นแก่ส่วนรวมเป็นหลัก ไม่เห็นแก่ส่วนตนและพวกพ้อง ไม่ทำหน้าทีเพื่อหาผล ประโยชน์ส่วนตัว และต้องไม่ประนีประนอมกระทำตามพลังกลุ่ม หากเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นผลร้ายต่อประเทศชาติ นักการเมืองเช่นนี้จะเกิดขึ้น ได้ก็ต่อเมื่อได้ตำแหน่ง

^{๒๖}จำนง อดิวัฒน์สิทธิ์, สังคมวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๒๐), หน้า ๘๘.

ทางการเมืองแล้วจะต้องหาโอกาสลงทุนคืน โดยการหาผลประโยชน์ส่วนตัวในขณะที่ดำรงตำแหน่ง

๓) นักการเมืองที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล คนในประเทศจะมีความสุขมากยิ่งขึ้น หากได้นักการเมืองที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีความตื่นตระหนกน้อยลงเมื่อต้องเผชิญสถานการณ์เฉพาะหน้า นักการเมืองที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลจะเป็นที่นำเชื่อถือของคนที่ต้องการ และคนที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วย ผู้คนจะอยากฟังความคิดเห็นและมุมมองของเขาเพื่อจะได้ทิศทางที่เป็นประโยชน์ นักการเมืองจึงจำเป็นต้องเป็นคนมีวิสัยทัศน์มองอนาคต เป็นคนที่มีความคิดริเริ่ม ไม่มองอะไรแคบ ๆ ไม่เป็นคนคิดสั้น คิดคั้น ๆ ไม่ละเอียดยรอบคอบและต้องเป็นผู้ที่มีใจเบื้ดกว้าง ในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นคนมีเหตุผล เป็นคนทันสมัย มีลักษณะของความเป็นสากล สามารถติดต่อสร้างสัมพันธอันดีกับนานาชาติได้

๔) นักการเมืองที่มีคุณลักษณะชีวิตที่ดี นักการเมืองต้องมีลักษณะพื้นฐานของการดำเนินชีวิตแบบเสมอต้นเสมอปลาย ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นอย่างไรเมื่อได้รับตำแหน่งแล้วก็ต้องเป็นเช่นนั้นไม่ได้เป็นการเสแสร้ง คุณลักษณะชีวิตที่ควรมีได้แก่ ต้องมีความเมตตา มีความกรุณาต่อประชาชนผู้ทุกข์ร้อนคนด้อยโอกาสในสังคม และชนกลุ่มน้อยในประเทศ มีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับในเรื่องของสิทธิมนุษยชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันด้วยความเสมอภาค และต้องเรียนรู้ที่จะให้อภัย มีความมั่นคงในอารมณ์ รู้จักอดกลั้น และรู้จักรักษาจิตสำนึกให้ถูกต้องและชอบธรรมอยู่เสมอ ไม่มีนิสัยเป็นนักเลงหัวไม้ ไม่ใช่อำนาจหรืออิทธิพลข่มขู่บังคับผู้ที่ด้อยกว่า นอกจากนี้ยังต้องมีความสุภาพอ่อนน้อม ไม่ถือตัว มีความขยันขันแข็งเป็นคนกล้ารับผิดชอบ กล้าตัดสินใจ กล้ายอมรับผิด ไม่โยนความผิดให้ผู้อื่นต้องแสดงตัวเป็นผู้รับผิดชอบอยู่เสมอ

๕) นักการเมืองที่มีคุณประวัติดี นักการเมืองจะต้องมีประวัติดี มีการดำเนินการชีวิตตั้งแต่อดีตที่โปร่งใส ทั้งในชีวิตหน้าที่การงานและชีวิตส่วนตัวจะต้องเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสาธารณชนและต้องมีชีวิตครอบครัวเป็นแบบอย่าง ชีวิตครอบครัวจะเป็นภาพสะท้อนว่าหาก นักการเมืองยังไม่สามารถบริหารครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดในสังคมได้ เมื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองเขาจะสามารถบริหารประเทศได้ดีได้อย่างไรนักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่ประกอบแต่สัมมาอาชีพมาตลอด ไม่มีประวัติทางทุจริต ไม่มีประวัติในการดำเนินธุรกิจที่สังคมไม่ยอมรับ ไม่มีประวัติการเป็นนักเลงเจ้าพ่อ ไม่มีกิจการที่เกี่ยวข้องกับการพนัน หรือธุรกิจที่สร้างปัญหาสังคมมาก่อนเพราะนักการเมืองไม่เพียงได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่เท่านั้นแต่ยังต้องได้รับการยอมรับจากนานาชาติด้วย

๖) นักการเมืองที่มีคุณวาจา คุณกริยา นักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่มีวาทศิลป์ มีคำพูดที่สุภาพ มีเหตุมีผล รักษาคำพูดไว้ให้มั่นคง ไม่โกหกไม่กลัดกลอกไม่ปลิ้นปล้อนต้องไม่เป็นคนที่

ขอคำทอหรือต่อว่าผู้อื่น ต้องไม่พูดให้ร้ายโจมตี และที่สำคัญต้องสามารถพูดจาสื่อสารได้ดีกับบุคคลในทุก ๆ ระดับของสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังต้องประกอบไปด้วยคุณกริยา คือต้องเป็นผู้ที่สง่างาม มีมนุษยสัมพันธ์ดีเป็นผู้รู้จักกาลเทศะ วางตัวได้อย่างเหมาะสม สามารถเข้ากับคนได้ทุกประเภททุกระดับและเป็นตัวแทนของประเทศได้เป็นอย่างดีในการสู่เวทีโลก

๗) นักการเมืองที่มีคุณธรรม จริยธรรม จะต้องเป็นคนที่มีคุณธรรมประจำใจ จะต้องมีความยุติธรรม ไม่เป็นคนลำเอียง เป็นผู้ที่มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ จริงใจต่อประเทศชาติ และประชาชน เป็นผู้ที่รักษาคำพูด และเป็นผู้ที่มีสติในการพิจารณาพินิจพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ ไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจ ต้องเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ มีหลักการในการดำเนินชีวิตส่วนตัวในการบริหารประเทศ คุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมืองนับเป็นคุณสมบัติที่เด่นและเป็นคุณค่าต่อประเทศชาติมากที่สุด หากนักการเมืองขาดคุณธรรมและจริยธรรมแม้เก่งกาจมีการ ศึกษาสูงก็ไม่สามารถนำพาประเทศไปสู่ความ โป้นูลย์ได้

๘) นักการเมืองที่มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ ขณะเดียวกันรู้จักอ่อนน้อมน้อมเบาแม้ว่าสังคมในปัจจุบันไม่ได้เป็นยุคที่ต้องทำศึกสงครามอย่างในอดีต แต่นักการเมืองที่มีคุณสมบัติเข้มแข็งและกล้าหาญยังคงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะหน้าที่ของการเป็นนักการเมืองนั้น คือนำทิศทางคนจำนวนมากสู่ทิศทางเดียวกันได้ จึงเป็นสิ่งทีหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นักการเมืองจะต้องเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ ความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญของนักการเมืองจะต้องแสดงออกในลักษณะของการกล้าตัดสินใจ และมีความเข้มแข็งในการรับแรงกดดันจากรอบด้านแรงกดดันจากเสียงวิพากษ์วิจารณ์ นักการเมืองต้องยืนหยัดต่อการตัดสินใจ ถ้าการตัดสินใจนั้น ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนรวมและประเทศชาติ ขณะเดียวกันก็ต้องรู้จักอ่อนน้อมน้อมเบา เพราะในความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวนั้นง่ายต่อการนำไปสู่ความเผด็จการ นักการเมืองจึงต้องรู้จักใช้อำนาจอย่างชอบธรรม

๙) นักการเมืองต้องมีทีมงานที่สามารถในยุคสารสนเทศและเทคโนโลยีระดับสูง ข่าว สารข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เทคโนโลยีต่าง ๆ มีการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนทันเวลา บุคคลที่ไม่หมั่นติดตามข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จะเป็นคนล้าสมัยในเวลาอันสั้น นอกจากนี้สังคมยังมีความซับซ้อนขึ้น ดังนั้น ไม่มีนักการเมืองคนใดสามารถมีความรู้ ความสามารถในทุก ๆ ด้านอย่างครบถ้วนได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยทีมงานในการช่วยกันทำงาน ทำการวิจัยเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสามารถนำไปกำหนดเป็นนโยบายปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม หรือแม้ว่านักการเมืองจะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการทำงานสูง แต่การทำงานคนเดียวจะทำได้จำกัด

เพราะมีเวลาจำกัดจึงจำเป็น ต้องมีคนมาช่วยทำ นักการเมืองไม่เพียงต้องมีความรู้ความสามารถ ส่วนตัวเท่านั้นแต่ยังต้องสอนและสามารถพัฒนาคนได้ สร้างทีมงานที่ดีได้ และสอนให้ทีมงาน สร้างทีมงานที่ดีได้

๑๐) นักการเมืองที่มีอุดมการณ์ประชาธิปไตย นักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในแนวทางประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นนักการเมืองในสังคมอุปถัมภ์ นักการเมืองที่มีลักษณะของความเป็นประชาธิปไตยจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในอนาคต เป็นคุณสมบัติที่ช่วยให้คนในประเทศมีความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยได้ดียิ่งขึ้นเนื่องจากเห็นแบบอย่างรวมทั้งการที่นักการเมืองของประเทศยึดมั่นตามวิถีประชาธิปไตย จะช่วยให้ประเทศได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้นตามกระแสโลกที่ประชาธิปไตยกำลังเบ่งบานขึ้นเรื่อย ๆ อันจะส่งผลดีต่อประเทศทั้งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และด้านการค้าการลงทุน^{๒๖}

สรุปได้ว่านักการเมืองที่พึงประสงค์ต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีประวัติที่ดี คำนึงถึงคุณประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ มีความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสตรวจสอบได้ มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวและใช้อำนาจอย่างชอบธรรม

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักการเมือง

๒.๔.๑ ความหมายของบุคลิกภาพ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งมีทั้งรูปร่างหน้าตา ลักษณะความสนใจ ความนึกคิดต่อตนเองและต่อผู้อื่น สติปัญญา ทักษะคติ ค่านิยม การแสดงอารมณ์ วิธีแก้ปัญหา และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แต่ละบุคคลแสดงออกมานานพอสมควรจนทำให้ผู้อื่นรู้จัก หรือแทบจะกล่าวได้เลยว่าสิ่งเหล่านี้คงจะเป็นส่วนประกอบของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งช่วยทำนายพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ แต่ละคนจะมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน เช่น ในกลุ่มหนึ่งมี ๓ คน ก็จะมีบุคลิกภาพ ๓ แบบ คือ คนหนึ่งก้าวร้าวและชอบจัดการ อีกคนหนึ่งชอบรับงานทุกอย่างมาทำเองอย่างดี ส่วนคนสุดท้ายอาจเป็นคนที่มีความรู้สึกไวมาก ถ้าใครมาวิจารณ์หรือซักถามเวลาเขาแสดงความคิดเห็น เขาจะคิดว่าถูกโจมตี^{๒๗}

^{๒๖} เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, เปิดโลกความคิดเสียงสวรรค์การเมืองไทย : วิจัยความคิดเห็นของประชาชนเรื่องการเมืองไทย, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทซัคเซสมิเดีย จำกัด, ๒๕๓๕), หน้า ๓๕.

^{๒๗} นวลศิริ เปาโรหิตย์, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานครนคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๕), หน้า ๒๘๓.

กันยา สุวรรณแสง กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ปฏิกริยาตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้านั้นเป็นเรื่องของพฤติกรรม แต่แต่ละบุคคลต่างก็มีแบบแผนการแสดงพฤติกรรมของตนเอง เป็นการชี้ให้เห็นลักษณะเฉพาะของบุคคลผู้นั้น แบบแผนพฤติกรรมของแต่ละคนอาจจะมีคล้ายคลึงกันบ้างบางส่วน แต่ก็ไม่เหมือนกันไปเสียทั้งหมด สามารถแยกความแตกต่างของบุคคลแต่ละคนได้นอกเหนือไปจากความแตกต่างทางสรีระแล้ว การเรียนรู้แบบแผนของพฤติกรรมของบุคคลแต่ละคน จะช่วยให้สามารถปรับตัวและแสดงปฏิกริยาตอบสนองต่อพฤติกรรมนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง “แบบแผนพฤติกรรมเป็นสิ่งที่นำไปสู่การสร้างบุคลิกภาพ” แบบแผนพฤติกรรมของบุคคลที่คนทั่วไปรับรู้แล้ว เรียกว่า บุคลิกภาพ^{๒๕}

อิริคสัน กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง การพัฒนาของบุคคลกับการเกิดบุคลิกภาพเป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพในวัยต่าง ๆ โดยจะเริ่มพัฒนาและสั่งสมลักษณะบุคลิกภาพมาตั้งแต่วัยทารกจนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่^{๒๖}

สรุป บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของแต่ละบุคคล ทั้งลักษณะภายในและภายนอกและปัจจัยต่าง ๆ อันมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

๒.๔.๒ ขอบข่ายของบุคลิกภาพ

แนวทางที่คนส่วนใหญ่ยึดถือในการพิจารณามโนทัศน์ของบุคลิกภาพของคน มีดังต่อไปนี้

๑) ลักษณะทางกาย ได้แก่ รูปร่าง ทรวดทรง ความสูง น้ำหนัก ความปกติของอวัยวะ สีส้ม ผิวพรรณ หน้าตา ท่วงท่า ท่าทาง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นเครื่องแสดงให้ทราบประสิทธิภาพของบุคคล ทางกาย ทราบถึงความแข็งแรง ทางจิตใจ ทราบถึงความผ่องแผ้วของจิตใจ การที่อวัยวะรับสัมผัสและทำงานได้ดี รวดเร็ว เป็นบุคลิกที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนเรา

๒) คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น สติปัญญา ความจำ จินตนาการ ความถนัด เจตคติ ความสนใจ ความตั้งใจ การตัดสินใจ ความคิดด้วยเหตุผล

๓) อุปนิสัย หมายถึง ลักษณะผลรวมของนิสัย หลาย ๆ อย่าง ของบุคคลที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร จนเป็นความประพฤติหรือความมีศีลธรรม จรรยา มารยาทและคุณธรรม เช่น ความสุภาพอ่อนโยน ความซื่อสัตย์เชื่อถือได้ ความเคารพ กฎหมาย ไม่เห็นแก่ตัว

^{๒๕}รองศาสตราจารย์ ดร. กันยา สุวรรณแสง, บุคลิกภาพและการปรับตัว, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท รวมสาส์น (๑๙๙๗) จำกัด), ๒๕๓๖, หน้า ๑.

^{๒๖}อิริคสัน, อ้างใน เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕.

๔) อารมณ์ ได้แก่ความรู้สึกแห่งจิตที่ก่อให้เกิดอาการกระทำต่าง ๆ เช่น ตื่นเต้น โกรธ กล้าหาญ หวาดกลัว ตกใจง่าย ร่าเริง หดหู่ หงุดหงิด กังวล ฯลฯ

๕) กำลังใจ คือ ความสามารถที่จะควบคุมหรือบังคับกิริยาอาการต่าง ๆ ที่กระทำไป โดยเจตนา เช่น กระฉับกระเฉงว่องไว หรือ เฉื่อยชา เชื่องช้า ความอดทนหรือความเมื่อยหน่าย

๖) การสมาคม คือ กิริยา ท่าที อาการที่บุคคลแสดงต่อผู้อื่น เช่น ชอบคบหาสมาคม หรือเกี้ยวเมตตาปรานีเห็นอกเห็นใจผู้อื่นดี หรือ ไม่แยแสเอาใจใส่กับผู้อื่น เสียดสีหรือว่าคอยแต่จะเอาเปรียบเขา

๗) ความรู้ ความสามารถ อำนาจ ฐานะ ความรู้สูง ความชำนาญ มีความสามารถเป็นพิเศษ ความมีอำนาจ อิทธิพล มียศถาบรรดาศักดิ์ สถานภาพสูง มีฐานะทางการเงินดี เหล่านี้เป็นปัจจัยส่งเสริมบุคลิกภาพอย่างมาก^{๑๑}

สรุป เพราะบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยบุคคลจะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน บุคลิกภาพเฉพาะอย่างมีความสัมพันธ์กับอาชีพเฉพาะอย่าง บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลมีความสัมพันธ์กับชนิดของสิ่งแวดล้อมในการทำงานของบุคคลนั้น ดังนั้น บุคคลจึงมีแนวโน้มจะหันเข้าหางานหรืออาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของเขา

๒.๔.๓ ความสำคัญของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก ดังจะพิจารณาได้จากประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

๑) ความมั่นใจ ผู้ที่มีบุคลิกภาพดี จะมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก เพราะคนอื่น ๆ ที่พบเห็นจะให้ความสนใจและเชื่อมั่น ดังนั้น โอกาสของการที่จะประสบความสำเร็จจึงมีมากขึ้น

๒) การคาดหมายพฤติกรรม ถ้ารู้ว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร จะทำนายได้ว่า ในสถานการณ์ใดจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร เช่น รู้ว่านายแดง มีสตางค์เป็นต้องดื่มสุรา ดื่มสุราแล้วชอบเอะอะ โวยวาย ทำทนายชาวบ้าน ปกติเดินโซเซไม่เหมือนใคร เห็นแต่ไถลไม่ทันเห็นหน้าก็บอกได้ว่าเป็นนายแดง และต้องรีบหลบเลี่ยงไม่เข้าใกล้

๓) การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่ง ได้ก็โดยอาศัยสังเกตดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น วินัยพูดเสียงดัง วิหุรย์

^{๑๑}รองศาสตราจารย์ สถิต วงศ์สุวรรณ, การพัฒนาบุคลิกภาพ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทรวมสาส์น (๑๙๗๗) จำกัด, ๒๕๔๐), หน้า ๕.

พูดเสียงเบา ตลอดจนวิธีที่จะปรับตัวให้เข้ากับคนเหล่านั้นได้ ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม

๔) การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล บุคลิกภาพ ทำให้คนมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นของตนเอง เป็นแบบอย่างแก่เยาวชน เช่น คนที่เมตตา ซื่อสัตย์ รสนิยมสูง

๕) การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ การที่รู้บุคลิกภาพของบุคคลอื่น ทำให้ปรับตัวเข้ากับเขาได้ง่ายขึ้น เอาชนะศัตรูได้ แก้ปัญหาได้

๖) ความสำเร็จ คนที่บุคลิกภาพดี ได้เปรียบคนอื่นเสมอ เป็นพื้นฐานแห่งความศรัทธาเชื่อถือแก่ผู้พบเห็น ช่วยให้รัฐกรงานสำเร็จง่ายขึ้น ได้รับความร่วมมือ การติดต่อด้วยดี ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

๗) การยอมรับของกลุ่ม คนที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ใคร ๆ ก็เรียกร้องต้องการ ชอบที่จะให้ร่วมอยู่ในกลุ่มทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ^๒

สรุป บุคลิกภาพของนักการเมือง ผู้ตัดสินใจเลือกอาชีพควรรู้จักตนเองให้ดีเสียก่อน โดยเฉพาะในด้านอุปนิสัย ความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกลักษณะ สุขภาพ นิสัย ทักษะคดีเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

๒.๔.๔ แนวทางการสร้างเสริมบุคลิกภาพ

การสร้างบุคลิกภาพ คือ กระบวนการที่จะทำให้เกิดบุคลิกภาพขึ้นในตัวของบุคคล เริ่มสร้างสมกันมาตั้งแต่เยาว์วัย ให้เกิดบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคม สถาบันทางสังคมและทางการศึกษาที่สำคัญ ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างบุคลิกภาพให้แก่บุคคลได้แก่ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งการสร้างบุคลิกภาพให้แก่บุคคลในสังคมนั้นควรสร้างบุคลิกภาพใน ๒ ลักษณะ คือ

๑) การสร้างบุคลิกภาพตามความต้องการของสังคม เป็นการสนับสนุนความคิดเชิงสังคมของบุคคล ช่วยทำให้สังคมดำรงอยู่ได้อย่างเป็นสุข ประเทศไทยปกครองระบอบประชาธิปไตยนับถือศาสนาพุทธ ดังนั้นครอบครัวและโรงเรียนผู้มีหน้าที่โดยตรงต้องอบรมสั่งสอนให้บุคคลรู้ขอบเขตว่า ควรจะมีสิทธิ์ อิสระ เสรี เพียงใด และสอนให้รู้จักวัฒนธรรม ประเพณีมีศีลธรรม

๒) การสร้างบุคลิกภาพส่วนบุคคล เป็นลักษณะการสร้างบุคลิกภาพเฉพาะแต่ละบุคคลเพื่อให้มีบุคลิกภาพที่สังคมที่พึงประสงค์ แม้คนเราจะมี ความแตกต่างระหว่างบุคคลก็สามารถสร้างบุคลิกภาพส่วนบุคคลได้ โดยอาศัยกระบวนการด้านต่าง ๆ เช่น การช่วยพัฒนาบุคลิกภาพทาง

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓ - ๔.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

สรีระร่างกาย ต้องคอยสำรวจตรวจดูความเจริญเติบโตของร่างกาย การช่วยพัฒนาบุคลิกภาพทางสติปัญญา และการช่วยพัฒนาบุคลิกภาพทางการควบคุมอารมณ์ หรือการช่วยพัฒนาบุคลิกภาพทางสังคม^{๓๓}

สรุป การเสริมบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย หมายถึงกระบวนการในการพัฒนาหรือปรับปรุงบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยที่เกิดขึ้นแล้วให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ของสังคม การเสริมบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยนั้นเป็นเรื่องที่สร้างขึ้น ภายหลังจากที่บุคคลได้สร้างบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยมาแล้ว การจะเสริมบุคลิกภาพให้ได้ผลดีนั้นควรจะทำเสียแต่ในวัยต้นๆ ของชีวิต

๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมของนักการเมือง

จริยธรรมเป็นหลักในการปฏิบัติที่ประกอบด้วยคุณงามความดี มีพื้นฐานมาจากขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อทางศาสนา ศีลธรรม มีแนวคิดที่มุ่งให้บุคคลประพฤติ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงาม ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย แต่กลับสร้างประโยชน์แก่สังคมโดยรวม เมื่อได้ปฏิบัติตามจะได้รับการยอมรับ ได้รับการยกย่องสรรเสริญ ถูกมองว่าเป็นคนดีของสังคม แต่หากมีการฝ่าฝืน ละเมิด ละเลยไม่ปฏิบัติตามจะได้รับการนิโทษ ถูกว่ากล่าวตักเตือน ถูกดำเนินคดีขึ้น ถูกประณาม หรือถูกลงโทษจากสังคมหรือถูกลงโทษให้เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมาย

สังคมไทยมีวิธีการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักจริยธรรมเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติสืบต่อกันมาทำให้ผู้คนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข อยู่ร่วมกันด้วยความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกันและกันเป็นสังคมของผู้มีจริยธรรม เคารพยกย่องคุณงามความดีมากกว่าวัตถุนิยม กระทำความดีตามหลักพุทธศาสนาและยึดถือศีล ๕ เป็นหลักในการดำรงชีวิต

จริยธรรมจึงเป็นหลักแห่งความประพฤติในทางที่ดีงามเป็นมาตรฐานแห่งการประพฤติปฏิบัติ หรือเป็นหลักที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งที่ถูกที่ควร ถือเป็นระบบความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ดีงามของสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลแต่ละคนตามบทบาทต่าง ๆ

๒.๕.๑ ความหมายจริยธรรม

จริยธรรม เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤต ๒ คำ คือ คำว่า จริยะ แปลว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ และคำว่า ธรรม แปลว่า ความจริง ความถูกต้อง คุณความดี สิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่มีเหตุผล คำสอนที่ดี คำสอนที่ถูกต้อง เป็นกฎเกณฑ์ ดังนั้น จริยธรรมได้แก่ คุณความดีที่ควรประพฤติปฏิบัติ กฎเกณฑ์แห่งความประพฤติ ความดีและถูกต้องที่ควรประพฤติปฏิบัติ

^{๓๓}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕ - ๒๐.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

หากพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

คำว่า จริยธรรม เป็นคำที่ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับการประพฤติอย่างแพร่หลาย ซึ่งนักวิชาการที่สนใจศึกษาด้านจริยธรรมได้ให้ความหมาย คำจำกัดความของจริยธรรมแตกต่างกันบ้างหลายประการ ซึ่งผู้วิจัยประมวลได้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่าจริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม^{๑๔}

พุทธทาสภิกขุ ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม ตรงกับคำว่า ethics ในภาษาอังกฤษ จริย แปลว่า ควรประพฤติ หรือพึงประพฤติ^{๑๕}

วิทย์ วิศทเวทย์ ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า เป็นความประพฤติตามค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยใช้วิชาจริยศาสตร์ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณค่า สามารถแยกแยะได้ว่า สิ่งใดที่ควรทำและสิ่งใดละเว้น^{๑๖}

แสง จันทร์งาม ได้ให้ความหมายไว้ว่า จริยธรรมแยกออกเป็นสองคำคือ จริยธรรม แปลว่าความประพฤติ และธรรม หมายถึง คุณภาพของจิตใจแต่ละคน ดังนั้น จริยธรรมจึงหมายถึง คุณภาพจิตที่มีอิทธิพลต่อความประพฤติของคน คำว่า ธรรม ในที่นี้หมายถึง คุณธรรม คือ คุณภาพจิตฝ่ายดีที่ควบคุมให้คนมีความประพฤติดี ประพฤติชอบหรือหมายถึง ศีลธรรม คือการงดเว้นจากการกระทำและคำพูดที่มีโทษ เช่น การฆ่าสัตว์ การลักทรัพย์ เป็นต้น^{๑๗}

วศิน อินทสระ ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติ การกระทำ และความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม การทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นสิ่งที่ควรเว้น กระทำสิ่งที่ควรกระทำ ด้วยความฉลาด รอบรู้ รู้เหตุ รู้ผล ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล^{๑๘}

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

^{๑๔}ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, อ้างแล้ว, หน้า ๒๕๒.

^{๑๕}พุทธทาสภิกขุ, การสร้างเสริมจริยธรรมแก่เด็กวัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์, ๒๕๒๑), หน้า ๓.

^{๑๖}วิทย์ วิศทเวทย์, จริยศาสตร์เบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๒๐), หน้า ๖.

^{๑๗}แสง จันทร์งาม, การสอนจริยธรรมในโรงเรียนในรายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน, (กรุงเทพมหานคร : การศาสนา, ๒๕๒๒), หน้า ๒๒๓.

^{๑๘}วศิน อินทสระ, จริยศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : มิตรนราการพิมพ์, ๒๕๑๘), หน้า ๕.

ส. ศิวรักษ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า จริยธรรม ในทางพุทธศาสนาถือว่าเป็นข้อประพฤติปฏิบัติให้เกิดปกติสุขในสังคม ไม่ให้มีการเอารัดเอาเปรียบกัน ให้เกิดความมั่นคงทั้งส่วนตนและส่วนรวม^{๓๕}

พินิจ รัตนกุล ได้ให้ความหมาย จริยธรรม เป็นคำที่นิยมใช้ในเรื่องของการตัดสินคุณค่าของพฤติกรรมมนุษย์ว่าเป็นการกระทำสมควร ถูกต้อง ดีงาม หรือตรงกันข้าม การกระทำที่ไม่มีจริยธรรม คือการกระทำที่ไม่สมควร ไม่ดี การที่เราต้องกำหนดคุณค่าของการกระทำว่าดี หรือไม่ดีสมควรหรือไม่สมควร ก็เพราะว่าเราต้องแบ่งแยกการกระทำออกเป็นประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้ส่งเสริมวิธีการต่าง ๆ เช่น ให้รางวัลแก่คนที่ทำแต่สิ่งที่ดี หรือสมควรและให้ละเว้นการกระทำตรงกันข้าม^{๓๖}

สาโรช บัวศรี ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม คือแนวทางในการประพฤติตนเพื่ออยู่ร่วมกันได้อย่างร่มเย็นในสังคม จริยธรรมมีโครงสร้างสำคัญอย่างน้อยสองข้อ คือศีลธรรม สิ่งควรเว้น สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ และคุณธรรม สิ่งที่ควรปฏิบัติ ซึ่งทั้งสองข้อรวมเรียกว่าจริยธรรม^{๓๗}

พนัส หันนาคินทร์ ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง คุณสมบัติทางความงาม ประพฤติ ที่สังคมมุ่งหวังให้สมาชิกของสังคมนั้นประพฤติตาม จริยธรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับความถูกต้องในความประพฤติ ซึ่งหมายถึงการกระทำอย่างเสรีภาพในขอบเขตของมโนธรรม อันได้แก่ความสำนึกในความบังควรที่จะกระทำ หรือเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำของสมาชิกแต่ละคนในสังคมนั้น ๆ ความเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณ์ของชีวิตย่อมทำให้ทรศนะที่คนมีต่อจริยธรรมเดิมได้รับการพิจารณาใหม่ เกิดแง่คิดใหม่ขึ้น จริยธรรมเดิมอาจเปลี่ยนแนวทาง หรือได้รับการเพิ่มเติมขยายให้กว้างขวางพอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์อันเปลี่ยนไปแล้ว^{๓๘}

วริยา ชินวรรณโณ และคณะ ได้ให้ความหมาย จริยธรรม คือ หลักการที่มนุษย์ในสังคมควรยึดถือปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมนั้นเอง และเมื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือเรียกง่าย ๆ ว่า การงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์

^{๓๕}ส. ศิวรักษ์, ศาสนากับสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : มิตรนภาพการพิมพ์, ๒๕๒๓), หน้า ๑๔.

^{๓๖}พินิจ รัตนกุล, ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๒), หน้า ๑๑๖.

^{๓๗}สาโรช บัวศรี, จริยธรรมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : กุรุสภา, ๒๕๒๗), หน้า ๑๘.

^{๓๘}พนัส หันนาคินทร์, การสอนค่านิยมและจริยธรรม, (กรุงเทพมหานคร : พิจเนศ, ๒๕๓๑), หน้า ๑๕.

ก็ย่อมหมายความว่า มนุษย์ย่อมจะต้องมีจริยธรรมในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ เพราะเป็นการทำงาน มนุษย์ย่อมต้องมีสังคมซึ่งประกอบด้วยคนหลายคน เนื่องจากในวงการของการทำงานนั้นการทำงานคนเดียวย่อมเป็นไปได้ยาก ดังนั้น จึงสมควรมีการวางกรอบให้มนุษย์ประพฤติปฏิบัติเพื่อการทำงานร่วมกันอย่างสงบสุข^{๓๓}

ฐิตินันท์ ภควัฒตะการ ได้สรุปความหมายของ จริยธรรม หมายถึง แนวทางการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องของการกระทำดีทั้งต่อตนเองและสังคม ทั้งทางกาย ทางวาจา และทางจิตใจ ซึ่งแสดงออกมาในด้านต่าง ๆ ทั้งในวิถีชีวิตและสังคมของแต่ละบุคคล^{๓๔}

พระราชวรมุณี (ประยูรค์ ปยุตโต) ได้ให้ความหมายจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมตามหลักพุทธศาสนา หมายถึง หลักความประพฤติ หลักการดำเนินชีวิต หรือหลักการครองชีวิต คือมรรคหรือมัชฌิมาปฏิปทา ซึ่งเป็นหลักคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดีงาม ชีวิตที่ถูกต้องสมบูรณ์ของมนุษย์ที่จะนำไปสู่จุดหมาย คือความดับทุกข์ หรือความสิ้นสุดปัญหา อยู่อย่างเป็นอิสระไร้ทุกข์ จริยธรรมเป็นหลักครอบคลุมความประพฤติความประพฤติทางด้านศีลธรรม หรือการทำจิตใจให้มีความสุข วิธีสร้างสุขภาพจิต การฝึกจิต บำเพ็ญสมาธิภาวนา การเจริญวิปัสสนา ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว การอยู่ร่วมกันด้วยดีในสังคม การไปเป็นอุบาสกจำศีลที่วัด ตลอดจนการเป็นภิกษุไปบำเพ็ญธรรมในป่า ซึ่งพูดรวม ๆ ว่า จริยธรรม เป็นเครื่องมือฝึกปรือคุณธรรมทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ หรือมองในแง่ไตรสิกขา คือ การศึกษา ๓ ประการ อันได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา

จริยธรรมตามความหมายนี้ มิใช่ข้อปฏิบัติที่จะวางกำหนดกันขึ้นได้ตามพอใจของผู้มีอำนาจใด ๆ และมีใช้หลักการที่สักว่าจะยึดถือปฏิบัติตาม ๆ กันไป จริยธรรมที่แท้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่อิงอาศัยความรู้แจ้งสังขธรรม และจริยธรรมที่แท้ นั้น แม้จะเกิดขึ้นแล้วก็จะประพฤติกให้สำเร็จผลไม่ได้ ถ้าไม่สัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจสังขธรรม^{๓๕}

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง ขนบธรรมเนียมประเพณี อันเป็นแนวทางในการประพฤติตนเพื่ออยู่กันได้อย่างร่มเย็นในสังคม ที่บุคคลในสังคมควรประพฤติปฏิบัติให้

^{๓๓}วริยา ชินวรรณโณ และคณะ, จริยธรรมในวิชาชีพ, (กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, ๒๕๔๖), หน้า ๘ - ๑๐.

^{๓๔}ฐิตินันท์ ภควัฒตะการ, “การศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม), ๒๕๕๐, หน้า ๑๒.

^{๓๕}พระราชวรมุณี (ประยูรค์ ปยุตโต), พุทธธรรมฉบับปรับปรุงและขยายความ, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘), หน้า ๕๕๑ - ๕๕๓.

เป็นไปตามที่กำหนดไว้ เพื่อประโยชน์สุขร่วมกันในหมู่คณะ และสังคมประเทศชาติ คุณภาพจิตที่มีอิทธิพลต่อความประพฤติของคนเป็นความประพฤติตามค่านิยมที่พึงประสงค์โดยใช้วิชาจริยศาสตร์ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณค่าสามารถแยกแยะได้ว่า สิ่งใดที่ควรทำและสิ่งใดละเว้น และเป็นหลักความประพฤติ หลักการดำเนินชีวิตหรือหลักการครองชีวิต ซึ่งข้าราชการการเมือง นำไปประยุกต์ใช้ในการทำหน้าที่นักการเมืองตามจริยธรรม เพื่อก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรมในจิตใจของข้าราชการการเมือง เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างบริบูรณ์ตามความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง

๒.๕.๒ ความสำคัญของจริยธรรม

จริยธรรมเป็นหลักแห่งความประพฤติที่พึงงาม ถูกต้องของมนุษย์ในสังคมสามารถควบคุมมนุษย์ให้ประพฤติปฏิบัติต่อกัน ในทางสันติสุข ด้วยความนุ่มนวล สร้างสรรค์ ในทางตรงกันข้าม ถ้ามนุษย์ไม่มีจริยธรรมย่อมมีการปะทะกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะโหดร้ายรุนแรง ทารุณ มีการฆ่าฟันกัน เบียดเบียนกัน อาฆาต พุจฉิต น้อ โกง เอารัดเอาเปรียบ เป็นต้น ดังที่ปรากฏตัวอย่างให้เห็นกันอยู่ในสังคมปัจจุบัน ตั้งแต่ระดับชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในระดับประเทศนั้นทำให้เกิดสงครามระหว่างประเทศหรือสงครามโลก เนื่องจากการขาดจริยธรรม

จึงเห็นได้ว่า จริยธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งของมนุษย์ที่ใช้ในการสร้างความสามัคคี มิตรภาพ ภราดรภาพ สร้างสันติสุข จริยธรรมจึงถือเป็นเครื่องมือคุ้มครองโลกให้สันติสุข แต่ถ้าเมื่อใดญาติพี่น้อง คนในครอบครัวทะเลาะกัน สังคมแตกแยก แยกความสามัคคี หรือเกิดปัญหาในการก่อการร้ายอย่างเช่นปัจจุบัน

วสิน อินทรสระ ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของจริยธรรม ดังนี้

๑) จริยธรรมเป็นรากฐานอันสำคัญแห่งความเจริญรุ่งเรือง ความมั่นคงและความสงบสุขของปัจเจกชน สังคมและประเทศชาติอย่างยิ่ง รัฐควรส่งเสริมประชาชนให้มีจริยธรรมเป็นอันดับแรกเพื่อให้เป็นแกนกลางของการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ทั้งทางเศรษฐกิจ การศึกษา การปกครอง การพัฒนาที่ขาดจริยธรรมเป็นหลักย่อมเกิดผลร้ายมากกว่าผลดี เพราะผู้มีความรู้แต่ขาดคุณธรรมย่อมก่อความเสียหายได้มากกว่าผู้ด้อยความรู้ โดยท่านกล่าวว่า “ผู้มีความรู้แต่ไม่รู้วิธีที่จะประพฤติตนย่อมเป็นเหมือนน้ำ ดินที่ไม่ยึดเหนี่ยว เกาะกุมย่อมเป็นฝุ่นในละออง ให้ความรำคาญ หรือเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นอยู่เนื่อง ๆ

๒) การพัฒนาบ้านเมืองต้องพัฒนาจิตใจคนก่อนหรืออย่างน้อยก็ให้พร้อม ๆ กัน ไปด้วยกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาวิชาการอื่น ๆ เพราะการพัฒนาที่ไม่มีจริยธรรมเป็นแกนนำนั้นจะสูญเปล่าและเกิดผลเสียหายเป็นอันมาก ทำให้บุคคลลุ่มหลงในวัตถุและอบายมุขมากขึ้น เศรษฐกิจต้องเสื่อมโทรม ประชาชนทุกข์ยาก เพราะคนในสังคมละเลยจริยธรรม กอบโกยเอา

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

ไปรคนนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

ตั้งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกมล ๓๕

ทรัพย์สินไว้เป็นประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไป ขาดความเมตตาปราณี แล้งน้ำใจในการดำเนินชีวิต ซึ่งกันและกัน

๓) จริยธรรมมิได้หมายถึง การถือศีลกินเพล เข้าวัดฟังธรรม จำศีลภาวนา โดยไม่ได้ช่วยเหลือทำประโยชน์ให้แก่สังคม แต่จริยธรรมหมายถึง ความประพฤติ การกระทำและความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม การทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นสิ่งที่ควรเว้น ทำสิ่งที่ควรทำ ด้วยความฉลาดรอบคอบ รู้เหตุรู้ผล ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล ดังนั้น จะเห็นว่า จริยธรรมจึงจำเป็นและมีคุณค่าสำหรับทุกคนในทุกวิชาชีพทุกสังคม สังคมจะอยู่รอดได้ก็ด้วยจริยธรรม

๔) การทุจริตคดโกง การเบียดเบียนในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นเหตุให้สังคมเสื่อมโทรม มีสาเหตุมาจากการขาดจริยธรรมของคนในสังคม ทรัพยากรธรรมชาติในโลกนี้น่าจะพอเลี้ยงชาวโลกไปได้อีกยาวนาน ถ้าชาวโลกช่วยกันละทิ้งความละโมภ โลกมากแล้ว มามีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายช่วยกันสร้างสรรค์สังคม ยึดเอาจริยธรรมเป็นแนวทางดำเนินชีวิต ไม่ใช่ยึดลาภยศ ความมีหน้ามีตาในสังคมเป็นจุดหมาย ถ้าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นก็ให้ถือเป็นเพียงผลพลอยได้และนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประพฤติธรรม เช่น อาศัยลาภยศเป็นเครื่องมือในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาศัยยศและความมีหน้ามีเกียรติในสังคมเป็นเครื่องมือในการชักจูงคนผู้เคารพนับถือเข้าหาธรรม

๕) จริยธรรมสอนให้เราเลิกดูหมิ่น กดขี่คนจน ให้เอาใจใส่ดูแลเอื้ออาทรต่อผู้สูงอายุซึ่งเป็นบุพการีของชาติ สอนให้เราถ่อมตัว เพื่อเข้ากันได้ดีกับคนทั้งหลาย และไม่วางตัวโอหังอวดดี หรือเป็นคนก้าวร้าวผู้อื่น สอนให้เราลดทิฐิมานะลงให้มาก ๆ เพื่อจะได้มองเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง ไม่หลงสำคัญตัวว่ารู้ดีกว่า มีความสามารถกว่าใคร ผู้นำที่มีจริยธรรมสูงย่อมเป็นที่เคารพกราบไหว้ของผู้คนทั้งหลายได้อย่างสนิทใจ เราจึงควรเลือกผู้นำความสงบสุขทางใจมาสู่มวลชนได้ด้วยเพื่อสันติสุขจะได้เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอก ความแข็งแกร่งทางกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังอาวุธนั้น ถ้าปราศจากความแข็งแกร่งทางจริยธรรมเสียแล้ว บุคคลหรือประเทศชาติจะเจริญมั่นคงอยู่ได้ไม่นาน สังคมที่เจริญมั่นคงต้องมีจริยธรรมเป็นเครื่องรองรับหรือเป็นแกนกลางเหมือนถนนที่มั่นคง หรือตึกที่แข็งแรง เขาใช้คอนกรีตเสริมเหล็ก แม้เหล็กจะไม่ปรากฏออกมาให้เห็นภายนอกแต่มีความสำคัญอยู่ภายใน นายช่างย่อมรู้ดี ทำนองเดียวกับบัณฑิตย่อมมองเห็นอย่างแจ่มแจ้งว่าจริยธรรมมีความสำคัญในสังคมเพียงใด^{๖๖}

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความสำคัญของจริยธรรม คือ เป็นรากฐานอันสำคัญแห่งความเจริญรุ่งเรือง ความมั่นคงและความสงบสุขของปัจเจกชน สังคม และประเทศชาติ เป็นการพัฒนาจิตใจคน ขจัดค่านิยมในการทุจริต คดโกง การเบียดเบียนในรูปแบบต่าง ๆ ให้เราเลิกดูหมิ่น กดขี่คน

^{๖๖}วสิน อินทสระ, จริยศาสตร์, อ่างแล้ว, หน้า ๒๕๕.

จนให้เอาใจใส่ดูแลเชื้ออาหาร ซึ่งการทำหน้าที่ของข้าราชการการเมือง หรือนักการเมือง ต้องนำหลักจริยธรรมมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับนโยบายของชาติ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ความอยู่ดีกินดีของประชาชน ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศชาติตลอดไป

๒.๕.๓ ลักษณะของจริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน กล่าวว่าลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมนั้นแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑) ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ไว้ในสังคมของตนนั้นถือว่า การกระทำชนิดใดดีควรกระทำ และการกระทำชนิดใดควรงดเว้น ลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากนักน้อยเพียงใด ปริมาณความรู้เชิงจริยธรรมหรือความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมนี้ขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษา และพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคม และศาสนาส่วนใหญ่ก็ควรเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่เกิด และโดยเฉพาะในช่วงอายุ ๒ ถึง ๑๐ ปี จะได้รับการปลูกฝังค่านิยมนี้เป็นพิเศษ

๒) ทศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกชอบไม่ชอบของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีกว้างขวางกว่าความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคล เพราะทศนคตินั้นรวมเอาความรู้ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เข้าด้วยกัน ดังนั้น ทศนคติเชิงจริยธรรม จึงมีคุณสมบัติที่จะใช้ทำนายได้แม่นยำกว่าความรู้เชิงจริยธรรม

๓) เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ เหตุผลดังกล่าวช่วยทำให้ทราบเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรม จะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันมีการกระทำคล้ายคลึงกันได้เสมอและบุคคลที่มีการกระทำเหมือนกัน อาจมีเหตุผลเบื้องหลังการกระทำและท้ายสุดระดับจริยธรรมที่แตกต่างกันได้

๔) พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรืองดเว้นการแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น ตัวอย่างพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม และการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น พฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การ โกงสิ่งของ เงินทอง หรือคะแนน การขโมยและ

การกล่าวเท็จ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการกระทำในทางดี และทางเลวของบุคคลส่งผลโดยตรงต่อความผาสุก และความทุกข์ของสังคม^{๔๑}

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า คุณลักษณะของจริยธรรม คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามที่เสนอของประชาชน ต้องทำหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่อาศัยการมีความรู้เชิงจริยธรรม ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและใช้พฤติกรรมเชิงจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของนักการเมืองให้เกิดความยุติธรรม ถูกคุณลักษณะของจริยธรรมเพื่อให้เกิดบรรลุผลในเป้าหมายและเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในชาติ

๒.๕.๔ หลักจริยธรรมในทางพุทธศาสนา

จริยธรรม หมายถึง กรอบหรือแนวทางอันดีงามที่พึงปฏิบัติ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับสังคมเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยองคางาม ความสงบร่มเย็นเป็นสุข ความรักสามัคคี ความอบอุ่นมั่นคงและปลอดภัยในการดำรงชีวิต ความประพฤติ ความนึกคิดในสิ่งที่ดีงาม เหมาะสม เป็นผู้ยึดมั่นในคุณธรรม มีหลักธรรมในการดำรงตนให้เป็นพลเมืองดี มีการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรับผิดชอบต่อกองบคร้ว ต่อหน้าที่ การงานที่รับผิดชอบ มีอาชีพการงานสุจริต เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดี ไม่ประกอบอาชีพในทางมิถลาชีพ ปฏิบัติตนในกรอบของกฎหมาย ไม่เคยมีประวัติค้างพร้อย ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น มีความรับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมืองและต่อความเป็นไปของบ้านเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของพระธรรมปิฎก โดยให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ หรือกฎศีลธรรม หรือ ความประพฤติอันประเสริฐหมายถึงการดำเนินชีวิตอย่างประเสริฐ ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมในพระไตรปิฎก สอดคล้องกับหลักจริยธรรมของนักการเมืองตามแนวทางของพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย

๑) ทศพิธราชธรรม ได้แก่ คุณธรรมของผู้ปกครอง ๑๐ ประการ ไม่ว่าจะเป็นราชาหรือรัฐบาล ตามความหมายสมัยใหม่ ได้แก่

๑.๑) ทาน คือ การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อยู่ใต้การปกครอง ด้วยการอุทิศตนแก่งาน เพื่อความอยู่ดี กินดี ความมั่นคง ปลอดภัย และความก้าวหน้าของผู้อยู่ใต้ปกครอง

๑.๒) ศีล หมายถึง การรักษาความสุจริต ซึ่งเป็นตัวอย่างของความดีความงาม ทั้งด้านความประพฤติ การปฏิบัติ และเป็นทีเคารพนับถือของผู้อยู่ใต้การปกครอง

^{๔๑}ดวงเดือน พันธุมนาวิน, พฤติกรรมศาสตร์จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๒ - ๔.

๑.๓) บริจาค หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและความสงบเรียบร้อยของประชาชน

๑.๔) อาชวะ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง มีความซื่อสัตย์ ไม่นื้อราษฎร์บังหลวง

๑.๕) ตบะ หมายถึง การมีความมั่นคงในด้านจิตใจ ไม่หลงใหลมัวเมาในกิเลสตัณหา ไม่หมกมุ่นในสิ่งเข้าชวน มุ่งมั่นทำความเพียร เพื่อกระทำความดีให้สมบูรณ์

๑.๖) มัทวะ หมายถึง ความอ่อน โยน ผ่อนตามเมื่อชอบด้วยเหตุผล เคารพนับถือผู้ใหญ่ ผู้เจริญด้วยคุณธรรม สุภาพต่อผู้อื่นเสมอกัน และไม่ดูถูกดูหมิ่นผู้ต่ำกว่า ขอมรับทัณฑ์ของผู้อยู่ได้การปกครอง

๑.๗) อโภช หมายถึง การไม่ถูกกิเลสครอบงำจิตใจ ครอบคลุมด้วยอารมณ์โกรธ ขุ่นมัวกระทำการด้วยจิตสุขุมราบเรียบ และเพียบพร้อมด้วยวิจารณญาณ

๑.๘) อวิหิงสา หมายถึง การไม่หลงระเรีงอำนาจ ไม่บีบบังคับ กดขี่ มีความกรุณา ไม่หาเหตุเบียดเบียน ลงโทษอาญาแห่งประหารราษฎรด้วยอาศัยความอาฆาตเกลียดชัง

๑.๙) ขันติ หมายถึง ความอดทนต่อสรรพสิ่งที่จะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกต้องและความเพียรที่จะปฏิบัติธรรมดี ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากทั้งด้านกายภาพและอารมณ์

๑.๑๐) อวิโรธนะ หมายถึง การไม่ประพฤติผิดจากประศาสนธรรม อันถือประโยชน์สุขอันดีงามของรัฐและราษฎรเป็นที่ตั้งไม่เอนเอียงด้วยโลภะโทสะ โมหะ ปกครองด้วยหลักนิติธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีแห่งการปกครองอันดีงาม^{๔๔}

๒) จักรวรรดิวัตรธรรม คือ ธรรมของนักปกครองที่ยิ่งใหญ่ เรียกว่า องค์จักรพรรดิธรรม มี ๑๒ ประการคือ

๒.๑) การอนุเคราะห์คนในราชสำนักและคนภายนอกให้มีความสุขไม่ปล่อยปะละเลย

๒.๒) การผูกมิตรไมตรีกับประเทศอื่น

๒.๓) การอนุเคราะห์พระราชวงศานุวงศ์

๒.๔) การเกื้อกูลพราหมณ์ คหบดีและคหบดีชน คือเกื้อกูลพราหมณ์และผู้ที่อยู่ในเมือง

๒.๕) การอนุเคราะห์ประชาชนในชนบท

^{๔๔} จุ.ชา. ๒๘/๒๔๐/๘๖.

๒.๖) การอนุเคราะห์สมณพราหมณ์ผู้มีศีล

๒.๗) การรักษาฝูงเนื้อ นก และสัตว์ทั้งหลายไม่ให้สูญพันธุ์

๒.๘) การห้ามคนทั้งหลายมิให้ประพฤติดิฉิธรรม และชักนำด้วยตัวอย่างให้อยู่

ในกุศลสุจริต

๒.๙) การเลี้ยงดูคนจน เพื่อมิให้ประกอบกรททุจริตต่อสังคม

๒.๑๐) การเข้าใกล้สมณพราหมณ์ เพื่อศึกษาบุญ บาป กุศล และอกุศลให้ชัด

แจ้ง

๒.๑๑) การห้ามมิให้ล่ออำนาจแก่ความกำหนัดยินดีในทางที่ผิดธรรม

๒.๑๒) การห้ามจิตมิให้ปรารถนาในลาภที่พระมหากษัตริย์มิควรจะได้^{๔๕}

๓) ราชสังคหวัตถุ หมายถึง ธรรม ๔ ประการ ที่เป็นแนวทางในการสงเคราะห์ประชาชนอันได้แก่

๓.๑) สัสสมณะ ฉลาดบำรุงธัญญาหาร คือ ปรีชาสามารถในนโยบายที่จะบำรุงหรือพืชพันธุ์ธัญญาหารส่งเสริมการเกษตรให้อุดมสมบูรณ์

๓.๒) ปุริสมณะ ฉลาดบำรุงข้าราชการ คือ ปรีชาสามารถในนโยบายที่จะบำรุงข้าราชการด้วยการส่งเสริมคนดีมีความสามารถ และจัดสวัสดิการให้ดี เป็นต้น

๓.๓) สัมมาปาสะ ผูกประสานปวงประชา คือ ผดุงประสานประชาชนไว้ด้วยนโยบายส่งเสริมอาชีพ เช่น จัดทุนให้คนยากจนยืมไปสร้างคนในทางพาณิชย์กรรม หรือดำเนินกิจการต่าง ๆ ไม่ให้ฐานะเหลื่อมล้ำห่างเหินจนแตกแยกกัน

๓.๔) วาจาเปยยะ มีวาทะดูตมิมใจ คือ รู้จักพูด รู้จักชี้แจง แนะนำ รู้จักทักทายถามไถ่ทุกข์ราษฎรทุกชั้น แม้ปราศรัยก็ไพเราะน่าฟัง ทั้งประกอบด้วยเหตุผลเป็นหลักฐาน มีประโยชน์เน้นทางแห่งการสร้างสรรค์แก้ปัญหา เสริมความสามัคคี ทำให้เกิดความเข้าใจดี ความเชื่อถือและความนิยมนับถือ^{๔๖}

๔) ละเว็นอคติ นักปกครองเมื่อปฏิบัติหน้าที่พึงเว้นความลำเอียงหรือความประพฤติที่คลาดเคลื่อนจากธรรม ๔ ประการ

๔.๑) ฉันทาคติ ลำเอียงเพราะความชอบ

๔.๒) โทสาคติ ลำเอียงเพราะชัง

๔.๓) โมหาคติ ลำเอียงเพราะหลงหรือเขลา

^{๔๕} ที.ปา. ๑๑/๘๐-๑๑๐/๕๘-๘๒.

^{๔๖} ตี.ส. ๑๕/๓๕๑/๑๑๐.

สังคิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

๔.๔) ภัยาคติ ลำเอียงเพราะขาดกลัว^{๕๐}

๕) มรรค ๘ มรรคเป็นหลักธรรมสายกลาง เป็นหลักจริยธรรมสำหรับทุกคนทุกระดับชั้น สร้างคนธรรมดาให้เป็นอริยชน มีองค์ประกอบ ๘ อย่าง คือ

๕.๑) สัมมาทิฏฐิ คือ มีปัญญาเห็นชอบ มีความรู้ในอริยสัจ ๔ หรือ ความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการ คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค

๕.๒) สัมมาสังกัปปะ คือ การมีความคิดที่ชอบ คิดหลักออกจากกามารมณ์ คิดให้อภัย ไม่ปองร้าย ไม่อาฆาต ไม่คิดทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่คิดเบียดเบียนใคร มีความนึกคิดประกอบไปด้วยความเมตตากรุณา

๕.๓) สัมมาวาจา คือ การเจรจาชอบ ได้แก่ การพูดความจริง พูดอ่อนหวาน พูดประสานไมตรี พูดให้พอเหมาะแก่เวลาและสถานที่ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดต่อเสียด ไม่พูดเพื่อเจ้า ฟุ้งซ่าน

๕.๔) สัมมากัมมันตะ คือ การทำชอบ ได้แก่ เมตตาต่อสิ่งมีชีวิต เว้นโจรกรรม สันโดษ ในการประเวณี ไม่ล่วงละเมิดทางเพศ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์

๕.๕) สัมมาอาชีพะ คือ การเลี้ยงชีพชอบ เว้นมิจฉอาชีพ ทุจริตศึคกภูหมาย และศีลธรรมประเพณี

๕.๖) สัมมาวายามะ คือ ความเพียรชอบ พยายามบำเพ็ญ พยายามละการทำชั่ว

๕.๗) สัมมาสติ คือ การระลึกชอบ ต้องควบคุมสติ สำรวมใจ ระลึกในสติปัญญา ๔ อยู่เสมอ

๕.๘) สัมมาสมาธิ คือ ตั้งสมาธิไว้ชอบ โดยตั้งจิตให้เป็นสมาธิ คือ คิดแต่ในสิ่งเดียว ไม่คิดฟุ้งซ่านไปตามอารมณ์ต่าง ๆ^{๕๒}

๖) อนวัชชพละ คือ กำล้างแห่งการทำงานไม่มีโทษ ไม่มีข้อเสียหาย หมายถึง ความเป็นผู้มีความสุขจิต ทำงานอย่างตรงไปตรงมา งดเว้นอบายมุข ๖ ซึ่งเป็นหนทางแห่งความเสื่อม คือ

๖.๑) ติดสุราและของมึนเมา ซึ่งเป็นเหตุให้เป็นบ่อเกิดแห่งโรค หมกเปลืองเงินทอง ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท ขาดความอายุ ทำให้เสียเกียรติชื่อเสียง บั่นทอนกำลัง และสติปัญญา

๖.๒) ชอบเที่ยวกลางคืน ทำให้มีโทษแก่ตัวเอง เป็นการบั่นทอนความมั่นคงในครอบครัว เป็นเป้าหมายให้คนใส่ร้ายป้ายสี

๖.๓) ชอบเที่ยวดูการเล่น เป็นบ่อเกิดให้เสียการเสีงาน

^{๕๐}ที่.ปา. ๑๑/๑๗๖/๑๕๖.

^{๕๒}ที่.ม. ๑๐/๒๕๕/๓๔๘.

๖.๔) ตัดการพนัน ทำให้เสียทรัพย์สิน ผู้คนขาดความเคารพนับถือ เป็นที่ดูหมิ่นของ
คนทั่วไป

๖.๕) เว้นจากการคบคนชั่วเป็นมิตร ทำให้เสียชื่อเสียง เหมือนสุภายิตโบริภณที่
กล่าวว่า “ปลาร้าห่อด้วยใบคา ใบก็เหม็นคาวปลาตลอดคั้ง”

๖.๖) ไม่เกียจคร้านการทำงาน ควรจะขยันขันแข็งในเรื่องการงานต่างดเว้นอบายมุข
ทั้ง ๖ อย่างนี้ได้ ก็จะเป็นกำลังแห่งการทำงาน ไม่มีโทษ ไม่มีข้อเสียหาย^{๕๓}

ดังนั้น การนำจริยธรรมมาเป็นแนวทางปฏิบัติให้กับข้าราชการการเมืองหรือ
นักการเมืองไทย นั้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติไว้ในหมวด
๑๓ ว่าด้วยจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในมาตรา ๒๗๕ และ
มาตรา ๒๘๐ เนื้อหาโดยสรุปคือ การจัดให้มีประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถ้าหากข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐฝ่าฝืนมีความผิดทางวินัย ผู้ดำรงตำแหน่งฝ่า
ฝืนและเป็นความผิดร้ายแรงให้ผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเรื่อง ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และถือเป็นเหตุให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยมติ
วุฒิสภาได้

๒.๕.๕ จริยธรรมทางการเมือง

จริยธรรมทางการเมืองนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่นักวิชาการทางการเมืองได้
ให้ความสนใจศึกษา และพยายามที่จะผลักดันให้เป็นเงื่อนไขสำคัญอันนักการเมืองพึงยึดถือปฏิบัติ
สำหรับคำว่า “จริยธรรม” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กิริยาที่ควรประพฤติ ธรรมะ
หมายถึง คุณความดี คำสั่งสอนในศาสนา หลักประพฤติปฏิบัติในศาสนา ความจริง ความยุติธรรม
ความถูกต้องกฎเกณฑ์ กฎหมาย สิ่งทั้งหลาย สิ่งของ จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติ
ปฏิบัติศีลธรรม^{๕๔}

คุณธรรมเป็นความดีสูงสุด รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรมและความสุขให้
ประชาราษฎร์ แต่ผู้ทำหน้าที่ของรัฐจะต้องมีคุณธรรมก่อน นั่นคือ จะต้องมีความดีอยู่ในตน จึงเป็น

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

^{๕๓}ที่.ม. ๑๐/๒๕๕/๔๖ - ๔๗.

^{๕๔}ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, อ่างแล้ว, หน้า
๒๕๑.

เหตุให้ประชากรายณ์มีความดี ด้วยอุดมรัฐ คือ ที่สมบูรณ์ด้วยอุดมคติ Plato กล่าวว่า จะต้องมียักปกครองที่เป็นปรัชญาเมธีรัฐนั้นจึงจะสมบูรณ์และความผาสุกจะเกิดขึ้นได้^{๕๕}

หลักทฤษฎีจริยธรรมของศาสนา มุฮัมหมัดนั้น วางอยู่บนหลักคัมภีร์ อัลกรุอ่าน ซึ่งเป็นพจนารถของพระเจ้าองค์เดียว เป็นหลักที่เน้นเอกภาพและการกลับคืน (มะอาด) ผู้พระเจ้าในวันโลกหน้า (อาดิเรอาห์) หลักจริยศาสตร์นี้วางอยู่บนกฎแห่งกรรมซึ่งถูกกำหนดโดยอัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าว่าสิ่งใดเป็นความดีสิ่งใดเป็นความชั่ว สิ่งใดจริง สิ่งใดเท็จ สิ่งใดผิด สิ่งใดยุติธรรม สิ่งใดอยุติธรรม สิ่งใดบุญ สิ่งใดบาป กฎเหล่านี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่มีมนุษย์ตั้งขึ้นตามความต้องการ หรือตามยุคตามสมัยของสังคม แต่เป็นกฎสากลของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่กำหนดมิให้กระทำ ถือว่าผิดศาสนบัญญัติ (หะรออม) และสิ่งซึ่งพึงควรละเว้นอันจะเป็นบุญกุศลแก่ผู้ละเว้น (มักรூห์) อีกทั้งยังกำหนดว่าสิ่งใดเป็นสิ่งสะอาดตามศาสนบัญญัติ และสิ่งใดเป็นสิ่งไม่สะอาดตามศาสนบัญญัติ ตลอดทั้งหลักการที่ใช้ให้มนุษย์ปฏิบัติส่วนบุคคล ซึ่งเป็นข้อบังคับส่วนบุคคล (ฟิรฎอีน) และบทบัญญัติที่มนุษย์ปฏิบัติต่อสังคม (มูอาลาต) ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ต่อสังคมนั้น ๆ เรียกว่า บทบัญญัติที่มนุษย์ปฏิบัติต่อ

คริสต์ศาสนาคำว่าเป็นผู้มีจริยธรรมก็คือ จะต้องเชื่อว่ามิพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสูงสุดแต่องค์เดียวเป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งและเป็นเป้าหมายสุดท้ายของชีวิตมนุษย์ จะต้องเชื่อพระเจ้าองค์เดียวพิจารณาได้ ๓ ลักษณะ ซึ่งแต่ละลักษณะมีสถานที่เป็นบุคคล คือ พระบิดา พระบุตร และพระจิต หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะต้องเชื่อว่าพระเยซูคือพระบุตรที่มาจากเป็นมนุษย์ เพื่อนำความรอดมาสู่มนุษย์ ความรอดหมายถึงปฏิบัติจนหลีกเลี่ยงบาป เพราะบาปปิดกั้นชีวิตพระเจ้าผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ปราศจากบาป และไม่มีจิตใจผูกพันกับบาปจึงจะมีชีวิตพระเจ้าได้ หากเพเลียงพล้ำทำบาปลงไปก็ขอโทษพระเจ้าและชดใช้กรรมเสียก็จะคืนต่อพระเจ้าได้ การชดใช้กรรมหมายความว่า จะต้องคืนถวายเป็นเครื่องบูชาแก่พระเจ้า เพื่อชดใช้การผิดน้ำพระทัยพระองค์^{๕๖}

หลักจริยธรรมทางพระพุทธศาสนาเน้นหลักแห่งความจริง ความถูกต้อง ซึ่งมีอยู่ ๓ ระดับคือ

๑) ระดับต้น หรือระดับพื้นฐาน ซึ่งชาวบ้านทุกคนทุกอาชีพประพจน์ได้สะดวกไม่เลือกกาลเทศะ คือเวลาและสถานที่ ได้แก่ เบญจศีล เบญจธรรม คือ

^{๕๕} บุญมี แทนแก้ว, ปรัชญาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๕), หน้า ๑๘๘ - ๑๘๙.

^{๕๖} มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช, เอกสารการสอนชุดวิชาปรัชญาการเมือง, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช, ๒๕๒๗), หน้า ๖๕๖.

ก. เบญจศีล คือ รักษากาย วาจา ให้อยู่ในสภาวะปกติเพื่อให้เกิดความดีความงาม
ในส่วนภายนอกได้แก่

๑) เว้นจากการฆ่าสัตว์ เบียดเบียนสัตว์ทุกประเภทด้วยตัวเองหรือสั่งให้ผู้อื่นทำ
(มีเมตตา)

๒) เว้นจากการลักทรัพย์ แย่งชิงทรัพย์ของผู้อื่นมาเป็นของตน (มีสัมมาอาชีวะ)

๓) เว้นจากการลวงตะเมิดทางกามารมณ์ คือ ในรูป ในเสียง ในรส ในการสัมผัส

๔) เว้นจากการพูดเท็จ อันเป็นคำพูดที่ไม่จริง โดยมีเจตนาให้ผู้ฟังเข้าใจไปในทาง
ไม่ถูกต้องและเชื่อตามคำพูดนั้น (มีวาจาสัตย์)

๕) เว้นจากการดื่มสุราเครื่องดองของเมา คือ สุรา เมรัย อันเป็นเหตุให้ประมาท
ขาดสติ (มีสติรอบคอบ)

ผู้เว้นจากโทษ ๕ ประการเหล่านี้ ชื่อว่ามีกาย วาจา เรียบร้อยดีและจัดว่ามี
จริยธรรมระดับต้น

ข. เบญจธรรม คือ ผู้ปฏิบัติในหลัก ๕ ประการแล้ว กาย วาจา ก็เรียบร้อยเป็น
ปกติ คือ

๑) มีเมตตา สร้างความรัก ความเห็นใจให้เกิดแก่สัตว์ทุกหมู่เหล่า ไม่เบียดเบียน
สัตว์เหล่านั้นด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นเบียดเบียน (เว้นจากการฆ่าสัตว์)

๒) สัมมาอาชีพ ประกอบอาชีพเลี้ยงชีวิตอย่างถูกต้อง คือ ไม่ลัก ไม่ปล้น ไม่โกง
ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง ได้มาเพื่อเลี้ยงชีพ

๓) มีการสำรวมในกาม คือ อย่าตะเมิดหรือหมกมุ่นในรูป เสียง กลิ่น รส การ
สัมผัสที่น่าปรารถนา น่าพอใจเกินทั้งที่มีเจ้าของหวงแหน ครอบครองและไม่ครอบครองเพราะถ้า
เกินประมาทย่อมเกิดทุกข์โทษได้

๔) มีวาจาสัตย์ หรือสัจวาจา คือพูดคำจริงมีประ โยชน์ทั้งแก่ตนและผู้อื่น เพราะ
คำจริงหรือสิ่งที่จริงย่อมไม่สลายไปเป็นอมตวาจา

๕) มีสติรอบคอบ คือ มีความระลึกได้เสมอก่อนจะทำจะพูด แล้วจะทำจะพูดสิ่ง
ใดไม่ผิดพลาด เสียหายเกิดขึ้นได้ สุราเมรัยเป็นเครื่องดองของเมาที่ทำให้ผู้ดื่มซึ่งไม่เคยพูดมากก็พูด
มากได้ ไม่เคยแสดงท่าทางต่าง ๆ ก็แสดงได้ คนที่ขี้อายไม่กล้าทำอะไรบางอย่าง แต่เมื่อดื่มลงไป
แล้วกล้าทำหรือสามารถทำได้

เบญจธรรม ๕ ข้อ ผู้มีสมบูรณ์ ประพฤติได้สมบูรณ์จึงถือว่าถึงเบญจธรรมด้วย
หรือผู้มีเบญจธรรมก็ชื่อว่ามิเบญจศีลด้วยในตัว จึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะปฏิบัติไม่ได้ ทุกคนถ้าดำเนิน
ชีวิตโดยปกติไม่ทำอะไรผิดปกติก็ได้ชื่อว่าปฏิบัติในเบญจศีล เบญจธรรม นั่นเอง

๒) ระดับกลาง ได้แก่ กุศลกรรมบถ คือ ทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดความดี มีจริยธรรม

๑๐ ประการ คือ

ก. กายสุจริต ประพฤติทางกาย ๓ คือ

๑) เว้นการฆ่าสัตว์ หรือเบียดเบียนสัตว์อื่นด้วยตนเองหรือใช้ให้ผู้อื่นกระทำ

๒) เว้นจากการลักทรัพย์สมบัติของคนอื่นมาเป็นของตน อันเป็นการล่วงละเมิดในสิทธิทรัพย์สินของผู้อื่น

๓) เว้นการประพฤติดูหมิ่นหรือล่วงละเมิดในทางกายอันเป็นความโกรธ ความอยากมากด้วยตัณหา จนเกินความพอดีในรูป รส กลิ่น เสียง การสัมผัสถูกต้อง

ข. วชิสุจริต ประพฤติทางวาจา ๔ คือ

๑) เว้นจากการพูดปดหรือเท็จ โดยมีเจตนาที่จะให้คลาดเคลื่อนจากความจริง

๒) เว้นจากการพูดส่อเสียด เพื่อให้กระทบกระเทือนใจผู้อื่น ให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนเสียใจสะเทือนใจ

๓) เว้นจากการพูดคำหยาบ คำไม่สุภาพ ซึ่งแสดงออกซึ่งลักษณะที่ไม่เรียบร้อยทางวาจา ส่อให้เห็นว่าไม่มีจริยธรรม

๔) เว้นจากการพูดเพื่อเชื่อ เหลวไหล ไร้สาระ หาจุกยื่น หรือคำที่เป็นแก่นสารหรือหลักฐานที่น่าเชื่อถือไม่ได้

ค. มโนสุจริต ประพฤติดีทางใจ ๓ คือ

๑) เว้นจากความอยากได้ของผู้อื่นมาเป็นของตน ซึ่งตน ไม่มีสิทธิจะได้สิ่งเหล่านั้นหรือโลกในสิ่งของที่จะได้มาครอบครองโดยไม่จำเป็นต่อชีวิต

๒) เว้นจากการคิดร้ายหรือพยายามจองเวรผู้อื่นเป็นการสร้างความชั่วร้ายขึ้นในใจของตนเอง ทำให้จิตใจขุ่นมัว ก่อให้เกิดทุกข์หรือเสียสุขภาพจิตด้วย

๓) เว้นจากความเห็นที่ผิด ๆ จากธรรม คือหลักความจริง พยายามทำความเห็นให้ถูกต้อง คือ เห็นว่าทำความดีย่อมได้ดี ทำความชั่วย่อมได้ชั่ว โดยมีเหตุผล^{๕๑}

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกวน

^{๕๑}ม.ญ. ๑๒/๔๘๕/๕๒๓.

๓. ระดับสูง ได้แก่ การปฏิบัติในอริยมรรค มีองค์ ๘ อันเป็นทางอันประเสริฐ ทางของผู้ประเสริฐ หรือผู้เป็นอริยบุคคลปฏิบัติ หรือทางที่บุคคลปฏิบัติแล้วจะห่างไกลจากข้าศึกหรือศัตรูภายใน คือ กิเลสได้^{๔๔}

ยึดธรรมมาธิปไตย เป็นหลักปฏิบัติในการใช้อำนาจปกครอง หมายความว่า ผู้ปกครองถือธรรมเป็นใหญ่ในการปกครอง คือถือหลักความจริง ความถูกต้อง ความดีงาม เหตุผล เป็นใหญ่ กระทำการใด ๆ หลังจากได้พิจารณาไตร่ตรองข้อเท็จจริงและเหตุผลตามที่ได้รับฟังมาแล้วอย่างกว้างขวาง พิจารณาอย่างดีที่สุด เต็มซัดแห่งสติปัญญา จะมองเห็นได้ด้วยความรู้ที่ใจว่าเป็นไปโดยชอบธรรม และเพื่อความดีงาม กระทำการต่าง ๆ โดยยึดหลักการ กฎระเบียบกติกากฎที่ไม่เป็นการเบียดเบียนตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และไม่ไร้ประโยชน์สุข

ถึงแม้ว่า ทศพิธราชธรรม จักรวรรดิวัตร และราชสังคหวัตถุ เป็นคุณธรรมในการปกครองของพระมหากษัตริย์ หรือผู้ปกครองประเทศ แต่คนทั่วไปย่อมจะนำเอาหลักธรรมดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการปกครองในระดับต่าง ๆ ได้เสมอ

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้างต้นจะเห็นได้ว่า คุณสมบัติและคุณธรรมของผู้นำที่ดีในทางพุทธศาสนากับลักษณะผู้นำแบบประชาธิปไตยนั้นมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน นักการเมืองที่ดีจึงมีคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้น

จากการนำแนวความคิดเกี่ยวกับคนดีมาอธิบายนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า คำว่า “คนดี” นั้นสามารถอธิบายให้เหตุผลและความหมายหลากหลายกันไปในแต่ละสังคม สถานการณ์ แต่ไม่สามารถที่จะให้นิยามศัพท์ที่แท้จริงได้ เนื่องจากความแตกต่างทางด้านภูมิหลัง การศึกษา ประสบการณ์ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม แนวคิดเกี่ยวกับคนดีที่ผู้วิจัยได้นำมาประมวลกรอบแนวคิดและลักษณะต่าง ๆ ใต้นั้น ก็เพื่อใช้ในการอธิบายถึงคุณลักษณะของคนดี โดยเฉพาะคุณลักษณะของนักการเมืองที่ดีในผลงานวิจัยชิ้นนี้

๒.๖ ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำ

๒.๖.๑ ทฤษฎีผู้นำ (Leadership Theory)

ชะลอ ธรรมศิริ ให้ความเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติโดยทั่วไปของผู้นำไว้ดังนี้

๑) มีความรู้ ความสามารถหลายด้าน

^{๔๔}ไพโรเพชร จิตตรงค์อาภรณ์, “ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๑, หน้า ๒๔ - ๒๖.

- ๒) มีความเฉลียวฉลาด
- ๓) เป็นที่รักใคร่ เชื่อถือ
- ๔) มีจิตใจเข้มแข็ง อดทน
- ๕) มีความตั้งใจจริง กระตือรือร้น
- ๖) มีมารยาทในสังคมดี
- ๗) มีความรับผิดชอบสูง
- ๘) เสียสละ ใจกว้างขวาง
- ๙) ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ๑๐) รักษาระเบียบวินัย และยุติธรรม^{๕๕}

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหนังสือพิมพ์ มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

๒.๖.๒ ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

ผู้นำหรือภาวะผู้นำ (Leadership) คือ ผู้ใช้อิทธิพลหรืออำนาจหน้าที่ในความสัมพันธ์ ซึ่งมีอยู่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการและอำนวยความสะดวกโดยใช้กระบวนการติดต่อซึ่งกันและกันเพื่อมุ่งให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในการปฏิบัติ ผู้นำหน่วยงานหรือองค์กร ได้แก่ ผู้ที่บริหารงานให้สำเร็จโดยอาศัยการอำนวยความสะดวก การจูงใจ การริเริ่ม การประนีประนอม การประสานงาน

ดังนั้น พฤติกรรมของผู้นำ จึงต้องอาศัยอำนาจหน้าที่ (Authority) อำนาจบารมี (Power) ทั้งในแบบทางการ (Formal) และไม่ทางการ (Informal) ผู้นำ หรือภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใด มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

สมยศ นาวิการ อ้างถึง Ralph N. Stogdill ได้ให้ความหมายของการเป็นผู้นำว่า เป็นกระบวนการของการสั่งการและการใช้อิทธิพลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งสรุปได้ว่า

- ๑) ผู้นำต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น
- ๒) กระบวนการของความเป็นผู้นำ จะเกี่ยวข้องกับการจัดสรรอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้นำและสมาชิกของกลุ่ม
- ๓) ผู้นำสามารถใช้อิทธิพลกับผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชา^{๕๖}

สรุปได้ว่า ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ หมายถึง ลักษณะภาวะผู้นำ แนวตะวันตก จะมีความคิดริเริ่ม มีการเสาะแสวงหาข้อมูล มีจุดยืน มีความสามารถในการจัดการกับ

^{๕๕}ชะลอ ธรรมศิริ, การพัฒนาดตนเองและลักษณะผู้นำ, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖), หน้า ๑๓.

^{๕๖}สมยศ นาวิการ, การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๒๒), หน้า ๔๐๕.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

๔๖

ความขัดแย้ง มีการตัดสินใจและวิเคราะห์หาข้อบกพร่องในการทำงานส่วนลักษณะผู้นำในสังคมไทย
สรุปได้ดังนี้ ผู้นำต้องยอมรับกระแสการเปลี่ยนแปลง ต้องมีวิจญาณสูงยอมรับหลักการและ
เหตุผลในการตัดสินใจ ผู้นำในสังคมไทยยังนิยมใช้หลักเมตตาคารม มีอะลุ่มอล่วย ซึ่งอาจทำให้
เกิดผลเสียต่อหน่วยงานในภายภาคหน้าได้

๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมือง

ความเป็นผู้นำเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับความสำเร็จในงานด้านต่าง ๆ ขององค์กร ผู้นำที่ไม่มี
ความสามารถย่อมจะเป็นผู้ทำลายขวัญของบุคลากรในองค์กรและเป็นผลทำให้งานด้านต่าง ๆ ขาด
ประสิทธิภาพ แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้นำที่มีความสามารถจะมีผลทำให้เปลี่ยนลักษณะของบุคคล
ในองค์กรให้กลับกลายเป็นบุคลากรที่มีความขยันขันแข็ง และช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จ
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๖.๑ ความหมายของภาวะผู้นำ

ผู้นำเป็นผู้ที่มีศิลปะที่สามารถมีอิทธิพลเหนือคนอื่น และนำบุคคลเหล่านั้นไปโดย
ได้รับความไว้วางใจและเชื่อมั่นอย่างเต็มที่พร้อมทั้งให้ความเคารพนับถือ ให้ความร่วมมือ และให้
ความมั่นใจในตัวผู้นำอย่างจริงจัง

องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ผู้นำเป็นบุคคลที่มีอำนาจมีอิทธิพลในการบังคับ
บัญชามอบหมายงาน กำกับดูแลให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ผู้นำเป็นผู้ประสานความ
ต้องการบุคคล ความต้องการงาน และความต้องการขององค์กรเข้าด้วยกัน การจะเป็นผู้นำที่ดีและ
ประสบผลสำเร็จได้ต้องมีความสามารถในการ “ครองตน” ครองคน และครองงาน” อันเป็นผลมา
จากมีภาวะผู้นำที่ดี มีนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายของคำว่า ภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ก็คือ
คุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ ความสามารถของบุคคล ที่ชักนำให้คนทั้งหลายมา
ประสานและพากันไปสู่จุดหมายที่ดีงาม^๖

พรนพ พุกกะพันธ์ ได้รวบรวมความหมายของ “ผู้นำ” เพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

ผู้นำ (Leader) หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่น หมายถึง
บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาหรือได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้าในการดำเนินงานต่าง ๆ

^๖พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), ภาวะผู้นำ, (กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ, ๒๕๔๘),
หน้า ๔.

ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นหรือได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้าผู้ตัดสินใจ (Decision Maker) เพราะมีความสามารถในการปกครอง บังคับบัญชา และสามารถพาผู้ใต้บังคับบัญชาหรือหมู่ชนไปในทางที่ดีหรือไม่ดีได้

ผู้นำ คือ ผู้มีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการทำงานของผู้อื่นมากกว่าคนอื่น ๆ ในกลุ่มหรือองค์การซึ่งผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่

ผู้นำ คือ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มเพื่อให้เป็นหัวหน้า

ผู้นำ คือ คนเดียวในกลุ่มที่จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำ ผู้ประสานงานกิจกรรมภายในกลุ่ม

ผู้นำ คือ ผู้มีศิลปะที่สามารถมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น นำบุคคลเหล่านั้นไปโดยได้รับความไว้วางใจและเชื่อใจอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังได้รับความเคารพนับถือ ความร่วมมือและความมั่นใจจากผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างจริงจัง^{๒๒}

กวี วงศ์พูน กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการนำและดำเนินกิจกรรมในกลุ่มบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย^{๒๓}

กิติ ตย์คานนท์ ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ว่า หมายถึง ศิลปะ หรือความสามารถของบุคคลหนึ่ง ที่จะจูงใจหรือใช้อิทธิพลต่อบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการและอำนวยความสะดวก โดยใช้กระบวนการทางสื่อความหมายให้ร่วมมือกับตน ดำเนินการจนกระทั่งบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้^{๒๔}

พรพรรณ สุทธานนท์ กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง แบบอย่างแห่งพฤติกรรมหรือสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและชี้หรือแสดงถึงความดีหรือลักษณะประจำของบุคคลในส่วนของลักษณะการใช้อิทธิพล หรือความสามารถในการจูงใจให้ผู้อื่นร่วมมือร่วมใจปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์^{๒๕}

^{๒๒}พรนพ พุกกะพันธุ์, ภาวะผู้นำและการจูงใจ, (กรุงเทพมหานคร : จามจุรี โปรดักต์, ๒๕๔๔), หน้า ๗.

^{๒๓}พันตรี กวี วงศ์พูน, ภาวะผู้นำ, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาชีพบัญชี, ๒๕๓๘), หน้า ๑๐๕.

^{๒๔}กิติ ตย์คานนท์, เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท เซษรุสดูดีโอ จำกัด, ๒๕๓๑), หน้า ๑๑.

^{๒๕}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘.

คอลลีย์ (Cooley) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ เป็นศูนย์กลางของความเอนเอียง อันเกิดจากศูนย์กลาง โดยใช้อิทธิพลในการดำเนินงานหรือปฏิบัติราชการ โดยแยกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑) ภาวะผู้นำมีขอบเขตกว้างขวางและเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ มากมาย

๒) ภาวะผู้นำเป็นผลงานของสภวิชา สหสถาบัน และสหวิชาชีพ จึงมีวิธีการมองแตกต่างตามสาขาวิชา สถาบันและอาชีพ

๓) องค์ความรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำ ยังถือเป็นข้อยุติไม่ได้ เนื่องจากผลการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังขัดแย้งกันอยู่มาก^{๖๖}

นีเยียร์ อีเวน (Neagley) กล่าวว่า ผู้นำมีความหมาย ๖ ประการคือ

๑) ผู้นำคือศูนย์กลางของกลุ่ม ซึ่งหมายถึง การที่ผู้นำเป็นศูนย์กลางของกลุ่ม เป็นผู้นำที่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกว่าบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่ม สามารถดึงดูดความสนใจของกลุ่มและนำความสนใจนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม

๒) ผู้นำคือผู้กำหนดเป้าหมายของกลุ่ม ซึ่งหมายถึง ผู้นำที่กลุ่มโดยเป็นผู้ตัดสินใจในการกำหนดเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายปลายทางในการดำเนินการของกลุ่ม

๓) ผู้นำคือผู้ที่กลุ่มเป็นผู้เลือกหรือผู้ที่เป็นที่นิยมของกลุ่ม ซึ่งหมายถึง บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกภายในกลุ่ม เพราะได้รับความนิยมเนื่องจากเห็นว่ามีความสามารถและคุณสมบัติพิเศษที่จะนำกลุ่มได้

๔) ผู้นำคือผู้ที่มีพฤติกรรมผู้นำ ซึ่งหมายถึงบุคคลที่แสดงหรือประพฤติปฏิบัติเป็นผู้นำในเรื่องต่าง ๆ เสมอ โดยอาจจะอาสาสมัครนำเองก็ได้ หรือแสดงตนเป็นผู้นำในขณะที่กำลังร่วมกิจการภายในกลุ่มก็ได้

๕) ผู้นำคือผู้ที่ปฏิบัติตามบทบาท ซึ่งหมายถึงบุคคลที่แสดงพฤติกรรมให้เป็นไปตามบทบาทซึ่งกลุ่มของเขาคิดว่าน่าจะแสดงบทบาทเช่นนั้น ซึ่งเห็นพ้องต้องกันของสมาชิก

๖) ผู้นำคือผู้ที่ก่อให้เกิดความผสมกลมกลืนเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของกลุ่มที่ตั้งไว้ เป็นผู้ตั้งใจและพยายามทำความเข้าใจความคิดเห็นของสมาชิก คำนี้ถึงความสามัคคีเป็นที่ตั้ง^{๖๗}

สมพงษ์ เกษมสิน และดิน ปรัชญพฤทธิ ให้ความหมายไว้ว่า การที่ผู้นำใช้อิทธิพลหรืออำนาจหน้าที่ในความสัมพันธ์ซึ่งมีอยู่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อ

^{๖๖}Cooley, อ้างใน พันตรีทวี วงศ์พุด, ภาวะผู้นำ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท บี.เค.อินเตอร์ปรินท์ จำกัด, ๒๕๔๒), หน้า ๑๓.

^{๖๗}Neagley, อ้างใน เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕.

ปฏิบัติการอำนาจการรวมถึงการหามาตรการที่จะทำให้ผู้ได้บังคับบัญชายอมรับ หรืออย่างน้อยที่สุด ก็เต็มใจที่จะปฏิบัติตามความประสงค์ของผู้นำ^{๖๔}

อรุณ รักธรรม กล่าวว่ ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในหน่วยงาน และใช้ศิลปะของการจูงใจบุคคลอื่น ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความเต็มใจ และร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้^{๖๕}

สรุปได้ว่า ความหมายของภาวะผู้นำ มีองค์ประกอบด้วยกัน ๔ ประการ คือ

๑) ผู้นำ ได้แก่ผู้มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในองค์กร

๒) กระบวนการสื่อความหมาย ได้แก่ ศิลปะหรือความสามารถ หรือการใช้
อิทธิพล

๓) ผู้อื่นหรือผู้ได้บังคับบัญชา ได้แก่ ผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมแรงร่วมใจหรือเต็มใจ

๔) การปฏิบัติหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ สิ่งที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายต้องมีความสามารถในการกระทำกิจกรรมตามเป้าหมายได้สำเร็จลุล่วง และเป็นแบบอย่างพฤติกรรมในการจูงใจให้ผู้อื่นร่วมมือปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายนั้น เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น

กล่าวโดยสรุป นักการเมืองหรือผู้บริหารแผ่นดิน ดำเนินกิจการบ้านเมืองก็เพื่อสร้างสภาพเอื้อ ให้ประชาชนและสังคมเดินก้าวหน้าไปสู่จุดหมายแห่งชีวิต และจุดหมายแห่งสังคม เช่นสร้างสรรค์อารยธรรม เป็นต้น การที่จะทำหน้าที่นี้ได้ จะต้องมึปัญญารู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นประโยชน์ที่แท้จริง อะไรควรเป็นจุดหมายของชีวิต อะไรควรเป็นจุดหมายของสังคม เพราะเราไม่ได้ปกครองหรือบริหารกิจการบ้านเมืองเพียงเพื่อให้บ้านเมืองสงบ สุขอยู่เฉย ๆ การที่จะสร้างสภาพเอื้อนั้นก็จะต้อง มีปัญญาที่รู้เข้าใจว่าจะให้เอื้อต่อจุดหมายอะไร อะไรดีงาม อะไรเป็นประโยชน์ อะไรควรจะเป็นจุดหมาย อะไรเป็นอารยธรรมที่แท้จริง เพราะฉะนั้นนักการเมืองนักบริหารนักการปกครองจึงต้องแสวงปัญญาอยู่เสมอ โดยถือเป็นหน้าที่

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหิองตมค มมร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

^{๖๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘.

^{๖๕} อรุณ รักธรรม, ทฤษฎีองค์การศึกษาเชิงมนุษยสัมพันธ์, (กรุงเทพมหานคร : หจก.สหายบลิ้อกและการพิมพ์, ๒๕๔๐), หน้า ๑๕๔.

๒.๗.๒ คุณลักษณะทั่วไปของความเป็นผู้นำ

นพพงษ์ บุญจิตราดุล กล่าวถึง คุณลักษณะที่ดีของผู้นำ ๖ ประการ ได้แก่

๑) ผู้นำต้องเป็นผู้มีความสามารถ (Capacity) ประกอบด้วย ความมีปัญญา ไหวพริบ มีการตื่นตัวอยู่เสมอ ทนต่อเหตุการณ์ ใช้เวลาและภาษาที่ถูกต้อง เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นตัวของตัวเอง และเป็นผู้ตัดสินใจปัญหาได้ดี

๒) ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความสำเร็จ (Achievement) ความสำเร็จทางด้านวิชาการ และแสวงหาความรู้ความสำเร็จทางการศึกษา

๓) ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบ (Responsibility) จะต้องเป็นผู้ที่บุคคลอื่น ๆ พึ่งพาได้ มีความคิดริเริ่ม มีความสม่ำเสมอ มั่นคง อดทน กล้าพูดกล้าทำ มีความเชื่อมั่นในตนเอง

๔) ผู้นำจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านกิจกรรมทางสังคมให้ความร่วมมือรู้จักปรับตัวและมีอารมณ์ขัน

๕) ผู้นำต้องเป็นผู้มีฐานะทางสังคม (Status) ผู้นำควรจะมีตำแหน่งทางสังคมเป็นที่รู้จักกันทั่วไป

๖) ฐานะการณ์ (Situation) ผู้นำจะต้องรู้ภาวะทางจิตของคนระดับต่าง ๆ ฐานะทักษะความต้องการ และความสนใจของผู้ใต้บังคับบัญชา รู้ในวัตถุประสงค์ขององค์การที่จะต้องทำให้สำเร็จ ดังมีผู้กล่าวว่า ผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักการเป็นผู้ตามที่ดีด้วย^{๑๐}

สมพงษ์ เกษมสิน กล่าวว่า ทักษะเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของผู้นำ ไว้ดังนี้

๑) เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ

๒) เป็นผู้ช่วยเสริมสร้างให้ปริมาณและคุณภาพของงาน ได้สูงสุด

๓) เป็นผู้สอนและแนะนำวิธีการทำงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชา

๔) เป็นผู้ติดต่อประสานงานในองค์การ

๕) เป็นผู้สั่งงานควบคุมและการตัดสินใจ^{๑๑}

โรเบิร์ต จี วิล (Robert G. Wall) กล่าวว่าแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้นำไว้ดังนี้

๑) เป็นนักบริหารที่ดี

๒) เป็นผู้วางนโยบาย

๓) เป็นผู้วางแผน

^{๑๐} นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, หลักการบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : เอส.เอ็ม.เอ็ม, ๒๕๒๖), หน้า ๘๖.

^{๑๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๖.

- ๔) เป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ๕) เป็นผู้แทนกลุ่มในการติดต่อภายนอก
- ๖) เป็นผู้รักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างลูกน้องกับหัวหน้า
- ๗) เป็นผู้ให้ทุนให้โทษ
- ๘) เป็นอนุญาโตตุลาการ
- ๙) เป็นสัญลักษณ์ของสมาชิก
- ๑๐) เป็นแบบอย่างที่ดี
- ๑๑) เป็นนักอุดมคติ
- ๑๒) เป็นผู้ยอมรับผิดในการปฏิบัติงานขององค์กร^{๗๒}

๒.๗.๓ คุณลักษณะผู้นำสำหรับสังคมไทย

กวี วงศ์พุ่ม กล่าวว่า สังคมไทยเราอาจจะต้องมีสิ่งที่นอกเหนือไปกว่าผู้นำ โดยทั่วไปจึงต้องเพิ่มเติมคุณลักษณะผู้นำดังนี้

๑) ระบบอาวุโส เพราะสังคมไทยนิยมยกย่องผู้มีอาวุโสว่าเป็นผู้รอบรู้เป็นผู้มีประสบการณ์

๒) ตำแหน่ง การที่ข้าราชการได้รับยศ หรือตำแหน่งการงานในฐานะผู้นำย่อมเป็นที่ยอมรับตามมารวมไปถึงภาคเอกชน

๓) ระบบอุปถัมภ์ ซึ่งยังมีอำนาจของผู้ใหญ่แอบแฝงอยู่ในการแต่งตั้งผู้นำระดับต่าง ๆ

๔) วุฒิการศึกษา ในประเทศไทยถือว่าใบปริญญาบัตรเป็นสิ่งที่กำหนดว่าควรจะเป็นผู้นำที่ดียิ่ง สำเร็จปริญญาเอกก็ถือเป็นผู้นำได้ทันที

๕) การเป็นผู้ทรงความรู้ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา ถือว่าเป็นสิ่งที่เรยกยกย่องกัน ได้ทันทีทั้งที่ มีความสามารถในการคิดค้นสิ่งต่าง ๆ เป็นที่ยอมรับของสังคมได้เร็ว^{๗๓}

พฤติกรรมของผู้บริหารหรือผู้นำตามรูปแบบในการปฏิบัติงานโดยยึดเรื่องการตัดสินใจเป็นสำคัญแบ่งออกเป็น ๗ ประเภทคือ

๑) ผู้นำตัดสินใจเองแล้วแจ้งให้ทราบ ผู้นำจะเป็นผู้บริหารเอง หรือพิจารณาปัญหาเองโดยการเป็นผู้หาทางแก้ไขปัญหาหลาย ๆ ทาง แล้วเลือกการตัดสินใจทางที่เห็นว่าดีที่สุด

^{๗๒} Robert G. Wall, อ้างใน พันตรีกวี วงศ์พุ่ม, ภาวะผู้นำ, อ้างแล้ว, หน้า ๓๔.

^{๗๓} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘ - ๑๐.

๒) ผู้นำพยายามกระตุ้นเกลี้ยกล่อมให้ยอมรับผลการตัดสินใจของตนเอง กระบวนการตัดสินใจเป็นไปตามแบบที่ ๑ แต่ที่แตกต่างออกไปตรงแทนที่จะประกาศหรือแจ้งการตัดสินใจของหัวหน้าก็เปลี่ยนเป็นการใช้ศิลปะในการเกลี้ยกล่อมผู้ใต้บังคับบัญชาเสียก่อน เพราะกลัวการต่อต้านที่จะเกิดขึ้นโดยพยายามลดแรงต่อต้าน เพราะถ้ากระทำตามที่เขตัดสินใจแล้วจะเกิดเป็นประโยชน์แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างไร

๓) ผู้นำเสนอข้อตัดสินใจของคนและข้อความคิดเห็นจากผู้ใต้บังคับบัญชา หัวหน้าแบบนี้ตัดสินใจแล้วพยายามที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชายอมรับ โดยให้ออกาสผู้ใต้บังคับบัญชาได้ฟังความเห็นของตนว่า คิดอย่างไร มีความตั้งใจอย่างไร หลังจากที่ได้อธิบายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาฟังแล้วจึงให้สอบถามถึงปัญหาที่ยังสงสัยซึ่งจะช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เข้าใจมากขึ้น

๔) ผู้นำเสนอข้อตัดสินใจซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ ผู้นำแบบนี้ให้ออกาสผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการที่จะให้ผู้ผู้นำเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจบ้าง แต่ความริเริ่มและการพิจารณาตัดสินใจยังคงอยู่กับผู้นำ ก่อนที่จะประชุมหรือพบปะกับลูกน้องเขาได้พิจารณามาก่อนแล้ว แต่ยังคงคิดว่าอาจเปลี่ยนแปลงได้ เพราะฉะนั้นจึงได้มาเสนอต่อผู้ใต้บังคับบัญชาก่อนเพื่อดูปฏิกิริยาที่จะเกิดขึ้นว่า การตัดสินใจจะกระทบกับผู้ใต้บังคับบัญชาคนใด อย่างไรบ้าง เขาจะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาพิจารณาให้ความเห็น แต่บอกไว้ก่อนว่า การตัดสินใจขั้นสุดท้ายเป็นของเขา

๕) ผู้นำเสนอปัญหาและขอคำแนะนำ ผู้นำเป็น ผู้ตัดสินใจเอง แบบนี้ไม่ใช่ผู้นำตัดสินใจมาก่อนแล้วจึงมาเสนอต่อประชุมเป็น โอกาสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา

๖) ผู้นำชี้ข้อจำกัดแล้วตัดสินใจภายในขอบเขตนั้น หัวหน้าแบบนี้จะนำปัญหาให้ผู้ใต้บังคับบัญชานำไปตัดสินใจโดยตนเองอาจเป็นสมาชิกหรือกลุ่มสมาชิกอย่างไรก็ตามเขาจะเป็นผู้อธิบายปัญหาและกำหนดขอบเขตการตัดสินใจ

๗) ผู้นำอนุญาตให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำภายในขอบเขตที่กำหนด หัวหน้าแบบนี้ให้อิสระมากขึ้น โดยกลุ่มผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นผู้คิดหาทางแก้ปัญหาหลาย ๆ ทางเอง^{๑๔}

เจริญผล สุวรรณโชติ ได้ให้แนวความคิดลักษณะของผู้นำในสังคมไทย คือ

- ๑) เป็นผู้ที่รู้บทบาทของตนเอง
- ๒) เป็นผู้ที่ติดตามความเคลื่อนไหวของวิทยาการอยู่ตลอดเวลา
- ๓) ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น
- ๔) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

^{๑๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๘ - ๒๙.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหนังสือพิมพ์ มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

๕๔

๕) มีลักษณะการสืบสายพวกพ้อง

๖) ตัดสินใจถูกต้องแม่นยำรวดเร็ว

๗) กระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

๘) เข้าถึงลักษณะของสุขวิทยา จิตวิทยาสังคม จิตวิทยามวลชน และจิตวิทยา

พัฒนาการ

๙) เป็นผู้ที่มีความอะลุ้มอล่วยต่อกัน^{๑๕}

สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับผู้นำในสังคมไทย ผู้นำต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่เหนือกว่าผู้อื่นในหลาย ๆ ด้าน รู้จักเข้าสังคม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์สูงกับบุคคลอื่น มีความเพียรพยายาม พร้อมทั้งการตัดสินใจและให้ความร่วมมือในทุก ๆ ด้าน พร้อมทั้งไหวพริบปฏิภาณที่เฉลียวฉลาดอย่างรอบคอบ มีความสุขุมเยือกเย็นต่อเหตุการณ์ที่มากระทบพร้อมที่จะพิจารณาโดยธรรมและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทุกคนในสังคมไทย

๒.๘ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

๒.๘.๑ วิวัฒนาการของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดที่มีมาแต่โบราณกาลนับแต่สมัยเพลโต (Plato) และอริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์หลายท่าน ได้พยายามที่ค้นหารูปแบบการปกครองที่ดีแต่ก็ยังไม่ได้รับความหมายและขอบเขตที่ชัดเจนอาจกล่าวได้ว่า วิวัฒนาการของรูปแบบธรรมาภิบาลที่ดีเกิดขึ้นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อมีการค้นหาแบบการปกครองที่สามารถนำประเทศไปสู่การปกครองแบบประชาธิปไตยตะวันตกของประเทศที่ได้รับการปลดปล่อยจากอาณานิคม และสามารถฟื้นฟูประเทศจากความเสียหายหลังสงคราม ซึ่งต่อมาระบบการปกครองดังกล่าวผสมผสานกับระบบราชการของ Weberian ได้ถูกนำไปใช้ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งลักษณะของระบบดังกล่าวเป็นการปกครองที่มีโครงสร้างเป็นลำดับขั้น มีการเมืองที่เป็นกลางมีเป้าหมายที่ปฏิบัติได้ และมีการประสมประสานของระบบคุณธรรม อย่างไรก็ตาม รูปแบบของ Weberian ยากที่จะนำไปประยุกต์ใช้และสานต่อเนื่องจากการขยายตัวของระบบราชการทำให้ยากต่อการจัดการและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของโลก นอกจากนี้ โครงสร้างของระบบราชการทำให้การปกครองบ้านเมืองขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล แล้วยังก่อให้เกิดช่องทางการบิดเบือนการใช้อำนาจและการคอร์รัปชัน ในช่วงต้น พ.ศ. ๒๕๒๓ นักวิชาการส่วนใหญ่ต่างเห็นพ้องว่า แนวทางการบริหารภาครัฐที่เป็นอยู่ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

^{๑๕} เจริญผล สุวรรณโชติ, ภาวะผู้นำ, (กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๒๖), หน้า ๑๐ - ๑๑.

ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและจำเป็นต้องมีการปฏิรูปและปรับปรุงรูปแบบการปกครองใหม่ ในช่วงดังกล่าวมีองค์กรระหว่างประเทศที่สำคัญ ๆ เช่น ธนาคาร (world Bank) และกองทุนนานาชาติได้เข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองที่ดีหรือที่เรียกกันทั่วไปว่า Good Governance หรือธรรมาภิบาล^{๑๖} ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลไม่ใช่เรื่องใหม่แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสงบสุขสามารถประสานประโยชน์ และคลี่คลายปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธีและเป็นสังคมที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืน^{๑๗}

สำหรับประเทศไทยเริ่มมีการนำแนวคิดธรรมาภิบาลมาใช้แพร่หลายภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และหลังจากวิกฤติทางเศรษฐกิจและสังคม ใน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ทั้งนี้เนื่องจากในหนังสือกู้เงินจากกองทุนระหว่างประเทศ (IMF) ที่ระบุให้รัฐบาลไทยสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในการบริหารจัดการภาครัฐ โดยรัฐบาลในขณะนั้น ได้พิจารณาเห็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมี การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นองค์ประกอบสำคัญในการบูรณะสังคมและประเทศ เพื่อพลิกฟื้นภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศ เพื่อให้สามารถรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ทันสถานการณ์รัฐบาลได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอความร่วมมือจากสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ในการดำเนินการค้นคว้าวิจัย เพื่อเสนอแนวทางที่เหมาะสมได้มีการระดมแนวคิด เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศไทย ได้ระดมแนวคิดในประเทศไทยหลายสาขาที่อาสาสมัครมาร่วมงานและคณะทำงานได้จัดทำเอกสารข้อเสนอเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลไทย เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ และนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจัดทำบันทึกข้อกำหนดเรื่องนี้เป็นวาระแห่งชาติ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในระเบียบดังกล่าว เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับ

^{๑๖}ดร. นุษบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ลี, “ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า), ๒๕๔๔, หน้า ๕.

^{๑๗}นิคม สมจิตร, “การบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๔”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช), ๒๕๔๘, หน้า ๑๐.

ประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๖๓๔ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ และให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศเป็นต้นมา^{๓๘}

๒.๘.๒ ความหมายของธรรมาภิบาล

คำว่า Good Governance เริ่มนำมาใช้กันเมื่อประมาณ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา โดยปรากฏในรายงานของธนาคารโลก เมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๘ เมื่อแนวความคิด Good Governance เข้ามาในประเทศไทย ในช่วง พ.ศ. ๒๕๔๐ นักวิชาการหลายท่านได้แปลความหมายของคำว่า Good Governance โดยเสนอใช้คำว่า “กลไกประชาธิปไตย” บ้าง “ประชาธิปไตย” บ้าง “ธรรมรัฐ” บ้าง “สุบรรณการ” บ้าง แต่ในที่นี้จะขอใช้คำว่า “ธรรมาภิบาล” ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันมาก เพราะคำว่าธรรมาภิบาลจะมีความหมายอย่างกว้างครอบคลุมทั้งทางบริหารจัดการที่ดีขององค์กรธุรกิจ และการปกครองที่ดีของภาครัฐ

ธนาคารโลก หรือ World Bank ได้นำไปใช้ครั้งแรกเมื่อประมาณปี ค.ศ. ๑๙๙๘ ซึ่งใช้ในรายงานเรื่อง “Sub – Sahara : From Crisis to Sustainable Growth” โดยได้ให้ความหมายว่า Good Governance เป็นลักษณะและวิถีทางการที่มีการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อจัดการงานของบ้านเมือง โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนาโดยนัยของความหมายของธนาคารโลก เป็นการชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีธรรมาภิบาลเพื่อช่วยในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้รัฐบาลสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบที่ยุติธรรม มีกระบวนการกฎหมายที่อิสระ ที่ทำให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญา อีกทั้งระบบราชการ ฝ่ายนิติบัญญัติ และสื่อที่มีความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้^{๓๙}

องค์การสหประชาชาติ หรือ United Nations (UN) ให้ความสำคัญกับธรรมาภิบาล เพราะเป็นหลักการพื้นฐานในการสร้างความเป็นอยู่ของคนในสังคมทุกประเทศให้มีการพัฒนาที่เท่าเทียมกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การดำเนินการนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อกระจายอำนาจให้เกิดความโปร่งใส ธรรมาภิบาลคือการมีส่วนร่วมของประชาชน และสังคมอย่างเท่าเทียมกัน และมีคำตอบพร้อมเหตุผลที่สามารถชี้แจงกันได้^{๔๐}

^{๓๘} สำนักข้าราชการพลเรือน, ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, ๒๕๔๒), หน้า ๗ – ๘.

^{๓๙} ดร. บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ถี, “ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล”, รายงานการวิจัย, อ่างแล้ว, หน้า ๗.

^{๔๐} เรื่องเดียวกัน.

United Nations and Development Programme (UNDP) ให้นิยามของคำว่า ธรรมนูญ มาภิบาล หมายถึง การดำเนินงานของภาคการเมือง การบริหาร และภาคเศรษฐกิจ ที่จะจัดการกิจ ของประเทศในทุกกระดับ ประกอบด้วยกลไก กระบวนการ และสถาบันต่าง ๆ ที่ประชาชนและกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งผลประโยชน์ปกป้องสิทธิของตนเองตามกฎหมาย และแสดงความคิดเห็นที่ แตกต่างกันบนหลักการของการมีส่วนร่วม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ การส่งเสริมหลักนิติ ธรรม เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดลำดับความสำคัญทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ยืนอยู่บน ความเห็นพ้องต้องกันทางสังคม และเสียงของคนยากจนและผู้ด้อยโอกาส ได้รับการพิจารณาใน การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการพัฒนา^{๔๐}

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ระบุหลักการของคำนิยาม การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไว้ดังนี้ “การ บริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาค ธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ และฝ่ายราชการ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนา และเป็น ส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทา ป้องกันหรือแก้ไขภาวะ วิกฤติ ภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใส และการมีส่วน ร่วมอันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญ และกระแสโลกยุค ปัจจุบัน^{๔๑}

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) อธิบายว่า ธรรมนูญมาภิบาล หมายถึงการ จัดการบริหารประเทศที่ดีในทุก ๆ ด้าน และทุก ๆ ระดับ ซึ่งรวมถึงการจัดการระบบองค์กรและกลไก ของคณะรัฐมนตรี ส่วนราชการองค์กรของรัฐและรัฐบาลที่ไม่ใช่ส่วนราชการ การบริหารราชการส่วน ภูมิภาคและท้องถิ่น องค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาล (Private Sector Organizations) องค์กรของเอกชน ชมรมและ สมาคมเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ นิติบุคคลภาคเอกชน และภาคประชาสังคม (Civil Society) และการกำหนด ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น^{๔๒}

^{๔๐} เรื่องเดียวกัน.

^{๔๑} สุดจิต นิमितกุล, กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี (Good Governance), (กรุงเทพมหานคร : บพิธ, ๒๕๔๓), หน้า ๑๓-๑๔.

^{๔๒} ดร. บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ตี, “ตัวชี้วัดธรรมนูญมาภิบาล”, รายงานการวิจัย, อ้างแล้ว, หน้า ๑๐.

นายแพทย์ประเวศ วะสี อธิบายว่า “ธรรมาภิบาลหมายถึง การที่ประเทศมีพลังขับเคลื่อน ที่ถูกต้องเป็นธรรม โดยการถักทอทางสังคมเพื่อสร้างพลังงานทางสังคม (Social Energy) เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาของประเทศชาติซึ่งธรรมาภิบาลประกอบด้วยภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคสังคม ที่มีความถูกต้อง เป็นธรรม โดยรัฐและธุรกิจต้องมีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบที่ถูกรตรวจสอบได้และภาคสังคมเข้มแข็ง ได้ให้นิยามของธรรมาภิบาลว่า คือ ผลลัพธ์ของการจัดการกิจกรรม ซึ่งบุคคลและสถาบันทั่วไป ภาครัฐ และภาคเอกชน มีผลประโยชน์ร่วมกันได้กระทำลงไป ในหลายทาง มีลักษณะเป็นขบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การผสมผสานผลประโยชน์ที่หลากหลาย และจัดแย้งได้”^{๔๔}

ธีรยุทธ บุญมี อธิบายว่า “ธรรมรัฐ คือกระบวนการความสัมพันธ์” (Interactive Relation) ระหว่างภาครัฐ ภาคสังคม ภาคเอกชน และประชาชนโดยทั่วไป ในการที่จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดิน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มุคุณธรรม โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้ การบริหารประเทศที่ดีควรเป็นความร่วมมือแบบสื่อสาร ๒ ทาง ระหว่างรัฐบาลประชาธิปไตย และฝ่ายสังคม เอกชน องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐ (NGOs) โดยเน้นการมีส่วนร่วม (participation) ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ การร่วมกันกำหนดนโยบาย (shared policy making) และการจัดการตนเอง (self-management) ของภาคสังคมเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นธรรมมากขึ้น”^{๔๕}

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ได้อธิบายว่า “ธรรมาภิบาล” มาจากคำว่า “ธรรม” หมายถึง “คุณความดี ความถูกต้อง” และ “อภิบาล” หมายถึง “บำรุงรักษา ปกครอง” ดังนั้น “ธรรมาภิบาล” จึงหมายถึง การปกครองบำรุงรักษาด้วยคุณความดี ด้วยความถูกต้อง ตรงกับคำว่า Good Governance ในภาษาอังกฤษ ธรรมาภิบาลในความหมายสากล หมายถึง ระบบ โครงสร้างและกระบวนการต่าง ๆ ที่วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศ เพื่อที่ภาคต่าง ๆ ของสังคมจะพัฒนาและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ธรรมาภิบาลแนวสากลนี้เน้นถึงกฎเกณฑ์ (Norm) ที่วางระบบ โครงสร้าง กระบวนการและความสัมพันธ์ของภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในการบริหารจัดการเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของรัฐ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดี”^{๔๖}

^{๔๔} นายแพทย์ประเวศ วะสี, แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วยธรรมรัฐแห่งชาติในธรรมาภิบาลกับคอร์ปชั่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, ๒๕๕๑), หน้า ๔๗.

^{๔๕} ธีรยุทธ บุญมี, สังคมเข้มแข็ง ธรรมรัฐแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : สายธาร, ๒๕๕๑), หน้า ๑๗.

^{๔๖} บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๕๒), หน้า ๓๐.

สรุป จากความหมายของธรรมาภิบาลดังกล่าวข้างต้น ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารการปกครองที่ดีที่ทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและมีความรับผิดชอบร่วมกัน โดยยึดหลักความถูกต้องเป็นธรรม มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมีความเข้มแข็งที่จะนำองค์กร ไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒.๘.๓ องค์ประกอบของธรรมาภิบาล

หลักการของธรรมาภิบาล หรือ Good Governance ตามที่ UN ESCAP กำหนดมี ๘ หลักการ คือ

๑) การมีส่วนร่วม (participatory)

การมีส่วนร่วมของสมาชิกทั้งชายหญิงคือการตัดสินใจที่สำคัญในสังคม และสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับประชาชน การมีส่วนร่วมสามารถทำได้โดยอิสระ ไม่มีการบังคับ สมาชิกเต็มใจให้ความร่วมมือด้วยตนเอง หรือมีส่วนร่วมผ่านหน่วยงาน สถาบันหรือผู้แทน ตามระบอบประชาธิปไตย

๒) การปฏิบัติตามกฎหมาย (rule of law)

ธรรมาภิบาลต้องการความถูกต้องตามกรอบของกฎหมาย ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ลำเอียง มีการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมกับประชาชนโดยเท่าเทียมกัน ทุกคนในสังคมอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายเดียวกัน

๓) ความโปร่งใส (transparency)

ความโปร่งใสเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา สิ่งนี้ช่วยแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ได้ทั้งในภาครัฐและเอกชน สื่อจะเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการตรวจสอบและรายงานผลงานดำเนินงาน โดยการนำเสนอข่าวสารให้แก่สังคมได้รับทราบ

๔) ความรับผิดชอบ (responsiveness)

ความรับผิดชอบเป็นการพยายามให้คนทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดในการทำงานกล้าที่จะตัดสินใจและรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจนั้น ๆ

๕) ความสอดคล้อง (consensus oriented)

ความสอดคล้องต้องกันเป็นการกำหนดและสรุปความต้องการของคนในสังคม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก โดยพยายามหาจุดสนใจร่วมกันและความต้องการสอดคล้องต้องกัน ของสังคมมาเป็นข้อปฏิบัติเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในสังคม การจะพัฒนาสังคมได้ ต้องทราบความต้องการที่สอดคล้องต้องกันของสังคมนั้น ๆ ด้วยวิธีการเรียนรู้ วัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ก่อน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบทูล

๖๐

๖) ความเสมอภาค (equity and inclusiveness)

ความเสมอภาคเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับจากรัฐบาล ทั้งการบริการด้านสวัสดิการตลอดจนสาธารณูปโภคด้านอื่น ๆ

๗) การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (effectiveness and efficiency)

เป็นวิธีการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการผลิตและจำหน่ายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนหรือการใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อมวลมนุษยชาติ โดยมีการพัฒนากระบวนการเพิ่มผลผลิตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๘) การมีเหตุผล (accountability)

การมีเหตุผลเป็นความต้องการในทุกสังคม ประชาชนทุกคน ต้องตัดสินใจและรับผิดชอบต่อการกระทำของตน ด้วยเหตุด้วยผลที่สมเหตุสมผล การมีเหตุผลไม่สามารถกระทำได้ ถ้าปราศจากการปฏิบัติตามกฎหมายและความโปร่งใส^{๕๑}

สรุปได้ว่า “หลักธรรมาภิบาล” หรืออาจเรียกได้ว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักธรรมรัฐ และบรรษัทภิบาล ฯลฯ” ซึ่งเรารู้จักกันในนาม “Good Governance” ที่หมายถึง การปกครองที่เป็นธรรม นั้น ไม่ใช่แนวความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมวลมนุษย์เป็นพัน ๆ ปี ซึ่งเป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสุข สามารถประสานประโยชน์และคลี่คลายปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน

๒.๕ ทฤษฎีเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย

๒.๕.๑ ความหมายของประชาธิปไตย

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “ประชาธิปไตย” ไว้ ดังนี้

ลินคอล์น (Lincoln) ประธานาธิบดีคืออเมริกัน ได้ให้คำจำกัดความของประชาธิปไตยไว้ว่า หมายถึง การปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน^{๕๒}

^{๕๑} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทัศน์า สุทธิกุลสมบัติ, “ธรรมาภิบาล (Good governance) คืออะไร”, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐.

<www.sakonareal.go.th/rnd/krusakon/article/good.pdf> (๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๕).

^{๕๒} Lincoln, อังโน สนิธิ เตชานันท์, พื้นฐานรัฐศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : ฟีนิกซ์พับลิชซิ่ง, ๒๕๔๐), หน้า ๑๗๔.

วิทยากร เชียงกูล ให้ความหมายของประชาธิปไตยไว้ว่า หมายถึง อำนาจ หรือ การปกครองโดยประชาชนเป็นระบบทางการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองโดยผ่านผู้แทนของตนทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม^{๘๘}

ลิปเซต (Lipset) ให้ความหมายของประชาธิปไตยไว้ว่า หมายถึง ระบบการเมืองที่เปิดโอกาสโดยใช้วิถีทางปกติธรรมดาทางรัฐธรรมนูญ ที่จะทำให้มีการเปลี่ยนตัวผู้ปกครองได้อีกทั้งยังเป็นกลไกทางสังคมที่ช่วยให้มีการแก้ไขปัญหาในสังคม อันเกิดจากการตัดสินใจที่ขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ การปกครองในระบบประชาธิปไตย จึงเท่ากับเปิดโอกาสให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้ใช้อิทธิพลของตนเข้ามากำหนดการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะโดยการเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั่นเอง^{๘๙}

Encyclopedia Britanica ฉบับ ค.ศ. ๑๙๕๖ ได้ให้ความหมายของคำว่า “ประชาธิปไตย” ในความหมายต่าง ๆ กันหลายอย่าง คือ

๑) ในความหมายดั้งเดิมของมัน คือ การปกครองแบบหนึ่งซึ่งสิทธิในการตัดสินใจทางการเมืองนั้นเป็นของพลเมืองทั้งปวงเป็นผู้ใช้โดยตรงตามระเบียบวิธีที่วางเสียข้างมากเป็นฝ่ายชนะการปกครองแบบนี้เรียกกันว่า ประชาธิปไตยโดยตรง

๒) เป็นการปกครองแบบหนึ่ง ซึ่งพลเมืองใช้สิทธิอย่างเดียวกันนั้น โดยผ่านทางผู้แทนซึ่งประชาชนเป็นผู้เลือกและรับผิดชอบต่อประชาชน พลเมืองทั้งหมดไม่ได้ใช้สิทธิในการปกครองด้วยตนเอง แบบนี้เรียกว่า ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน

๓) เป็นการปกครองรูปหนึ่งซึ่งมักจะได้แก่รูปประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน แต่ผู้ที่มีเสียงข้างมากจะใช้อำนาจตัดสินใจได้ก็แต่ภายในขอบเขตจำกัดแห่งรัฐธรรมนูญซึ่งได้ออกแบบไว้รับรองสิทธิส่วนบุคคลของคนส่วนน้อย หรือส่วนรวมบางประการ เช่น สิทธิในการพูด และในทางศาสนา เป็นต้น แบบนี้เรียกว่า ประชาธิปไตยเสรีหรือแบบมีรัฐธรรมนูญ

๔) ประการสุดท้าย คำว่าประชาธิปไตยมักจะถูกนำมาใช้อธิบายระบอบการเมืองหรือสังคมใด ๆ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะลดความแตกต่างทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างอันเกิดขึ้นจากการกระจายทรัพย์สินส่วนตัว โดยไม่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้โดยไม่

^{๘๘} วิทยากร เชียงกูล, พจนานุกรมเศรษฐศาสตร์การเมือง, (กรุงเทพมหานคร : พลิก, ๒๕๓๒), หน้า ๔๔.

^{๘๙} Lipset, อ้างใน สิริยา โสชน, “นักการเมืองที่ดีในทัศนะของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, อ้างแล้ว, หน้า ๔๐.

คำนึงถึงว่ารูปของการปกครองในระบอบนั้นจะมีลักษณะประชาธิปไตยตามความหมาย ๓ ประการ แรกหรือไม่แบบนี้เรียกประชาธิปไตยทางสังคมหรือเศรษฐกิจ^{๑๐}

ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ ให้ความหมายของคำว่า “ประชาธิปไตย” คือ

รัฐบาลโดยประชาชน รัฐบาลตามระบอบนั้น ซึ่งอำนาจของกษัตริย์ตกอยู่กับประชาชนทั้งมวลและ (ประชาชน) มีอำนาจจัดการ โดยตนเองได้โดยตรง (เช่นในสาธารณรัฐเล็ก ๆ ของสมัยโบราณ) หรือโดยเจ้าหน้าที่ (คือผู้แทน) ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในปัจจุบันนี้มักใช้กันรวม ๆ ว่า หมายถึง รัฐสังคม ซึ่งพลเมืองทั้งหลายมีสิทธิเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการสืบ (สิทธิ) มาจากบรรพบุรุษหรือข้อแตกต่าง (ความล้ำเหลื่อม) ในอำนาจบาตรใหญ่ตามฐานันดรศักดิ์หรืออภิสิทธิ์อันใด^{๑๑}

สรุปได้ว่า ประชาธิปไตย คือ ระบอบการปกครองที่ถือว่าประชาชนมีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ และเป็นระบบที่การดำเนินชีวิต บุคลิกภาพ ทัศนคติของคนในสังคม ในกิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ยึดหลักที่ว่าประชาชนมีอำนาจสูงสุด

๒.๕.๒ หลักการของประชาธิปไตย

จากความหมายของคำว่า “ประชาธิปไตย” มีหลายความหมาย และมีนักรัฐศาสตร์ให้ความสนใจกันเป็นจำนวนมากนั้น ก็ได้สรุปหลักการของประชาธิปไตยที่ส่วนมากเห็นว่ามี ความสำคัญไว้หลายความเห็นดังนี้

บีทัม และโบเยล (Beetham และ Boyle) ได้ให้หลักการของประชาธิปไตยที่เห็น ว่ามีความสำคัญ ดังนี้

๑) การเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม การเลือกตั้งที่มีลักษณะเช่นนี้ เป็นเครื่องมือ สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถควบคุมการปฏิบัติงานของกลไกทางการเมืองและอำนาจรัฐได้ การ ที่จะมีการเลือกตั้งแบบนี้ได้ทั้งระบบการเลือกตั้ง และกระบวนการเลือกตั้ง จะต้องมีความสมบูรณ์ ชัดเจนทุกขั้นตอน เช่น จะเลือกตำแหน่งใดบ้าง จะลงทะเลเบียนการเลือกตั้งอย่างไร จะหาเสียง อย่งไร จะนับคะแนนอย่างไร และรวมถึงมาตรการต่าง ๆ ที่จะป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบในการเลือกตั้งทั้งหมด

^{๑๐} Encyclopedia Britanica, อังใน อมร รัชศาสตร์, รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทย ปัจจุบัน, (กรุงเทพมหานคร : โครงการพัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา, ๒๕๔๓), หน้า ๖๗.

^{๑๑}ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์, ปรัชญาของศาสนาอิสลามกับการพัฒนาวิสัยและสร้างเสริม ประชาธิปไตย คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมี วิสัยและความเป็นประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : อรุณสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๑), หน้า ๕๔ - ๕๕.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทว.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

๖๓

๒) รัฐบาลที่โปร่งใส และตรวจสอบได้ การตรวจสอบได้ของรัฐบาลมีอยู่ ๒ ด้านคือ

๒.๑) ด้านกฎหมาย คือการทำหน้าที่โดยอิสระของศาล

๒.๒) ด้านการเมือง คือการทำหน้าที่ผ่านร่างกฎหมาย และควบคุมรัฐบาลของ
รัฐสภา นอกจากการตรวจสอบที่เป็นทางการดังกล่าวนี้แล้ว รัฐบาลประชาธิปไตยยังควรตอบสนอง
ต่อมติมหาชนในรูปแบบต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด

๓) สิทธิทางการเมืองและพลเมือง สิทธิดังกล่าวนี้ครอบคลุมเครื่องเสรีภาพขั้น
พื้นฐานของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย เช่น เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ในการรวมกัน
เป็นสมาคม ในการเดินทาง เลือกรถที่อยู๋ และอื่น ๆ เป็นต้น

๔) สังคมที่เป็นประชาธิปไตย หรือประชาสังคม คือ รูปแบบของการสมาคมทุก
ชนิดที่จัดตั้งขึ้นโดยเป็นอิสระจากการชี้นำหรือบงการของรัฐ ประชาสังคมจะเป็นองค์กรอิสระที่
ช่วยจำกัดอำนาจรัฐ ให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ทำให้มิติสาธารณะเกิดขึ้นจากประชาชนอย่าง
แท้จริงและทำให้สังคมมีความมั่นใจในตัวเองที่จะต่อต้านการใช้อำนาจปกครองโดยพลการจากรัฐ
และรัฐบาล ซึ่งหลักองค์ประกอบดังกล่าวของประชาธิปไตย จะทำให้ประชาธิปไตยดำเนินไปได้
อย่างมั่นคงจะต้องมีความสัมพันธ์กัน^{๕๓}

อภิชาติ สุทธิสะอาด ให้หลักการของประชาธิปไตยที่เห็นว่ามีผลสำคัญ คือ เชื่อ
ในอำนาจอธิปไตยของปวงชน ซึ่งถือว่าความต้องการของปวงชน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของ
สังคมเป็นสิ่งที่จะต้องดำเนินตามอำนาจอธิปไตยของปวงชน ซึ่งแสดงให้เห็นได้จาก

๑) การเลือกตั้ง ประชาชนจะเลือกคนที่จะไปทำหน้าที่ “ปกครอง” แทนตน
องค์การในการปกครองสูงสุดของประเทศนั้น คือ รัฐบาล เนื่องจากการเลือกตั้งเป็นวิถีทางเดียวที่จะ
เลือกผู้ปกครองตามเจตจำนงของประชาชน ระบอบประชาธิปไตยจึงจะขาดการเลือกตั้งไม่ได้ และ
การปกครองจะต้องปกครองไปตามกฎหมาย หรือเป็นไปตามหลักนิติธรรม กฎหมายในระบอบ
ประชาธิปไตยนั้น เป็นข้อกำหนดของสังคมที่ถือว่าเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงเจตจำนงของปวงชน
สำหรับการเลือกตั้งที่จะเรียกว่าเป็นประชาธิปไตยนั้นจะต้องมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑.๑) เป็นการเลือกที่เป็นไปโดยอิสระ

๑.๒) มีการลงคะแนนเสียงเป็นการลับ

๑.๓) การเลือกต้องเป็นไปอย่างแท้จริง คือ มีทางเลือกจากผู้สมัครหลายคนและ
ไม่ทำการคดโกงด้วยวิธีการต่าง ๆ

^{๕๓} บีทัม และ โบเยล (Beetham และ Boyle), อ้างใน สิริยา โสธน, “นักการเมืองที่ดีในทัศนะ
ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, อ้างแล้ว, หน้า ๔๒.

๑.๔) เป็นการเลือกที่มีกำหนดระยะเวลา คือ กำหนดไว้ว่าผู้ที่ได้รับเลือกจะอยู่ในตำแหน่งได้นานเท่าไร ถึงจะเลือกกันใหม่ (เท่าที่เป็นอยู่ทั่วไปมีระยะเวลาตั้งแต่ ๒ - ๕ ปี)

๑.๕) ผู้ที่ไปเลือกตั้งและสมัครรับเลือกตั้ง มีสิทธิเสมอภาคและใช้สิทธิได้ทั่วถึง

๒) การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างอื่น ในระบอบประชาธิปไตยนั้นประชาชนจะต้องสนใจในเรื่องราวที่อยู่รอบรอบตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนใจเรื่องการเมือง เช่น คอยติดตามคว่าบทบาทของรัฐบาลและฝ่ายต่าง ๆ ในวงการปกครองและบริหารเป็นไปอย่างไร และอาจมีการแสดงความคิดเห็นเป็นครั้งคราวโดยผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น ทางเจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชนต่าง ๆ พรรคการเมืองกลุ่มผลประโยชน์หรือกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ ตามวิถีทางของกฎหมายและการควรไม่ควร ย่อมเป็นการสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างดี ดังนั้นประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจึงควรต้องสนใจในพรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์โดยเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะต่าง ๆ พอสมควร และโดยรู้ข้อเท็จจริง

๓) การถือหลักตัดสินใจ โดยเสียงข้างมาก ที่เคารพสิทธิของเสียงข้างน้อยเนื่องจากมนุษย์เราต่างจิตต่างใจ จะหาความเป็นเอกฉันท์ในทุกเรื่องนั้นลำบาก

๔) เชื่อในหลักเสรีภาพ เสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย ไม่ได้หมายความว่าทำอะไรก็ได้ แต่หมายถึงการที่บุคคลสามารถกระทำหรือควั่นการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ได้ที่ไม่ละเมิดผู้อื่น ซึ่งถูกกำหนดโดยกฎหมายที่ได้รับความยินยอมเห็นชอบจากประชาชนโดยตรง หรือโดยอ้อม

๕) เชื่อในหลักเสมอภาค เสมอภาคในที่นี้หมายถึง ความเสมอภาคพื้นฐานที่พอจะทำให้ประชาชนในสังคมเดียวกันเท่าเทียมกันได้ในระดับสำคัญ มิได้หมายความว่าเท่าเทียมกันทุกเรื่องซึ่งเป็นไปไม่ได้ ความเสมอภาคที่สำคัญ คือ เสมอภาคตามกฎหมายที่กฎหมายจะต้องใช้กับทุกคนโดยเสมอกัน และโดยยุติธรรม เสมอภาคในโอกาสที่จะใช้ความสามารถที่ตนมีในทางสุจริตได้เต็มที่เสมอภาคในการได้รับหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจในอัตราหนึ่ง

๖) เชื่อในหลักเหตุผล และหลักภราดรภาพของมนุษย์ คือ จะต้องยึดเหตุผลเป็นสำคัญนอกจากนั้นยังต้องรักใคร่ให้ความเคารพซึ่งกันและกัน ในสังคม จึงจะร่วมมือกันทำประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมได้

๗) มีรัฐบาลและกลไกของรัฐบาลที่สอดคล้องและดำเนินการตามหลักเกณฑ์สำคัญ ๆ ดังที่กล่าวในข้อ ๑-๖ ได้^๔

อมร รักษาสัตย์ ได้ให้หลักการของประชาธิปไตยที่เห็นว่ามีมีความสำคัญ

๑) ประชาธิปไตยเป็นเจ้าของอำนาจธิปไตย เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด

๒) รัฐบาลได้อำนาจมาจากประชาชนหรือโดยความยินยอมของประชาชน

๓) ในประเทศขนาดใหญ่ในสมัยที่ต้องใช้ประชาธิปไตยทางอ้อมนั้นจะต้องมีการเลือกตั้ง ผู้แทนและพนักงานของรัฐอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม โดยประชาชนสามารถใช้สิทธิเลือกตั้งได้อย่างอิสระ

๔) สถาบันทางการเมืองที่ทำหน้าที่ตัดสินใจทางการเมืองหรือวางนโยบายสาธารณะต้องตั้งขึ้นด้วยวิถีทางแห่งการแข่งขันเพื่อให้ได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบจากประชาชน

๕) ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศตลอดเวลาผ่านกลไกต่าง ๆ หรือใช้สิทธิที่จะแสดงบทบาทต่าง ๆ ได้โดยตรง

๖) รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อประชาชน ประชาชนมีสิทธิติชม ควบคุมการทำงานของรัฐบาลตลอดเวลา และมีสิทธิเปลี่ยนแปลงรัฐบาลตามวิธีการที่กำหนดไว้

๗) อำนาจในการปกครองประเทศต้องไม่อยู่ในกำมือของคนคนเดียวหรือกลุ่มเดียวต้องมีการแบ่งอำนาจปกครองประเทศอย่างน้อยในระดับหนึ่ง

๘) รัฐบาลต้องมีอำนาจจำกัดมีการแบ่งและกระจายอำนาจ มีการตรวจสอบ และถ่วงดุลหรือคานอำนาจซึ่งกันและกัน

๙) หน้าที่หลักของรัฐบาล คือการส่งเสริมปัจเจกชน เสรีภาพ ความเสมอภาค ภารดรภาพของพลเมือง

๑๐) การตัดสินใจสำคัญต้องเป็นไปตามเสียงฝ่ายข้างมาก โดยคำนึงถึงสิทธิของฝ่ายข้างน้อย

๑๑) ประชาชนมีความเสมอภาคกันในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความเสมอภาคในสายตาของกฎหมาย และความมีโอกาสเท่าเทียมกันในด้านต่าง ๆ ทุกคนมีศักดิ์ศรีและไม่มีใครมีอภิสิทธิ์เหนือผู้อื่น

^๔ อภิชาติ สุทธิสะอาด, “ทัศนคติของข้าราชการกรมการปกครองที่มีต่อบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้ง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๔๓, หน้า ๔๓ - ๔๕.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของที่องคมนตรี มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

๖๖

๑๒) ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ อย่างกว้างขวางโดยรัฐบาลให้หลักประกัน และคุ้มครองการใช้สิทธิเสรีภาพเหล่านั้น อย่างน้อยในสิทธิเสรีภาพพื้นฐานที่สำคัญ

๑๓) ประชาชนต้องมีอิสระในการพูด การพิมพ์ การแสดงความคิดเห็น การร่วม ชุมชนุมการตั้งพรรคการเมืองเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศได้จริงและอย่างมี ข้อมูลข่าวสาร

๑๔) รัฐบาลต้องใช้หลักการปกครองโดยกฎหมาย หรือหลักนิติธรรม ไม่ใช่ อำนาจตามอำเภอใจ เช่น บุคคลจะถูกจับกุมคุมขัง หรือถูกลงโทษ ได้ก็เฉพาะเมื่อมีกฎหมายกำหนด ว่ามีความผิดและจะต้องได้รับการพิจารณาโดยรวดเร็วเปิดเผยโดยคณะตุลาการที่ไม่ลำเอียง^{๕๕}

สรุปหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยได้ว่า รัฐบาลมาจากประชาชน ใช้ เสี่ยงข้างมากเป็นหลักในการปกครอง ประชาชนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันทางการปกครอง อำนาจ อธิปไตยเป็นของปวงชน และนโยบายสำคัญประชาชนต้องมีส่วนร่วมเห็น การยึดมั่นว่าเป็น ประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่ดีที่สุด เพราะเป็นการปกครองที่เห็นความสำคัญของประชาชน ไม่ใช่บุคคลคนเดียวหรือกลุ่มคน ขณะเดียวกันก็มีความเชื่อมั่น ในสติปัญญา เหตุผล และ ความสามารถของมนุษย์ในการตัดสินใจเลือกผู้นำ เปลี่ยนตัวผู้นำ และเลือกแนวทางพัฒนาสังคม ของคนได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะได้รับการศึกษามากน้อยต่างกันเพียงใด แต่ขณะเดียวกันก็มีหลักการ ที่ระบอบการใช้อำนาจต้องมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจไปในทางที่ผิด หรือไปละเมิด สิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ จึงให้สิทธิแก่ประชาชนที่จะเรียกอำนาจกลับคืนได้

๒.๕.๓ ลักษณะสำคัญของประชาธิปไตย

ในปัจจุบันคำว่า ประชาธิปไตยได้ถูกนำมาใช้ในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนั้น เพื่อให้ เกิดความเข้าใจในหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จึงขอกล่าวถึงประชาธิปไตยในด้าน ต่าง ๆ ดังนี้

๑) ประชาธิปไตย ในฐานะที่เป็นรูปแบบการปกครอง

ชโยนันต์ สมุทรวณิช ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของประชาธิปไตยในฐานะที่ เป็นรูปแบบการปกครอง หมายถึง การจัดรูปแบบทางการเมือง โดยกำหนดความสัมพันธ์ระหว่าง สถาบันทางการเมือง บาบาท อำนาจ และหน้าที่ของสถาบันทางการเมือง ตลอดจนวิธีการที่จะใช้ในการ ตัดสินใจ เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งตามแนวทางประชาธิปไตย จากหลักการหรืออุดมการณ์ ของประชาธิปไตยดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดรูปแบบการปกครองได้ ดังนี้

^{๕๕}อมร รักษาสัตย์, รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน, อ้างแล้ว, หน้า ๖๗.

๑.๑) จากหลักแห่งเหตุผลที่เชื่อว่ามนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผลและสามารถใช้เหตุผลที่ตนเองมีอยู่ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ตนเผชิญอยู่ และทุกคนมีความสามารถใช้เหตุผลเท่าเทียมกัน ได้ก่อให้เกิดรูปแบบการปกครองที่ต้องอาศัยหลักการของการประชุมปรึกษาหารือร่วมอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อหาข้อยุติตามเหตุผลที่ถูกต้อง ซึ่งสถาบันทางการเมืองที่ใช้ทำหน้าที่ตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่ รัฐสภา คณะรัฐบาล เป็นต้น

๑.๒) จากหลักแห่งการยินยอม ที่ประสงค์จะให้บุคคลมีเสรีภาพและเป็นตัวของตนเองสามารถตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของตนโดยปราศจากการบังคับใด ๆ ทั้งสิ้น ได้ก่อให้เกิดรูปแบบการปกครอง โดยออกกฎหมายเพื่อพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลในอันที่จะแสดงความคิดเห็นในการที่จะสนับสนุนในแนวความคิดที่ตนเห็นว่าถูกต้องเหมาะสม หรือการที่จะคัดค้านในสิ่งที่ตนเห็นว่าไม่ถูกต้องเหมาะสม การเคารพในสิทธิที่กล่าวมานี้ได้แก่ ให้เกิดกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้โอกาสฝ่ายค้านในอันที่จะคัดค้านนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่จะก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติ หรือการให้โอกาสแก่สื่อมวลชนมีอิสระเต็มที่ที่จะวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลโดยไม่ถูกคุกคาม เป็นต้น

๑.๓) หลักแห่งความเสมอภาคกัน โดยไม่คำนึงถึงชนชั้น วรณะ ได้ก่อให้เกิดการพิทักษ์คุ้มครองต่อบุคคลทางด้านกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ มีการใช้สิทธิเสรีภาพในเรื่องต่าง ๆ เช่น สิทธิทางการเมือง การศึกษา การนับถือศาสนา การประกอบอาชีพ สิทธิในร่างกายหรือการครอบครองทรัพย์สิน เป็นต้น

๑.๔) จากหลักศีลธรรมที่เชื่อว่ามนุษย์มีศีลธรรมประจำใจ และจะทำอะไรมักคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเสมอ ได้ก่อให้เกิดความเชื่อถือในบุคคลและอิสระอย่างเต็มที่ในอันที่จะประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเชื่อว่าคนเราจะกระทำเฉพาะกิจกรรมที่สร้างสรรค์มากกว่าทำลาย

๑.๕) จากแหล่งแห่งการพัฒนาตนเอง ที่เชื่อว่ามนุษย์นั้นจะมีความสามารถในอันที่จะปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า ซึ่งบางครั้งอาจต้องใช้ระยะเวลาบ้าง จากหลักดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอน และใช้ความพินิจพิจารณาด้วยความรอบคอบและอดทน เช่น การออกกฎหมายเพื่อใช้บังคับประชาชนต้องผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบหลายขั้นตอน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้บุคคลอิสระที่จะคิดหรือกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นมา

๑.๖) จากหลักแห่งการปกครองตนเองได้ก่อให้เกิดรูปแบบการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนที่มีความสามารถและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายกำหนด ได้มีสิทธิที่จะเข้าร่วมในการบริหารประเทศโดยเท่าเทียมกัน ซึ่งสมัยก่อนอาจเข้าร่วมโดยตรง แต่ปัจจุบันเนื่องจากคนมีจำนวนมากขึ้น ฉะนั้น จึงออกมาในรูปของการเลือกหาบุคคลที่เหมาะสมเข้า

ไปทำหน้าที่ตามอำนาจธิปไตยที่ตนมีอยู่ เพราะการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นของ
ปวงชน

๑.๗) จากหลักแห่งเสรีภาพที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพอย่างทั่วถึง
ได้เกิดวิธีการปกครองที่กำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลเพื่อจะพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ
เสรีภาพของประชาชน เพื่อเกิดความเป็นระเบียบและมีความยุติธรรมในสังคม เช่น การให้เสรีภาพ
ในเรื่องการนับถือศาสนา การพูด การพิมพ์ และการโฆษณา การประกอบอาชีพ เป็นต้น และได้รับ
สิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย เช่น สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิที่จะได้รับค่าตอบแทนเพื่อชดเชยจากการที่
ทางรัฐบาลได้เวนคืนทรัพย์สินของเอกชนไปเป็นของรัฐ เป็นต้น^๖

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง
จะต้องมีสถาบันที่เป็นสื่อกลางเพื่อใช้อธิบายโต้แย้ง เพื่อหาข้อยุติอย่างมีเหตุผลคือรัฐสภา การจะ
กระทำอะไรลงไปต้องเป็นไปตามความยินยอมของทุกฝ่าย ซึ่งประชาธิปไตยนั้นถึงแม้จะยี่ดเสียด
ข้างมาก แต่ก็พึงเหตุผลฝ่ายตรงข้ามด้วย ต้องใช้สิทธิเสรีภาพโดยเสมอกัน ให้อิสระแก่ประชาชน ได้
พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีสิทธิในการเข้าร่วมบริหารประเทศโดยเท่าเทียมกัน ซึ่ง
อาจจะกระทำโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ เพราะถือว่าอำนาจธิปไตยเป็นของประชาชน ฉะนั้น
ควรให้ประชาชนเป็นผู้ให้อำนาจดังกล่าว และประการสุดท้ายที่สำคัญต้องพยายามขยายสิทธิ
เสรีภาพแก่ประชาชนอย่างเต็มที่

๒) ประชาธิปไตย ในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะประสบความสำเร็จได้หรือไม่นั้น
นอกจากจะขึ้นอยู่กับการศึกษาถือในหลักการและรูปแบบที่เป็นประชาธิปไตยแล้ว ยังขึ้นอยู่กับว่า
บุคคลของสังคมนั้นมีวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตยหรือไม่ ถ้าต้องการให้ประชาธิปไตยได้แพร่ขยาย
และคงอยู่ได้นานบุคคลจะต้องมีวิถีชีวิตและบุคลิกภาพแบบประชาธิปไตย เพื่อที่จะช่วยหล่อเลี้ยง
ระบบประชาธิปไตยให้ยั่งยืน และลักษณะของผู้ที่มีวิถีการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตยนั้น พล
ศักดิ์ จิตร ไกรศรี ได้แสดงความคิดเห็นว่าควรจะเป็น ดังนี้

- ๑) จะต้องมึจิตใจที่ต้องการการปกครองแบบประชาธิปไตย
- ๒) จะต้องยึดมั่นในความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล
- ๓) จะต้องมีความเชื่อมั่นในความสามารถของบุคคล

^๖ จาตุรงค์ สุวรรณน้อย, “นักการเมืองที่พึงประสงค์ในทัศนคติของข้าราชการกรม
สรรพสามิต”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์),
๒๕๔๔, หน้า ๓๔.

- ๔) จะต้องเคารพในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น
- ๕) จะต้องมีความเชื่อมั่นในความเสมอภาคของมนุษย์
- ๖) จะต้องยึดมั่นในกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย
- ๗) จะต้องสนใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง
- ๘) จะต้องมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง
- ๙) จะต้องมองโลกในแง่ดี มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์
- ๑๐) จะต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่และสถาบันของทางราชการ
- ๑๑) จะต้องรู้จักการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและในทางสร้างสรรค์^{๑๑}

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย เช่น

ณรงค์ สินสวัสดิ์ ได้กล่าวถึง ลักษณะที่สำคัญของบุคคลที่มีวิถีชีวิตประชาธิปไตยว่า จะต้องเป็นผู้มีความเชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถที่จะตัดสินใจว่าอะไรควรอะไรไม่ควร เป็นผู้ที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและกล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักขอบเขตของหน้าที่สิทธิและเสรีภาพของตนเอง จะต้องคิดว่าตนเองมีประสิทธิภาพทางการเมือง และต้องให้คุณค่าแก่เสรีภาพ รู้จักทำงานร่วมกันอย่างมีวินัย และการรู้จักแพ้รู้จักชนะ^{๑๒}

สุขุม นวลสกุล ได้จำแนกลักษณะของวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑) เคารพเหตุผลมากกว่าบุคคล คือ จะต้องไม่ศรัทธาในตัวบุคคลหนึ่งบุคคลใดจนลืมนึกถึงความสามารถที่แท้จริง โดยต้องยอมรับว่าทุกคนมีความสามารถ และมีสติปัญญาอยู่ในวงจำกัดอาจมีทักษะที่ถูกต้องในบางเรื่องและผิดในบางเรื่อง จะต้องไม่เคร่งครัดในระบบอาวุโสมากเกินไป ต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นเพื่อค้นหาเหตุผลที่ถูกต้องอย่างแท้จริง เพราะเหตุผลจะช่วยจรรโลงให้ประชาธิปไตยดำเนินไปได้

๒) รู้จักประนีประนอม ผู้ที่มีศรัทธาในระบบประชาธิปไตยจะต้องรู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น ไม่ยึดมั่นในความคิดเห็นของตนเองอย่างมีคอคอด ขอมผ่อน

^{๑๑}เชาวน์ ไพโรพริณโรจน์, “ลัทธิประชาธิปไตย” รัฐสภาสาร, ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ (๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๐), : ๑๕.

^{๑๒}ณรงค์ สินสวัสดิ์, สังคมกับการปกครอง, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๐), หน้า ๑๑๕ - ๑๒๒.

ปรนหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามเหตุผลที่ถูกต้องและเหมาะสม ขอมรับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยวิธีสันติมากกว่าการแก้ไขด้วยวิธีที่รุนแรง

๓) มีระเบียบวินัย ผู้ที่อยู่ในสังคมประชาธิปไตยต้องเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ถึงแม้การปกครองแบบประชาธิปไตยจะมีสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนก็จริง แต่การใช้สิทธิเสรีภาพต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย การใช้สิทธิเสรีภาพเกินขอบเขตจนไปละเมิดเสรีภาพของบุคคลอื่น ย่อมทำให้เกิดความสับสนอลเวง ความไร้ระเบียบในสังคม ดังนั้น สังคมประชาธิปไตยจะดำรงอยู่ได้ถ้าคนในสังคมเป็นผู้มีระเบียบวินัย

๔) มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ความรู้สึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมมักเกิดขึ้นเนื่องจากความรู้สึกว่าตนเป็นเจ้าของประเทศ จะต้องประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น การรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม และปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง เป็นต้น^{๕๕}

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยควรมีคุณลักษณะดังนี้ ขอมรับการเสมอภาคของบุคคล ขอมรับการแตกต่างของบุคคลอื่นในการใช้สิทธิและเสรีภาพของเขา สามารถทนการวิจารณ์จากผู้อื่น ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ง่าย ไม่เคร่งครัดในระบบอาวุโสมากเกินไป ไม่เชื่อเรื่องมงายและไร้เหตุผล ขอมรับอำนาจที่มีเหตุผลและชอบธรรม เคารพเหตุผลมากกว่าบุคคล ไม่ยอมให้ใครมาครอบงำตนเอง แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยสันติวิธี มองโลกในแง่ดีมีความศรัทธาและความหวังในชีวิต

๒.๑๐ สภาพพื้นที่ทำการวิจัย

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๒.๑๐.๑ ที่ตั้ง

ตำบลนาเกลือ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดชลบุรี ห่างจากอำเภอเมืองชลบุรีไปทางใต้ประมาณ ๔๕ กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพฯ ๑๔๒ กิโลเมตร ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออก บริเวณเส้นรุ้งที่ ๑๓ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๑ องศาตะวันออก อยู่ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมีศาสนาอื่นปนอยู่บ้างแต่ไม่มาก สภาพสังคมจะเป็นกึ่งชนบทกึ่งเมืองประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลัก ได้แก่ การเกษตร การประมง ค้าขาย อาชีพเสริม ได้แก่ บริการนักท่องเที่ยวทุกประเภท

^{๕๕}สุขุม นवलสกุล, การเมืองและการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, ๒๕๓๕), หน้า ๒๑ - ๒๓.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

๒.๑๐.๒ อาณาเขต

มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลบางละมุง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองปรือ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองปลาไหล
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จรดทะเลอ่าวไทย

ประกอบด้วยพื้นที่ ๗ หมู่บ้าน คือ

พื้นที่หมู่ที่ ๑ บ้านกะทิงลาย

พื้นที่หมู่ที่ ๒ บ้านโรงไม้ซัด

พื้นที่หมู่ที่ ๓ บ้านสะพานยาว

พื้นที่หมู่ที่ ๔ บ้านตลาดเก่านาเกลือและบ้านสวน

พื้นที่หมู่ที่ ๕ บ้านตลาดใหม่นาเกลือ

พื้นที่หมู่ที่ ๖ บ้านหนองใหญ่

พื้นที่หมู่ที่ ๗ บ้านเกาะล้าน

๒.๑๐.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลนาเกลือเป็นที่เนิน มีที่ราบน้อย ที่ราบสำคัญจะเป็นที่ตั้งของย่านพาณิชย์กรรมหรือแหล่งการค้า และบริเวณย่านที่พักอาศัย โดยที่ราบจะถูกล้อมรอบเนินเขาเตี้ย ๆ สูงไม่เกิน ๑๐๐ ม.รทก. นับตั้งแต่ทิศเหนือลงมาเป็นเนินเขาเตี้ย ความสูงประมาณ ๓๕ ม.รทก. แนวเขานี้แตกตัวออกไปต่อเนื่องกับเขาพิทยาทางด้านทิศตะวันตก ซึ่งติดกับชายฝั่งทะเล สูงประมาณ ๕๘ ม.รทก. ซึ่งทำให้เกิดที่ราบระหว่างเขากับชายฝั่งทะเลอีก ๒ แห่ง อยู่ทางตอนบนและตอนล่างโดยที่ราบตอนบนส่วนใหญ่เป็นพื้นที่บริเวณนาเกลือ ซึ่งเป็นที่ตั้งของศูนย์กลางของชุมชน ส่วนที่ราบตอนล่างมีลักษณะเป็นแถบยาวขนานไปกับชายฝั่งทะเล และจากลักษณะของเนินเขาและที่ราบดังกล่าว ทำให้เกิดทางน้ำตามธรรมชาติ ลักษณะลำน้ำโดยทั่วไป มีขนาดเล็กและตื้นเขินในช่วงฤดูแล้ง เช่น คลองนาเกลือ คลองเกลือแก้ว เป็นต้น

๒.๑๐.๔ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศโดยทั่วไปหน้าร้อนไม่ร้อนมาก ส่วนหน้าหนาวอากาศจะไม่หนาวมาก อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยประมาณ ๒๒ องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม โดยมีอุณหภูมิอากาศโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ ๒๘ องศาเซลเซียส

ฤดูหนาว ประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดพาความเย็นและความแห้งแล้งมาจากประเทศจีน ความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ ๕๐% อุณหภูมิต่ำสุด ที่เคยตรวจวัดได้ ๑๔.๖ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒

ฤดูร้อน ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม อาจจะมีฝนตก พายุลมแรงบ้าง เนื่องจากได้รับอิทธิพลของพายุฤดูร้อน ซึ่งส่วนมากจะเกิดในเดือนเมษายน ความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ ๗๕% อุณหภูมิสูงสุด ที่เคยตรวจวัดได้ ๓๗.๓ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๔

ฤดูฝน ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ที่พัดพาความชื้นและฝนเข้ามาตก โดยจะมีฝนตกในเดือนพฤษภาคมและต้นเดือนมิถุนายน แล้วปริมาณฝนจะลดน้อยลงจนถึงปลายเดือนกันยายนและเดือนตุลาคม จะเป็นช่วงที่มีฝนชุกที่สุดของตำบลนาเกลือ ความชื้นสัมพัทธ์ประมาณ ๙๐% ปริมาณฝนสูงสุดใน ๒๔ ชม. ที่เคยตรวจวัดได้ ๑๒๘.๗ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๔

สำหรับปี ๒๕๕๓ อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ๓๖.๐๐ องศาเซลเซียส (มี.ค.-พ.ค.) อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด ๒๐.๘ องศาเซลเซียส (ธ.ค.) ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด ๘๒.๐% (ก.ย.) ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุด ๗๑.๐% (ธ.ค.)

๒.๑๐.๕ โรงเรียน

ในพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และพื้นที่ใกล้เคียงมีโรงเรียนสถานศึกษาหลายแห่ง โรงเรียนประถมในสังกัดของ สพฐ. เช่น โรงเรียนตันตราภิรักษ์ โรงเรียนอักษรศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษาอคาเดมี เป็นต้น โรงเรียนมัธยมในสังกัดของ สพฐ. เช่น โรงเรียนบางละมุง โรงเรียนผินแก่นวิชาสอน โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร เป็นต้น และโรงเรียนในระดับอาชีวะ ได้แก่ โรงเรียนอักษรเทคโนโลยีวิทยา โรงเรียนไทยอิโตะเทคโนโลยีวิทยา อำเภอบางละมุง และโรงเรียนนานาชาติ ได้แก่ โรงเรียนนานาชาติอีสเทิร์นซีบอร์ด อำเภอบางละมุง โรงเรียนนานาชาติ ISP พัทยา เมืองพัทยา เป็นต้น^{๑๑๑}

สรุปได้ว่า สภาพพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมแล้ว ทั้งทางสภาพทั่วไป โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาให้เจริญได้ดียิ่งขึ้น

^{๑๑๑}สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3.

๒.๑๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อนักการเมืองท้องถิ่นที่ดี โดยได้ศึกษาในฐานะตัวแปรความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระต่าง ๆ พบว่ามีผลงานวิจัยที่ใกล้เคียงสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาได้ดังนี้

พระมหาไชยสยาม มหาเถร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร” พบว่า

๑) ประชาชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๘ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีความยุติธรรม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓.๒๖ รองลงมาคือ ด้านการมีความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๓ ด้านเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๒ ด้านการมีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๖ และด้านการเคารพกติกาของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๔ ตามลำดับ

๒) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

๓) ประชาชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร คือนักการเมืองท้องถิ่นควรมีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความโปร่งใส นักการเมืองควรมีความสามัคคีต่อกัน ไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก อยากรู้เห็นนักการเมืองท้องถิ่นทำงาน โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และนักการเมืองท้องถิ่นควรมีความยุติธรรมไม่เลือกปฏิบัติ^{๑๑๑}

น้ำเพชร เอียงสันต์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก” พบว่า

^{๑๑๑}พระมหาไชยสยาม มหาเถร, “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐, ๑๒๒ หน้า.

๑) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก อยู่ในระดับมากมี ๒ ด้าน โดยด้านที่มีผลสูงสุด ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รองลงมา ได้แก่ ด้านพรรคการเมือง ส่วนด้านเครือข่ายทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีผลอยู่ในระดับปานกลาง

๒) ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สูงสุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริตและมีอุดมการณ์ทางการเมือง รองลงมา ได้แก่ ความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาให้กับชุมชน

๓) ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงสุด ได้แก่ นโยบายพรรคการเมือง รองลงมา ได้แก่ พรรคการเมืองที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับของประชาชนส่วนใหญ่

๔) ปัจจัยด้านเครือข่ายทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สูงสุด ได้แก่ การโฆษณาหาเสียง ประชาสัมพันธ์ แจกเอกสารแนะนำและพบปะประชาชนอย่างทั่วถึง ทุกพื้นที่ ของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและหัวหน้าคณะ รองลงมา ได้แก่ ผู้นำในชุมชนเป็นฐานคะแนนให้กับผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร^{๑๒}

ภูรีดา คุณชื่น ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองที่มีต่อคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร” ผลการศึกษวิจัยพบว่า

๑) ความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองที่มีต่อคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร ในภาพรวมทั้ง ๖ ด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมีความคาดหวังที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านสถานการณ์ และด้านสมรรถนะ

๒) ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองที่มีต่อคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมรายด้านพบว่า ด้านสมรรถนะ ด้านความสำเร็จ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสถานภาพ และ

^{๑๒} น้าเพชร เอียงสันต์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐, ๕๘ หน้า.

ด้านสถานการณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕^{๑๑๑}

นำฝน สุวรรณเชษฐ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “นักรการเมืองที่พึงประสงค์ : ศึกษาเฉพาะกรณี พนักงานเทศบาล จังหวัดสมุทรสาคร” พบว่า

๑) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ ๖๗.๐ มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๘ มีระดับตำแหน่ง ๑ - ๓ คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘ มีระยะเวลาในการรับราชการ ๑ - ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๗,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖

๒) พนักงานเทศบาลจังหวัดสมุทรสาครที่มีทัศนคติต่อนักรการเมืองที่พึงประสงค์โดยรวม ทั้ง ๓ ด้านคือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านความรู้ความสามารถอยู่ในระดับเห็นด้วย

๓) พนักงานเทศบาลที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนักรการเมืองที่พึงประสงค์โดยภาพรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มี ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาในการรับราชการ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีทัศนคติแตกต่างกัน

๔) พนักงานเทศบาลได้ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับนักรการเมืองที่พึงประสงค์ที่สำคัญคือ (๑) นักรการเมืองควรเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความละเอียดในการทำความเข้าใจและเกรงกลัวต่อบาป มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน (๒) ควรมีโอกาสการันตี ขีดถือประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก ไม่หาผลประโยชน์จากงบประมาณของแผ่นดิน และ (๓) ควรเป็นบุคคลที่มีภาวะความเป็นผู้นำ มีความคิดเชิงสร้างสรรค์ กล้าตัดสินใจ^{๑๑๒}

ไพโรเพชร จิตตรงค์อาภรณ์ ศึกษาเรื่อง “ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร” พบว่า

๑) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

^{๑๑๑} ฐรีดา คุณชื่น, “ความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองที่มีต่อคุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๑, ๑๑๐ หน้า.

^{๑๑๒} นำฝน สุวรรณเชษฐ, “นักรการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ : ศึกษาเฉพาะกรณี พนักงานเทศบาล จังหวัดสมุทรสาคร”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๑, ๑๓๑ หน้า.

๒) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีคุณธรรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ

๓) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา^{๑๕}

ฉวีวรรณ กลิ่นชมแสง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยโสธร” พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี กลุ่มเป้าหมายระดับประถมศึกษา อาชีพรับจ้าง มีรายได้ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อปี มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะและบทบาทด้านการบริหารของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับคุณลักษณะพื้นฐานสูงกว่าคุณลักษณะผู้นำ เพื่อแก้ปัญหาท้องถิ่น มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรมในการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ประโยชน์ส่วนร่วมและการมีวิสัยทัศน์ สามารถคาดการณ์และมองการณ์ไกล การมีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้มีความกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับของประชาชนและสังคม ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับคุณลักษณะบทบาทด้านการบริหารของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยโสธร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านอายุ อาชีพ และรายได้ มีความคาดหวังที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕^{๑๖}

สุขลักษณ์ จินดาอินทร์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกวุฒิสภาตามทัศนคติของประชาชนจังหวัดกำแพงเพชร” พบว่า อันดับหนึ่ง ด้านจริยธรรม ประชาชนมีความพึงประสงค์ให้สมาชิกวุฒิสภามีจริยธรรมสูงสุดคือยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อันดับสองด้านบุคลิกภาพ คือมีความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งความคิดเห็นของประชาชน ในท้องถิ่น อันดับสาม ด้านทักษะการ

^{๑๕}ไพโรเพชร จิตตรงค์อาภรณ์, “ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๑, ๘๘ หน้า.

^{๑๖}ฉวีวรรณ กลิ่นชมแสง, “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยโสธร”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๑, ๑๓๐ หน้า.

ปฏิบัติงานคือมีความสามารถที่จะดำเนินงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ อันดับสุดท้ายด้านภาวะผู้นำคือเป็นผู้มีคุณธรรมและมีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ^{๑๑๖}

อุไรวรรณ แมะบ้าน ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นของตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นของตำบลป่าแป๋ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในด้านตัวผู้บริหาร ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นของตำบลป่าแป๋ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนระดับการศึกษาและรายได้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นของตำบลป่าแป๋

ปัญหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นของตำบลป่าแป๋ คือ การได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร และกระบวนการเลือกตั้ง^{๑๑๗}

ชำนาญ จิราสุคนธ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร” พบว่า

๑) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๔ และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน คือ (๑) ด้านการปฏิบัติตนตามหลักสัจหวัดถุ ๔ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๖๖ (๒) ด้านการปฏิบัติตนจากการละเว้นอคติ ๔ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๔๕ และ (๓) ด้านการปฏิบัติตนตามหลักทศพิธราชธรรม ๑๐ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๒

^{๑๑๖}สุชลักษณ์ จินดาอินทร์, “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกวุฒิสภาตามทัศนะของประชาชนจังหวัดกำแพงเพชร”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๑, ๑๗ หน้า.

^{๑๑๗}อุไรวรรณ แมะบ้าน, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นของตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๕๑, ๕๑ หน้า.

๒) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักรการเมืองท้องถิ่นเทศบาลจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามหลักทศพิธราชธรรม ๑๐ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๓) ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักรการเมืองท้องถิ่นเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ดังนี้ (๑) ด้านการปฏิบัติตนตามหลักสังคหวัตถุ ๔ นักรการเมืองท้องถิ่นบางคน ไม่ปฏิบัติตนตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ข้อ สมานัตตดา คือการวางตนไม่เสมอต้นเสมอปลาย มีการเลือกปฏิบัติกับประชาชนที่มีฐานะแตกต่างกัน ดังนั้น นักรการเมืองท้องถิ่นควรปฏิบัติตนตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ข้อสมานัตตดาให้มากกว่านี้ เพราะว่าการวางตนเสมอต้นเสมอปลายเป็นสิ่งสำคัญ จะต้องปฏิบัติกับประชาชนที่มาติดต่องานด้วยความเท่าเทียมกัน ไม่เลือกที่มีฐานะเป็นอย่างไร (๒) ด้านการปฏิบัติตนจากการละเว้นอกติ ๔ นักรการเมืองท้องถิ่นบางคน ไม่ปฏิบัติตนจากการละเว้นอกติ ๔ ข้อโทสาคติ มีความโกรธเป็นเหตุให้เกิดความลำเอียง เพราะไม่ชอบกันกับประชาชนคน ๆ นั้น ดังนั้น นักรการเมืองท้องถิ่นควรปฏิบัติตนจากการละเว้นอกติ ๔ ข้อโทสาคติ คือความโกรธให้มากกว่านี้ เพราะว่าถ้านักรการเมืองที่ดี ต้องสามารถข่มความโกรธของเราไว้ได้ ไม่แสดงออกให้ประชาชนได้เห็น และปฏิบัติหน้าที่หรือบริการให้กับประชาชนด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส และ (๓) ด้านการปฏิบัติตนตามหลักทศพิธราชธรรม ๑๐ นักรการเมืองท้องถิ่นบางคน ไม่ปฏิบัติตนตามหลักทศพิธราชธรรม ๑๐ ข้ออาชวะ คือการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เพราะว่าการซื่อสัตย์ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของผู้นำ ผู้บริหารบ้านเมือง ดังนั้น นักรการเมืองท้องถิ่นควรปฏิบัติตนตามหลักทศพิธราชธรรม ๑๐ ข้ออาชวะ คือการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ในการปฏิบัติหน้าที่ในกรงาน มีความโปร่งใส และสามารถที่จะตรวจสอบได้ กล้าที่จะเปิดเผยทุกอย่าง มีความตั้งใจที่จะทำงานอุทิศตนเพื่อเป็นประโยชน์ให้กับประชาชนและประเทศชาติอย่างเต็มความสามารถของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้^{๑๑}

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของหนังสือพิมพ์ มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

^{๑๑} ชำนาญ จิราสุคนธ์, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักรการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๒, ๑๖๓ หน้า.

สัญญา หลีอาภรณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า

๑) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองท้องถิ่น โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๗๑ ด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๗ และด้านคุณธรรมและจริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๖

๒) ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีอาชีพ แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

๓) ประชาชนได้เสนอข้อเสนอนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขที่สำคัญคือ (๑) ด้านบุคลิกภาพ ขาดความซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเปิดเผย ควรส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่เป็นการประจำ สร้างศีลธรรมประจำใจให้เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติหน้าที่ (๒) ด้านภาวะผู้นำ ขาดความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงาน ไม่ก่อให้เกิดความสำเร็จ ล่วงตามเป้าหมาย ควรจัดอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และร่วมกิจการในการทำงานให้มากขึ้น และ (๓) ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ไม่ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี ควรสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นโดยยึดถือระเบียบกฎหมาย คำสั่ง ข้อบังคับ เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด^{๑๑๑}

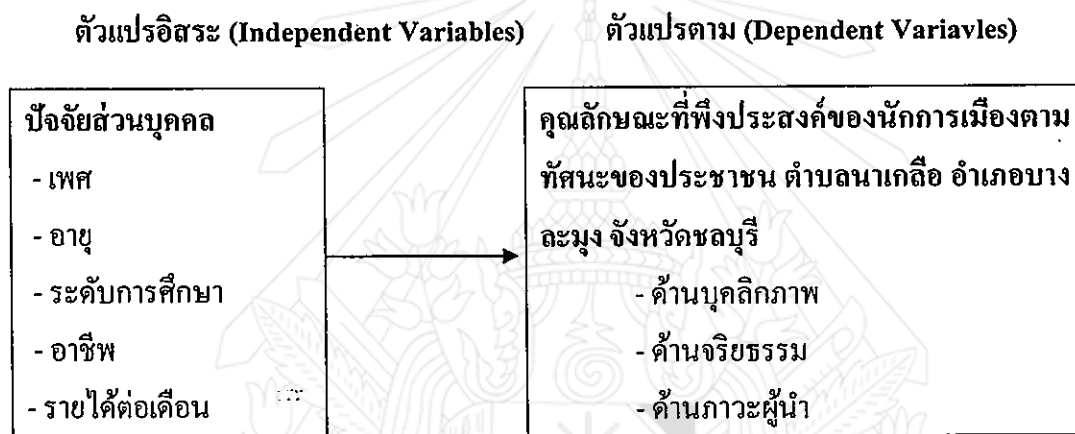
สรุปได้ว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาข้างต้น พบว่า คุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ มากที่สุดได้แก่ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยเน้นที่ความซื่อสัตย์ สุจริต ความยุติธรรม รวมถึงความละเอียดต่อความซื่อ เกรงกลัวต่อบาป รongลงมา คือ ด้านความรู้ความสามารถ ได้แก่ การแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นคนทันต่อเหตุการณ์

^{๑๑๑}สัญญา หลีอาภรณ์, “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ”, สารนิพนธ์ศาสนาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๒, ๑๒๔ หน้า.

ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านคุณลักษณะเฉพาะ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ วุฒิการศึกษา ความกระตือรือร้นในการทำงาน มนุษยสัมพันธ์และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก หรือเป็นคนกว้างขวางนั่นเอง

๒.๑๒ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่ได้ยกมากล่าวแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีเกี่ยวกับ แนวคิดเกี่ยวกับ ทักษะด้านบุคลิกภาพ ของ ดร. กัญญา สุวรรณแสง^{๑๑๑} แนวคิดเกี่ยวกับ ทักษะด้านจริยธรรม ของวศิน อินทสระ^{๑๑๒} และแนวคิด ทักษะด้านภาวะผู้นำ ของถวี วงศ์พูน^{๑๑๓} และสต็อก คิลส์ มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

แผนภูมิที่ ๒.๑ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
 ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
 ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

^{๑๑๑}รองศาสตราจารย์ ดร. กัญญา สุวรรณแสง, บุคลิกภาพและการปรับตัว, อ้างแล้ว, หน้า ๑.

^{๑๑๒}วศิน อินทสระ, จริยศาสตร์, อ้างแล้ว, หน้า ๒๕๕.

^{๑๑๓}พันตรีถวี วงศ์พูน, ภาวะผู้นำ, อ้างแล้ว, หน้า ๑๐๕.

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” นี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอน ดังนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- ๓.๕ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๖ การวัดค่าตัวแปร
- ๓.๗ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๘ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน ๗ หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านกะทิงลาย จำนวน ๑๕๕ คน หมู่ที่ ๒ บ้านโรงไม้ซิด จำนวน ๒,๑๕๐ คน หมู่ที่ ๓ บ้านสะพานยาว จำนวน ๑,๒๐๑ คน หมู่ที่ ๔ บ้านตลาดเก่านาเกลือและบ้านสวน จำนวน ๒,๕๐๓ คน หมู่ที่ ๕ บ้านตลาดใหม่นาเกลือ จำนวน ๓,๗๒๑ คน หมู่ที่ ๖ บ้านหนองใหญ่ จำนวน ๓,๕๔๐ คน หมู่ที่ ๗ บ้านเกาะล้าน จำนวน ๒,๕๗๑ คน รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๖,๔๓๕ คน^{*}

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน ๗ หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๕๐ คน

^{*}สำนักงานทะเบียนราษฎร์เมืองพัทยา, ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕.

๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอน คือ
 ขั้นตอนที่ ๑ ใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าเฉลี่ยของประชากรโดยใช้สูตรการ
 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro- Yamane) ดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ จำนวนของประชากร
 $(e)^2$ คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งในรายงานการวิจัย
 กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ ๕ หรือ ๐.๐๕

แทนค่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง $n = \frac{๑๖,๔๓๕}{๑+๑๖,๔๓๕(๐.๐๕)^2} = ๓๕๐.๔๕$

เพราะฉะนั้นจะได้ผลจากการคำนวณ $n = ๓๕๐.๔๕$ จึงได้กลุ่มตัวอย่าง ๓๕๐ คน ซึ่งอยู่ใน
 ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % และมีค่าความคลาดเคลื่อน ๕ %

ขั้นตอนที่ ๒ นำกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากสูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ทาโร ยามาเน่ แล้ว
 จึงใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามหมู่บ้าน แล้วนำไปหาอัตราสัดส่วน
 ของประชากร (Proportional to Size) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างแยกแต่ละหมู่บ้าน ตามสูตรนี้^๒

$$n_i = \frac{N_i}{N} * n$$

n_i = จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน
 N_i = จำนวนประชากรแต่ละหมู่บ้าน
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทุกหมู่บ้าน
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด

จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓.๑

^๒ กัลยา วานิชบัญญัติ, สถิติสำหรับงานวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 ๒๕๔๘), หน้า ๑๕.

ตารางที่ ๓.๑ ชื่อหมู่บ้าน จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากรทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่ ๑ บ้านกะทิงลาย	๗๔๕	๑๘
หมู่ที่ ๒ บ้านโรงไม้จืด	๒,๑๕๐	๕๑
หมู่ที่ ๓ บ้านสะพานขาว	๑,๒๐๑	๒๕
หมู่ที่ ๔ บ้านตลาดเก่านาเกลือและบ้านสวน	๒,๕๐๓	๕๕
หมู่ที่ ๕ บ้านตลาดใหม่นาเกลือ	๓,๗๒๑	๘๘
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองใหญ่	๓,๕๔๐	๘๔
หมู่ที่ ๗ บ้านเกาะล้าน	๒,๕๗๑	๖๑
รวม	๑๖,๔๓๕	๓๕๐

ขั้นตอนที่ ๓ เมื่อได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๕๐ คน จึงใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือ ร่วมมือกับผู้ช่วยงานวิจัยโดยอ้างหนังสือจากศูนย์การศึกษานันท์พิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย เข้าไปขอความร่วมมือกับผู้นำชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๗ เพื่อแจกแบบสอบถามให้ตอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบ ๑ ชุด โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๕ ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน ๑๕ ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของแบบสอบถาม แบ่งระดับการวัด เป็น ๕ ระดับ โดยกำหนดค่า ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	๕
มาก	มีค่าเท่ากับ	๔
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	๓
น้อย	มีค่าเท่ากับ	๒
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	๑

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด คือ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็น

๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

๓.๔.๑ ศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๓.๔.๒ สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม ๒ ประเภท คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

๓.๔.๓ นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

๓.๔.๔ นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน คือ

๑) อาจารย์กรุณา ขันทอง

วุฒิการศึกษา ศน.ม. (รัฐศาสตร์การปกครอง) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม

๒) อาจารย์พิสิทธิ์ชนนที นีวัฒนากุล

วุฒิการศึกษา รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาชลบุรี

๓) นายภูษงค์ ฉิมพาลี

วุฒิการศึกษา กศ.ม. (เอกบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

เพื่อตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม

๓.๔.๕ นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC) ตามสูตรดังนี้^๓

สูตร	IOC	=	$\frac{\sum x}{N}$
เมื่อ	IOC		แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
	$\sum x$		แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
	N		แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
	IOC		คือ ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามวัตถุประสงค์ หรือ

เนื้อหา IOC : Index of item objective congruence

ให้คะแนน + ๑ ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน ๐ ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน - ๑ ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยเลือกข้อความที่มีค่าตั้งแต่ ๐.๖๖ ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน ๑๕ ข้อ ใช้ได้จำนวน ๑๕ ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง ๐.๖๖ - ๑.๐๐

๓.๔.๖ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

๓.๔.๗ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตำบลบางตะมุง อำเภอบางตะมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน ๓๐ ชุด แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (@ - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)^๔

^๓ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณเลิศ, เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา, (นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๘), หน้า ๖๕.

^๔กัลยา วานิชย์บัญชา, สถิติสำหรับงานวิจัย, อ่างแก้ว, หน้า ๓๕.

$$rtt = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ K = จำนวนข้อสอบทั้งหมด

S_{2i} = ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_{2t} = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ผลจากการทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ ๐.๘๖

๓.๔.๘ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

๓.๕ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

๓.๕.๑ ขอนหนังสือจากศูนย์การศึกษานันท์ศิริวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยถึงนายกเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการวิจัยและในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชน

๓.๕.๒ ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

๓.๕.๓ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

๓.๕.๔ เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว จำนวน ๓๕๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ จึงตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

๓.๕.๕ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

๓.๖ การวัดค่าตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดการวัดค่าตัวแปรจากเกณฑ์การคิดคะแนนจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ดังนี้^๕

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{๕-๑}{๕} = ๑ = ๐.๘๐$$

^๕ณรงค์ โพธิ์พุกษานนท์, ระเบียบวิธีวิจัย : แนวการเขียนเค้าโครงงานวิจัยและรายงานการวิจัยประจำภาค, (กรุงเทพมหานคร : ดวงแก้ว, ๒๕๕๑), หน้า ๘๗.

ระดับคะแนน	ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลผล
๕	๔.๒๑ - ๕.๐๐	ทัศนคติในระดับ... มากที่สุด
๔	๓.๔๑ - ๔.๒๐	ทัศนคติในระดับ... มาก
๓	๒.๖๑ - ๓.๔๐	ทัศนคติในระดับ... ปานกลาง
๒	๑.๘๑ - ๒.๖๐	ทัศนคติในระดับ... น้อย
๑	๑.๐๐ - ๑.๘๐	ทัศนคติในระดับ... น้อยที่สุด

๓.๗ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

๓.๗.๑ วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๗.๒ วิเคราะห์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๓.๗.๓ ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี กับปัจจัยด้านเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) ส่วนด้าน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

๓.๗.๔ วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยใช้การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

๓.๘ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ๒ ประเภท ได้แก่

๓.๘.๑ สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพูน

๓.๘.๒ สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t - test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

๑) การหาค่าร้อยละ (Percentage)^๖

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

$$P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$X = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

๒) การหาค่าเฉลี่ย (Mean)^๗

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

^๖นิภา เมธาวีชัย, วิทยาการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, ๒๕๔๓), หน้า ๑๒๘.

^๗สังศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ๒๕๔๓), หน้า ๕๕.

๓) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)^๘

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากร

๔) การทดสอบสมมติฐาน (t - test)^๙

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที - เทสต์ (t - test)

\bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

n_1, n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

๕) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE WAY ANOVA) หรือ (F - test)^{๑๐}

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

^๘ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๕๐), หน้า ๕๓.

^๙ นิภา เมธาวีชัย, วิทยาการวิจัย, อ่างแล้ว, หน้า ๒๓๘.

^{๑๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑๐.

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ ๓ ประการ คือ

๑) เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๒) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามหมู่บ้าน และใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๕๐ คน แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ บัญชีส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ ๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคณะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่องนี้ ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป และมีภูมิลำเนาในเขตหมู่ที่ ๑ – หมู่ที่ ๗ ของตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรางค์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๒๑๘	๕๕.๕๐
หญิง	๑๗๒	๔๔.๑๐
รวม	๓๙๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๒๑๘ คน รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน ๑๗๒ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒ แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน
 ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา	๖๖	๑๖.๕๐
อายุ ๒๖ - ๓๑ ปี	๗๘	๒๐.๐๐
อายุ ๓๒ - ๔๑ ปี	๑๓๖	๓๔.๕๐
อายุ ๔๒ ปี ขึ้นไป	๑๑๐	๒๗.๒๐
รวม	๓๕๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ ๓๒ - ๔๑ ปี จำนวน ๑๓๖ คน รองลงมาคืออายุ ๔๒ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๑๐ คน และน้อยที่สุด มีอายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา จำนวน ๖๖ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ แสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน
 ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	๑๐	๒.๕๐
ชั้นมัธยมศึกษา / ปวช.	๑๗๕	๔๙.๕๐
อนุปริญญา (ปวท., ปวส.)	๘๓	๒๓.๖๐
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๑๑๘	๓๓.๖๐
รวม	๓๕๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน ๑๗๕ คน รองลงมาคือปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน ๑๑๘ คน และน้อยที่สุดมีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน ๑๐ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ แสดงความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน
 ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๗๘	๒๐.๐๐
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๒๒	๓๑.๓๐
รับจ้าง / พนักงานบริษัท	๑๔๖	๓๖.๔๐
เกษตรกรรวม	๔๔	๑๑.๓๐
รวม	๓๙๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัท จำนวน ๑๔๖ คน รองลงมาคืออาชีพทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย จำนวน ๑๒๒ และน้อยที่สุดอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน ๔๔ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ แสดงความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน
 ตำบลนาเกลืออำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๕๘	๑๔.๘๐
๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๖	๓๔.๕๐
๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๕๔	๑๓.๘๐
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๐๒	๒๖.๒๐
รวม	๓๕๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๖ คน รองลงมาคือประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป จำนวน ๑๐๒ คน และน้อยที่สุดมีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา จำนวน ๕๘ คน ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
 ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
 ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบพระคุณ

ตอนที่ ๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

การศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของ
ประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ใน ๓ ด้าน คือ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ
คุณลักษณะด้านจริยธรรม คุณลักษณะด้านภาวะผู้นำ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปากกุดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
นักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน

คุณลักษณะ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ด้านบุคลิกภาพ	๔.๐๓	๐.๕๑	มาก
๒. ด้านจริยธรรม	๔.๕๓	๐.๔๒	มากที่สุด
๓. ด้านภาวะผู้นำ	๔.๐๕	๐.๔๒	มาก
รวม	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของ
ประชาชน โดยรวม ๓ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหา
น้อย พบว่า ด้านจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมาก และ
น้อยที่สุด คือ ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
 ด้านบุคลิกภาพ

ด้านบุคลิกภาพ	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
๑. มีความยิ้มแย้ม แจ่มใส สุขุม เขือกเย็น สำรวมทั้งต่อหน้า และลับหลัง	๓.๘๕	๐.๖๖	มาก
๒. มีความสุภาพอ่อนโยน มีมารยาทดี สุขภาพแข็งแรง บุคลิกภาพดีในสังคม	๓.๘๖	๐.๖๔	มาก
๓. มีความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้างรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น และประชาชนในท้องถิ่น	๓.๘๕	๐.๖๓	มาก
๔. มีความซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่โดย เปิดเผย	๔.๒๘	๐.๖๓	มากที่สุด
๕. มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า ประโยชน์ส่วนตัว	๔.๓๐	๐.๖๓	มากที่สุด
รวม	๔.๐๓	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของ
 ประชาชน ด้านบุคลิกภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตาม
 ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๕ มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า
 ประโยชน์ส่วนตัว อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ ๔ มีความซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการ
 ปฏิบัติหน้าที่โดยเปิดเผย อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๓ มีความเป็นนัก
 ประชาธิปไตย ใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และประชาชนในท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก
 ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
 ด้านจริยธรรม

ด้านจริยธรรม	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
๑. มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงาน รับผิดชอบต่อ ประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมือง	๔.๖๕	๐.๕๐	มากที่สุด
๒. มีอาชีพการงานสุจริตเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ นับถือ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคมได้ชัดเจน	๔.๓๖	๐.๖๔	มากที่สุด
๓. เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมาย บ้านเมือง และจารีตประเพณี	๔.๗๐	๐.๕๑	มากที่สุด
๔. มีความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย สร้างความสามัคคีให้ เกิดขึ้นในหมู่คณะ	๔.๕๑	๐.๕๕	มากที่สุด
๕. มีความยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	๔.๔๓	๐.๕๖	มากที่สุด
รวม	๔.๕๓	๐.๔๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของ
 ประชาชน ด้านจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตาม
 ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๓ เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมาย
 บ้านเมืองและจารีตประเพณี อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ ๑ มีความรับผิดชอบ ต่อ
 หน้าที่การงาน รับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมือง อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด
 คือ ข้อที่ ๒ มีอาชีพการงานสุจริตเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ นับถือ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม
 ได้ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
นักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัด
ชลบุรีด้านภาวะผู้นำ

ด้านภาวะผู้นำ	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
๑. มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นอย่างดี	๔.๒๘	๐.๖๒	มากที่สุด
๒. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถคบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ	๓.๘๕	๐.๕๗	มาก
๓. มีความสามารถในการบริหารงานเป็นที่งานได้สำเร็จ ล่วงตามเป้าหมาย	๔.๑๑	๐.๕๘	มาก
๔. มีลักษณะเป็นนักพัฒนา มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเสียสละเวลาด้วยความตั้งใจจริง	๔.๐๕	๐.๕๗	มาก
๕. มีความสามารถในการจูงใจเพื่อนร่วมงานให้มีความคิดเห็นคล้อยตามตนด้วยเหตุผลด้วยความเต็มใจ	๓.๕๑	๐.๕๑	มาก
รวม	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชนด้านภาวะผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่ ๑ มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ มีความสามารถในการบริหารงานเป็นที่งานได้สำเร็จ ล่วงตามเป้าหมาย อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๒ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถ คบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มมร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านบุคลิกภาพ ด้านจริยธรรม และด้านภาวะผู้นำ และโดยรวมทั้ง ๓ ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดัง ตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๑๘	๓.๘๕	๐.๔๕	มาก
หญิง	๑๗๒	๔.๒๑	๐.๕๓	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ประชาชนเพศหญิง มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักการเมือง ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนประชาชนเพศชายมีทัศนคติ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของ ประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตาม เพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๒๑๘	๓.๘๕	๐.๔๕	-๖.๓๕	๐.๐๐*
หญิง	๑๗๒	๔.๒๑	๐.๕๓		

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของนักการเมือง ด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๑๘	๔.๕๔	๐.๔๐	มากที่สุด
หญิง	๑๗๒	๔.๕๑	๐.๔๕	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๒๑๘	๔.๕๔	๐.๔๐	๐.๗๖	๐.๔๔
หญิง	๑๗๒	๔.๕๑	๐.๔๕		

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๑๘	๔.๐๐	๐.๓๕	มาก
หญิง	๑๗๒	๔.๑๑	๐.๔๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๒๑๘	๔.๐๐	๐.๓๕	-๒.๖๔	๐.๐๐*
หญิง	๑๗๒	๔.๑๑	๐.๔๖		

* P < ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
 ด้านภาวะผู้นำ โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๒๑๘	๔.๑๔	๐.๓๑	มาก
หญิง	๑๗๒	๔.๒๘	๐.๓๗	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ประชาชนเพศหญิง มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนประชาชนเพศชาย อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของ
 ประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนก
 ตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๒๑๘	๔.๑๔	๐.๓๑	-๓.๘๖	๐.๐๐*
หญิง	๑๗๒	๔.๒๘	๐.๓๗		

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา	๖๖	๔.๑๐	๐.๕๗	มาก
อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี	๗๘	๓.๕๕	๐.๔๖	มาก
อายุ ๓๔ - ๔๑ ปี	๑๓๖	๔.๐๔	๐.๔๘	มาก
อายุ ๔๒ ปี ขึ้นไป	๑๑๐	๔.๐๔	๐.๕๔	มาก
รวม	๓๙๐	๔.๐๓	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ - ๒๕ ปี อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ อายุระหว่าง ๓๔ - ๔๑ ปี อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๘	๓	๐.๒๙	๑.๑๐	๐.๓๔
ภายในกลุ่ม	๑๐๒.๕๘	๓๘๖	๐.๒๖		
รวม	๑๐๓.๔๖	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา	๖๖	๔.๕๓	๐.๕๐	มากที่สุด
อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี	๖๘	๔.๕๔	๐.๓๘	มากที่สุด
อายุ ๓๔ - ๔๑ ปี	๑๓๖	๔.๕๒	๐.๔๑	มากที่สุด
อายุ ๔๒ ปี ขึ้นไป	๑๑๐	๔.๕๒	๐.๔๒	มากที่สุด
รวม	๓๕๐	๔.๕๓	๐.๔๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านจริยธรรม จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ๒๖ - ๓๓ ปี อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ อายุ ๔๒ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๒	๓	๐.๐๐	๐.๐๔	๐.๙๘
ภายในกลุ่ม	๖๑.๕๕	๓๘๖	๐.๑๘		
รวม	๖๑.๖๒	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา	๖๖	๔.๐๔	๐.๔๓	มาก
อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี	๗๘	๔.๐๓	๐.๔๔	มาก
อายุ ๓๔ - ๔๑ ปี	๑๓๖	๓.๕๘	๐.๔๒	มาก
อายุ ๔๒ ปี ขึ้นไป	๑๑๐	๔.๑๖	๐.๓๕	มาก
รวม	๓๙๐	๔.๐๕	๐.๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ๔๒ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ อายุ ๓๔ - ๔๑ ปี อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๓๑	๓	๐.๗๗	๔.๓๔	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๖๘.๖๖	๓๘๖	๐.๑๗		
รวม	๗๐.๙๗	๓๘๙			

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๒๔

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอายุ แตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อายุ	๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา ($\bar{X} = ๔.๐๔$)	๒๖ - ๓๓ ปี ($\bar{X} = ๔.๐๓$)	๓๔ - ๔๑ ปี ($\bar{X} = ๓.๕๘$)	๔๒ ปีขึ้นไป ($\bar{X} = ๔.๑๓$)
๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา ($\bar{X} = ๔.๐๔$)	-	๐.๐๐	๐.๐๖	-๐.๑๓*
๒๖ - ๓๓ ปี ($\bar{X} = ๔.๐๓$)		-	๐.๐๕	-๐.๑๓*
๓๔ - ๔๑ ปี ($\bar{X} = ๓.๕๘$)			-	-๐.๑๕*
๔๒ ปีขึ้นไป ($\bar{X} = ๔.๑๓$)				-

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ - ๒๕ ปีลงมา ผู้ที่มีอายุ ๒๖ - ๓๓ ปี และ ผู้ที่มีอายุ ๓๔ - ๔๑ ปี มีทัศนคติด้านภาวะผู้นำแตกต่างกับผู้ที่มีอายุ ๔๒ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ลงมา	๖๖	๔.๒๒	๐.๓๕	มากที่สุด
อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี	๗๘	๔.๑๗	๐.๓๑	มาก
อายุ ๓๔ - ๔๑ ปี	๑๓๖	๔.๑๘	๐.๓๑	มาก
อายุ ๔๒ ปี ขึ้นไป	๑๑๐	๔.๒๔	๐.๓๖	มากที่สุด
รวม	๓๙๐	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามช่วงอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ๔๒ ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๓	๓	๐.๑๑	๐.๕๒	๐.๘๒
ภายในกลุ่ม	๔๖.๒๕	๓๘๖	๐.๑๒		
รวม	๔๖.๕๘	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๑๐	๓.๘๐	๐.๖๖	มาก
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๗๕	๓.๕๕	๐.๕๔	มาก
อนุปริญญา (ปวท., ปวส.)	๘๓	๔.๐๑	๐.๔๗	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๑๑๘	๔.๑๓	๐.๔๘	มาก
รวม	๓๕๐	๔.๐๓	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือระดับอนุปริญญา (ปวท. / ปวส.) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๑๖	๓	๐.๗๒	๒.๗๓	๐.๐๔*
ภายในกลุ่ม	๑๐๑.๗๐	๓๘๖	๐.๒๖		
รวม	๑๐๓.๘๖	๓๘๙			

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๒๙

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ตามทัศนนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้าน บุคลิกภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา ($\bar{X} = ๓.๘๐$)	มัธยมศึกษา / ปวช. ($\bar{X} = ๓.๘๕$)	อนุปริญญา (ปวท./ ปวส.) ($\bar{X} = ๔.๐๑$)	ปริญญาตรีหรือ สูงกว่า ($\bar{X} = ๔.๑๓$)
ประถมศึกษา ($\bar{X} = ๓.๘๐$)	-	-๐.๑๕	-๐.๒๑	-๐.๓๓*
มัธยมศึกษา / ปวช. ($\bar{X} = ๓.๘๕$)		-	-๐.๐๑	-๐.๑๔*
อนุปริญญา (ปวท./ ปวส.) ($\bar{X} = ๔.๐๑$)			-	-๐.๑๒
ปริญญาตรีหรือสูง กว่า ($\bar{X} = ๔.๑๓$)				-

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา และระดับ การศึกษาชั้นมัธยมศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันกับผู้ที่มีการศึกษา ปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนั้น ไม่พบความแตกต่าง เป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๑๐	๔.๔๒	๐.๕๔	มากที่สุด
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๗๕	๔.๕๒	๐.๔๖	มากที่สุด
อนุปริญญา (ปวท., ปวส.)	๘๓	๔.๕๕	๐.๓๗	มากที่สุด
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๑๑๘	๔.๕๓	๐.๓๕	มากที่สุด
รวม	๓๘๖	๔.๕๓	๐.๔๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านจริยธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา (ปวท. / ปวส.) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๑๗	๓	๐.๐๕	๐.๓๑	๐.๘๑
ภายในกลุ่ม	๗๑.๔๔	๓๘๖	๐.๑๘		
รวม	๗๑.๖๒	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๑๐	๓.๘๔	๐.๕๖	มาก
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๓๕	๔.๐๔	๐.๔๑	มาก
อนุปริญญา (ปวท., ปวส.)	๘๓	๔.๐๔	๐.๔๖	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๑๑๘	๔.๑๐	๐.๔๐	มาก
รวม	๓๕๐	๔.๐๕	๐.๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มัธยมศึกษา / ปวช. อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ระดับชั้นประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๓	๓	๐.๑๑	๑.๔๒	๐.๒๓
ภายในกลุ่ม	๓๐.๒๐	๓๕๖	๐.๐๘		
รวม	๓๐.๕๓	๓๕๙			

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๑๐	๔.๐๒	๐.๕๗	มาก
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๗๕	๔.๑๘	๐.๓๕	มาก
อนุปริญญา (ปวท., ปวส.)	๘๓	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๑๑๘	๔.๒๕	๐.๓๑	มากที่สุด
รวม	๓๘๖	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ระดับการศึกษาอนุปริญญา (ปวท. / ปวส.) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๒	๓	๐.๒๔	๒.๐๓	๐.๑๐
ภายในกลุ่ม	๔๕.๘๖	๓๘๖	๐.๑๑		
รวม	๔๖.๕๘	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๓๘	๔.๐๐	๐.๕๓	มาก
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๒๒	๔.๐๓	๐.๔๔	มาก
รับจ้าง / พนักงานบริษัท	๑๔๖	๔.๐๖	๐.๕๔	มาก
เกษตรกรรวม	๔๔	๓.๕๕	๐.๕๘	มาก
รวม	๓๕๐	๔.๐๓	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า ประชาชนมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ อาชีพอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย อยู่ในระดับมาก น้อยที่สุด คือ อาชีพเกษตรกรรวม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๔	๓	๐.๐๘	๐.๓๐	๐.๘๒
ภายในกลุ่ม	๑๐๓.๖๒	๓๘๖	๐.๒๖		
รวม	๑๐๓.๘๖	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๓๗ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๗๘	๔.๕๑	๐.๓๕	มากที่สุด
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๒๒	๔.๕๑	๐.๔๒	มากที่สุด
รับจ้าง / พนักงานบริษัท	๑๔๖	๔.๕๔	๐.๔๕	มากที่สุด
เกษตรกร	๔๔	๔.๕๔	๐.๔๒	มากที่สุด
รวม	๓๙๐	๔.๕๓	๐.๔๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านจริยธรรม จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกตามอาชีพ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ อาชีพทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๕	๓	๐.๐๓	๐.๑๗	๐.๙๑
ภายในกลุ่ม	๗๑.๕๒	๓๘๖	๐.๑๘		
รวม	๗๑.๖๒	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๗๘	๓.๕๖	๐.๔๓	มาก
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๒๒	๔.๐๑	๐.๓๘	มาก
รับจ้าง / พนักงานบริษัท	๑๔๖	๔.๐๕	๐.๔๔	มาก
เกษตรกรกรรม	๔๔	๔.๒๐	๐.๔๑	มาก
รวม	๓๙๐	๔.๐๕	๐.๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๐ พบว่า ประชาชนมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรกรรม อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๘๔	๓	๐.๖๑	๓.๔๔	๐.๑๗
ภายในกลุ่ม	๖๕.๑๓	๓๘๖	๐.๑๗		
รวม	๖๖.๙๗	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๔๑ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ ไม่แตกต่างกัน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๗๘	๔.๑๖	๐.๓๗	มาก
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๒๒	๔.๑๕	๐.๓๐	มาก
รับจ้าง / พนักงานบริษัท	๑๔๖	๔.๒๓	๐.๓๕	มากที่สุด
เกษตรกร	๔๔	๔.๒๔	๐.๓๖	มากที่สุด
รวม	๓๙๐	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๒ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัท อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๔	๓	๐.๑๑	๐.๕๕	๐.๔๑
ภายในกลุ่ม	๔๖.๒๔	๓๘๖	๐.๑๒		
รวม	๔๖.๕๘	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๔๓ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๕๘	๓.๕๔	๐.๕๕	มาก
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๖	๓.๕๕	๐.๔๕	มาก
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๕๔	๔.๑๔	๐.๕๒	มาก
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๐๒	๔.๐๕	๐.๔๕	มาก
รวม	๓๕๐	๔.๐๓	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๔ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายได้ต่อเดือนพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๗๗	๓	๐.๙๒	๓.๕๓	๐.๐๑*
ภายในกลุ่ม	๑๐๑.๐๕	๓๘๖	๐.๒๖		
รวม	๑๐๓.๘๒	๓๘๙			

* $P < ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe) ดังตารางที่ ๔.๔๖

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุย

ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
 นักการเมืองตามทัศนคติของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
 ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe)

รายได้ต่อเดือน	ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา ($\bar{X} = ๓.๙๔$)	๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท ($\bar{X} = ๓.๙๕$)	๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท ($\bar{X} = ๔.๑๔$)	๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป ($\bar{X} = ๔.๐๙$)
ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา ($\bar{X} = ๓.๙๔$)	-	-0.00	-0.๑๙*	-0.๑๔
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท ($\bar{X} = ๓.๙๕$)		-	-0.๑๘*	-0.๑๔*
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท ($\bar{X} = ๔.๑๔$)			-	๐.๔๔
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป ($\bar{X} = ๔.๐๙$)				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลงมา มีทัศนคติด้าน
 บุคลิกภาพแตกต่างกัน กับผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท และ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน
 ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท มีทัศนคติด้านบุคลิกภาพแตกต่างกัน กับผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ –
 ๒๐,๐๐๐ บาทและรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๔๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๕๘	๔.๕๓	๐.๕๖	มากที่สุด
๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๖	๔.๕๒	๐.๔๑	มากที่สุด
๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๕๔	๔.๕๕	๐.๓๖	มากที่สุด
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๐๒	๔.๕๑	๐.๔๑	มากที่สุด
รวม	๓๕๐	๔.๕๓	๐.๔๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๔๗ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านจริยธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๗	๓	๐.๐๒	๐.๑๓	๐.๙๓
ภายในกลุ่ม	๗๑.๕๔	๓๘๖	๐.๑๘		
รวม	๗๑.๖๒	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๔๘ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองด้านจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๙ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๕๘	๔.๐๑	๐.๕๐	มาก
๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๖	๔.๐๑	๐.๔๔	มาก
๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๕๔	๔.๑๐	๐.๔๒	มาก
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๐๒	๔.๐๗	๐.๓๔	มาก
รวม	๓๕๐	๔.๐๕	๐.๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๙ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕๐ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๘	๓	๐.๑๙	๑.๐๖	๐.๓๖
ภายในกลุ่ม	๗๐.๓๙	๓๔๖	๐.๑๙		
รวม	๗๐.๙๗	๓๔๙			

จากตารางที่ ๔.๕๐ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ด้านภาวะผู้นำ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๕๘	๔.๑๖	๐.๔๒	มาก
๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๖	๔.๑๖	๐.๓๕	มาก
๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๕๔	๔.๒๖	๐.๓๒	มากที่สุด
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๐๒	๔.๒๓	๐.๒๕	มากที่สุด
รวม	๓๕๐	๔.๒๐	๐.๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๑ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายได้ต่อเดือนพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๔	๓	๐.๒๔	๒.๐๕	๐.๑๐
ภายในกลุ่ม	๔๕.๘๓	๓๘๖	๐.๑๑		
รวม	๔๖.๕๗	๓๘๙			

จากตารางที่ ๔.๕๒ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
๑. ขาดความสุภาพเรียบร้อยในการแสดงออกเมื่อร่วมงานกิจกรรมกับประชาชน รับผิดชอบงานน้อยเกินไป ขาดความสุชุมละเอียดรอบคอบ	๒๒	๑. สร้างความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นให้เกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการสังเกต การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประชาชนจัดทำขึ้น	๑๘
๒. ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส ขาดความเป็นกันเองกับประชาชน และมีเวลาส่วนตัวน้อย	๒๐	๒. หมั่นสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยรู้จักทักทายปราศรัยด้วยความยิ้มแย้ม ให้ความเป็นกันเองกับประชาชนในงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประชาชนจัดทำขึ้นเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยรวม	๑๔
รวม	๔๒	รวม	๓๒

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุย

จากตารางที่ ๔.๕๓ พบว่า ประชาชน จำนวน ๑๔ คนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ดังนี้ ด้านบุคลิกภาพ ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา คือ (๑) ขาดความสุภาพเรียบร้อยในการแสดงออกเมื่อร่วมงานกิจกรรมกับประชาชน รับผิดชอบงานน้อยเกินไป ขาดความซุ่มละเอียดรอบคอบ (๒) ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใสขาดความเป็นกันเองกับประชาชน และมีเวลาส่วนตัวน้อย จำนวน ๔๒ คน แนวทางแก้ไข คือ (๑) สร้างความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นให้เกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยการสังเกต การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประชาชนจัดทำขึ้น (๒) หมั่นสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นโดยรู้จักทักทายปราศรัยด้วยความยิ้มแย้ม ให้ความเป็นกันเองกับประชาชนในงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประชาชนจัดขึ้นเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยรวม จำนวน ๓๒ คน

ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
๑. ไม่ประพฤติตนอยู่ในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมืองและจารีตประเพณี	๑๕	๑. สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นโดยยึดถือระเบียบกฎหมาย คำสั่งข้อบังคับ เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด	๑๔
๒. ขาดความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย ขาดความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ	๑๗	๒. เสริมสร้างการมีจริยธรรมให้เกิดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติงาน ร่วมกิจการให้มีการทำงานร่วมกัน	๑๕
รวม	๓๒	รวม	๒๙

จากตารางที่ ๔.๕๔ พบว่า ประชาชน จำนวน ๖๕ คนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักรการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ดังนี้ ด้านจริยธรรม ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา คือ (๑) ไม่ประพฤติตนอยู่ในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมืองและจารีตประเพณี (๒) ขาดความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย ขาดความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ จำนวน ๓๖ คน แนวทางแก้ไข คือ (๑) สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นโดยยึดถือ

ระเบียบกฎหมาย คำสั่ง ข้อบังคับ เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด (๒) เสริมสร้างการมีจริยธรรมให้เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน ร่วมกิจการให้มีการทำงานร่วมกัน จำนวน ๒๕ คน

ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไขปัญหา	ความถี่
๑. ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่คบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ	๑๖	๑. ควรสร้างความเป็นกันเองให้กับ ๒. ทุกคน ยิ้มแย้ม แจ่มใส ให้ความเป็นกันเองอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	๑๑
๒. ขาดความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ จุล่งตามเป้าหมาย	๒๑	ควรจัดอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและร่วมกิจการในการทำงานให้มากขึ้น	๑๔
รวม	๓๗	รวม	๒๕

จากตารางที่ ๔.๕๕ พบว่า ประชาชน จำนวน ๖๒ คน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ดังนี้ ด้านภาวะผู้นำ ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา คือ (๑) ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่คบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ (๒) ขาดความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ จุล่งตามเป้าหมาย จำนวน ๓๗ คน แนวทางแก้ไข คือ (๑) ควรสร้างความเป็นกันเองให้กับทุกคน ยิ้มแย้ม แจ่มใส ให้ความเป็นกันเองอย่างเสมอต้นเสมอปลาย (๒) ควรจัดอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและร่วมกิจการในการทำงานให้มากขึ้น จำนวน ๒๕ คน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของพิธีสงฆ์ กมร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและสภาท้องถิ่นทำงานร่วมกัน โดยการคานอำนาจซึ่งกันและกัน นักการเมืองได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารกิจการภายในหน่วยงาน เมื่อได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน โดยคุณสมบัติของนักการเมือง ต้องมีจริยธรรมและความเสียสละไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรู้ ความสามารถ รับผิดชอบต่อหน้าที่ และมีจรรยาบรรณ รู้จักวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติให้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชน ในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้ประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การเคารพกฎหมาย ระเบียบ กติกาของบ้านเมืองถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญ การส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย เคารพมติเสียงส่วนใหญ่ รับฟังความคิดเห็นของคนส่วนน้อย ไม่ฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยง กฎกติกากองการเลือกตั้ง เข้าถึงประชาชนในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและนำมาแก้ไขโดยเสนอนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เป็นแบบอย่างของการรู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวม คือ ไม่เป็นผู้บุกรุกเบียดบังและเบียดเบียนสาธารณะประโยชน์ต่อประชาชน ทั้งหมดถือเป็นสิ่งที่ประชาชนในประเทศมีความประสงค์และเป็นบรรทัดฐานในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ ที่ผ่านมาประสบกับปัญหา นักการเมืองไม่มีความรู้ ความสามารถ ไม่มีความซื่อสัตย์ สุจริต ขาดจริยธรรมและคุณธรรม ขาดภาวะความเป็นผู้นำ ขาดความโปร่งใสในการบริหารจัดการภายในหน่วยงาน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ไม่รู้ปัญหา หน้าที่ ขาดการวางแผนในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติให้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง และไม่เคารพกฎหมายระเบียบกติกาของบ้านเมือง ส่งผลให้หน่วยงานไม่สามารถสนองตอบความต้องการที่แท้จริงให้กับประชาชนได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” เพื่อจะได้นำผลจากการวิจัยนี้ไปเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนักการเมือง ในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้หน่วยงานและประชาชนได้บริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

และสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ๓ ข้อ คือ

๑) เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๒) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขตตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน ๑๖,๕๑๕ คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ความเชื่อมั่น ๙๕% ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๙๐ คน แล้วนำกลุ่มตัวอย่างไปหาอัตราสัดส่วนของประชากร (Proportional to Size) โดยใช้วิธีการเลือกแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ร่วมมือกับผู้ช่วยงานวิจัยโดยอ้างหนังสือจากศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เข้าไปขอความร่วมมือกับผู้นำชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๗ เพื่อแจกแบบสอบถามให้ตอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที - เทสต์ (t - test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบ (Fact Findings) ได้ดังต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน ๒๑๘ คน มีอายุ ๓๔ - ๔๑ ปี จำนวน ๑๓๖ คน มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน ๑๗๕ คน มีอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัท จำนวน ๑๔๖ คน และมีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๖ คน

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับมาก และจำแนกในแต่ละด้าน โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีดังต่อไปนี้

๑) ด้านจริยธรรม พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด

๒) ด้านภาวะผู้นำ พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน อยู่ในระดับมาก

๓) ด้านบุคลิกภาพ พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน อยู่ในระดับมาก

๕.๑.๓ ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี กับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าประชาชน ที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ไม่แตกต่างกัน แต่ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนะแตกต่างกันเมื่อแยกทดสอบในแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านบุคลิกภาพ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ และอาชีพต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนะแตกต่างกัน โดยที่ประชาชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา / ปวช. มีทัศนะแตกต่างกันกับ ระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือสูงกว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา มีทัศนะแตกต่างกันกับ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท มีทัศนะแตกต่างกันกับ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

๒) ด้านจริยธรรม พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองไม่แตกต่างกัน

๓) ด้านภาวะผู้นำ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีเพศและอายุต่างกัน มีทัศนคติแตกต่างกัน โดยที่ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ผู้ที่มีอายุ ๒๖ - ๓๓ ปี และผู้ที่มีอายุ ๓๔ - ๔๑ ปี มีทัศนคติแตกต่างกันกับ ผู้ที่มีอายุ ๔๒ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

๕.๑.๔ ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เรียงลำดับดังนี้

๑) ด้านบุคลิกภาพ พบว่า ประชาชน จำนวน ๗๔ คน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ดังนี้ ด้านบุคลิกภาพ ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา คือ ขาดความสุภาพเรียบร้อยในการแสดงออกเมื่อร่วมงานกิจกรรมกับประชาชน รับผิดชอบงานน้อยเกินไป ขาดความสุ่มละเอียดรอบคอบ ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใสขาดความเป็นกันเองกับประชาชน และมีเวลาส่วนตัวน้อย จำนวน ๔๒ คน แนวทางแก้ไขปัญหา คือ สร้างความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นให้เกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการสังเกต การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประชาชนจัดทำขึ้น หมั่นสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยรู้จักหักท่ายปราศรัยด้วยความยิ้มแย้ม ให้ความเป็นกันเองกับประชาชนในงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประชาชนจัดขึ้นเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยรวม จำนวน ๓๒ คน

๒) ด้านจริยธรรม พบว่า ประชาชน จำนวน ๖๕ คน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ดังนี้ ด้านจริยธรรม ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา คือ ไม่ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมืองและจารีตประเพณี ขาดความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย ขาดความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ จำนวน ๓๖ คน แนวทางแก้ไขปัญหา คือ สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยยึดถือระเบียบกฎหมาย คำสั่ง ข้อบังคับเป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เสริมสร้างการมีจริยธรรมให้เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานร่วมกิจการให้มีการทำงานร่วมกัน จำนวน ๒๙ คน

๓) ด้านภาวะผู้นำ พบว่า ประชาชน จำนวน ๖๒ คน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ดังนี้ ด้านภาวะผู้นำ ประชาชนได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา คือ ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่คบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ ขาดความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จคล่องตามเป้าหมาย จำนวน ๓๗ คน แนวทางแก้ไขปัญหา คือ ควรสร้างความเป็นกันเอง

ให้กับทุกคน ยิ้มแย้ม แจ่มใส ให้ความเป็นกันเองอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ควรจัดอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและร่วมกิจการในการทำงานให้มากขึ้น จำนวน ๒๕ คน

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

๕.๒.๑ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักการเมืองเมื่อเข้ามามีบทบาทบริหารงานเป็นตัวแทนของประชาชน นักการเมืองต้องรู้จักการวางตนที่ดีให้เป็นแบบอย่างของสังคมที่ดี ในด้านบุคลิกภาพ เหมาะสม ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุขุม สำนวณทั้งต่อหน้าและลับหลัง มีความสุภาพอ่อน โยนต่อบุคคลทั้งหลาย มีมารยาทที่ดีเรียบร้อย สุขภาพแข็งแรง มีบุคลิกภาพดีในสังคม มีความเป็นนักประชาธิปไตย ส่วนด้านจริยธรรม เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน รับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมือง มีความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย มีอาชีพการงานสุจริต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวที่ดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาไชยสยาม มหาลี ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร” พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางด้านภาวะผู้นำ โดยกล้าที่จะเผชิญกับภาวะวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ได้ทุกรูปแบบ มีความกล้าในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา ร่วมเป็นผู้นำในชุมชนเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและพอใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรเพชร จิตตรงค์อำภรณ์ ศึกษาเรื่อง “ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร” พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักการเมืองเมื่อเข้ามาบริหารงาน มีความรับผิดชอบเป็นผู้ประพฤติตนอยู่ในกรอบ ขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงาน รับผิดชอบต่อ ประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมือง มีความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นใน หมู่คณะ มีความยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มี อาชีพการงานสุจริตเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ นับถือ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม ได้ชัดเจน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำนาญ จิราสุคนธ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มี ต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมือง กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร” พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามหลัก จริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกออกเป็นรายด้าน คือ ด้านการปฏิบัติตนตามหลักราชสัจจกัตถุ ๔ อยู่ใน ระดับมาก ด้านการปฏิบัติตนจากการละเว้นอคติ ๔ อยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติตนตามหลัก ทศพิธราชธรรม ๑๐ อยู่ในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแสดงให้เห็นว่านักการเมืองยังมีบุคลิกภาพในกระบวนการที่จะทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในการเป็น ผู้นำได้มาก ปฏิบัติได้ต่อบเพื่อสนองต่อสิ่งเร้า เป็นแบบแผนพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออก ปรากฏให้เห็นโดยสังขมาตั้งแต่วัยเยาว์ จนถึงวัยผู้ใหญ่ รูปร่าง ทรวดทรง ความสูง น้ำหนัก ความ ปกติของอวัยวะ สีส้ม ผิวพรรณ หน้าตา ท่วงท่า ท่าทางสิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นเครื่องแสดงซึ่งให้ทราบถึง ประสิทธิภาพในตัวของนักการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขลักษณะ จินดาอินทร์ ศึกษา เรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกวุฒิสภาตามทัศนะของประชาชน จังหวัดกำแพงเพชร” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความพึงประสงค์ให้สมาชิกวุฒิสภามีจริยธรรมสูงสุดคือยึดมั่นในการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อันดับสองด้านบุคลิกภาพคือมี ความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งความคิดเห็นของประชาชน ในท้องถิ่น อันดับสุดท้ายด้านภาวะผู้นำ คือ เป็นผู้ที่มีจริยธรรมและมีความรู้ความสามารถเป็นที่ ยอมรับ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัตยชัย หลีอาภรณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมือง ปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

๕.๒.๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกเป็นรายด้าน

๑) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านบุคลิกภาพ พบว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพ ซึ่งมีค่าแปลผล โคนรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นว่าบุคลิกภาพของผู้นำทางการเมือง มีความน่าเชื่อถือ เป็นที่ยอมรับของบุคคลในกลุ่ม การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่ง ได้โดยสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น มีความยิ้มแย้มแจ่มใส พูดเสียงดัง พูดเสียงเบา ตลอดจนการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขลักษณะ จินดาอินทร์ ศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกวุฒิสภาตามทัศนะของประชาชนจังหวัดกำแพงเพชร” ด้านบุคลิกภาพ คือ ความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่น แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัตยชัย หลีอาภรณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น โดยรวม ๓ ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๕ มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นว่านักการเมืองที่ดีต้องสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นขณะบริหารงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รู้จักบุคคลมากมายหลากหลายอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขอคำปรึกษาหารือเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา เป็นผลทำให้การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำเพชร เอียงสันต์ ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก” อยู่ในระดับมากมี ๒ ด้าน โดยด้านที่มีผลสูงสุดได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริตและมีอุดมการณ์ทางการเมือง รองลงมาได้แก่ ความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาให้กับชุมชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ ๓ ความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นว่านักการเมือง มีความซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเปิดเผย เป็นการสร้างความไว้วางใจให้กับประชาชน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขลักษณะ จินดาอินทร์ ศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์

ของสมาชิกรัฐสภาตามทัศนะของประชาชนจังหวัดกำแพงเพชร” ด้านบุคลิกภาพ คือ ความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่น

๒) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านจริยธรรม พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านจริยธรรม ซึ่งมีค่าแปลผล โคนรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักการเมืองผู้ที่ยึดมั่นในคุณธรรม มีหลักการในการดำรงตนให้เป็นพลเมืองดี มีการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ต่อหน้าที่ การงานที่รับผิดชอบ มีอาชีพการงานสุจริต เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดี ไม่ประกอบอาชีพในทางมิชอบ มีความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ปฏิบัติตนในกรอบของกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ พระราชวรมุนี (ประยูร ปยุตฺโต) ได้ให้ความหมายจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมตามหลักพุทธศาสนา หมายถึง หลักความประพฤติ หลักการดำเนินชีวิต หรือ หลักการครองชีวิต คือ มรรคหรือมัชฌิมาปฏิปทา ซึ่งเป็นหลักคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดึงามชีวิตที่ถูกต้องสมบูรณ์ของมนุษย์ที่จะนำไปสู่จุดหมาย คือความดับทุกข์ หรือความสิ้นสุดปัญหา อยู่อย่างเป็นอิสระไร้ทุกข์ จริยธรรมเป็นหลักครอบคลุมความประพฤติ ความประพฤติทางด้านศีลธรรม หรือการทำจิตใจให้มีความสุข วิธีสร้างสุขภาพจิต การฝึกจิต นำเพ็ญสมาธิภาวนา การเจริญวิปัสสนา ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว การอยู่ร่วมกันด้วยดีในสังคม การ ไปเป็นอุบาสกจำศีลที่วัด ตลอดจนการเป็นกัญญาไปบำเพ็ญธรรมในป่า ซึ่งพูดรวม ๆ ว่า จริยธรรม เป็นเครื่องมือฝึกปรือคุณธรรมทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ หรือมองในแง่ไตรสิกขา คือ การศึกษา ๓ ประการ อันได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๓ เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นว่าการประพฤติปฏิบัติ อยู่ภายในกรอบขอบเขตของกฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ควรกระทำ เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักการเมืองที่พึงยึดถือปฏิบัติ เป็นการสร้างความไว้วางใจให้กับประชาชน มีความเชื่อมั่นในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาไชยสยาม มาหาลี ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร” พบว่า ประชาชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีความยุติธรรม อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการมีความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการมีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเคารพกติกาของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ ๒ มีอาชีพการงานสุจริตเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับนับถือ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม ได้ชัดเจน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ยึดมั่นในคุณธรรม มีหลักธรรมในการดำรงตนให้เป็นพลเมืองดี มีการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ต่อหน้าที่ การงานที่รับผิดชอบ มีความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ รับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมือง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วริยา ชินวรรณโณ และคณะ ได้ให้ความหมาย จริยธรรม คือ หลักการที่มนุษย์ในสังคมควรยึดถือปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมนั้นเอง และเมื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือเรียกง่าย ๆ ว่า การงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ก็ย่อมหมายความว่า มนุษย์ย่อมจะต้องมีจริยธรรมในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ เพราะเป็นการทำงาน มนุษย์ย่อมต้องมีสังคมซึ่งประกอบด้วยคนหลายคน เนื่องจากในวงการของการทำงานนั้นการทำงานคนเดียวย่อมเป็นไปได้ยาก ดังนั้น จึงสมควรมีการวางกรอบให้มนุษย์ประพฤติปฏิบัติเพื่อการทำงานร่วมกันอย่างสงบสุข และสอดคล้องกับแนวคิดของ วศิน อินทสระ ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติ การกระทำ และความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม การทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นสิ่งที่ควรเว้น กระทำสิ่งที่ควรกระทำ ด้วยความฉลาด รอบรู้ รู้เหตุ รู้ผล ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล

๓) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านภาวะผู้นำ พบว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ด้านภาวะผู้นำ ซึ่งมีค่าแปลผล โคนรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก นักการเมืองรู้จักการพัฒนาตน การวางตนให้เหมาะสมในการเป็นนักการเมือง มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับประชาชน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว บุคลิกภาพยิ้มแย้มแจ่มใส มีสติปัญญาความสามารถ มีความสุขุมเยือกเย็น มีความสำรวมในบางโอกาส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถคบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ มีลักษณะเป็นนักพัฒนา มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความสามารถในการตัดสินใจการนำและดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ก็คือ คุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ความสามารถของบุคคล ที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานและพากัน ไปสู่จุดหมายที่ดีงาม มีการงานที่มั่นคง และเสียสละเวลาด้วยความตั้งใจจริง มีความสามารถในการจูงใจเพื่อนร่วมงานให้มีความคิดเห็นคล้อยตามตนด้วยเหตุผลด้วยความเต็มใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำเพชร เอียงสันต์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก” ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีผลสูงสุด ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยู่ในระดับมากเช่นกัน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ มีความเป็นผู้ นำ มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นอย่างดี ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนต้องการให้นักการเมือง ยึดมั่นในคุณธรรม มีหลักธรรมในการดำรงตนให้เป็นพลเมืองดี เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดี ไม่ประกอบอาชีพในทางมิชอบ ปฏิบัติตนในกรอบของกฎหมาย มีความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงาน ได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัณชัย หลีอักษรณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านคุณธรรมและจริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ข้อที่เฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ ๒ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถคบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชน มีความคิดเห็นผู้นำที่ดีต้องสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในขณะบริหารงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รู้จักบุคคลมากมายหลากหลายอาชีพ เพื่อให้เป็นแนวทางในการขอคำปรึกษาหรือเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรเพชร จิตตวงศ์อักษรณ์ ศึกษาเรื่อง “ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร” พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

๕.๒.๓ การศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเพศที่ต่างกัน มีผลทำให้ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองแตกต่างกันได้ เนื่องจากประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติด้านการเมือง ที่ไม่สอดคล้องกัน เพราะเพศชายสนใจเรื่องการเมืองมากกว่า ดังนั้นจะเห็นได้จากนักการเมืองเพศชาย มีมากกว่านักการเมืองเพศหญิง แต่เพศหญิงสนใจการเมืองน้อยอันเนื่องมาจาก

สนใจแต่ปัญหาการครองชีพและครอบครัวเป็นสำคัญนั่นเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ
 นำฝน สุวรรณเชษฐ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “นักการเมืองที่พึงประสงค์ : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงาน
 เทศบาล จังหวัดสมุทรสาคร” พบว่า พนักงานเทศบาลที่มีเพศ ต่างกัน มีทัศนคติต่อนักการเมืองที่พึง
 ประสงค์ โดยภาพรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่สอดคล้องกับการวิจัยของ ภูรีดา คุณชื่น ได้
 ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองที่มีต่อคุณลักษณะของนักการเมือง
 ท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร” ในภาพรวมทั้ง ๖ ด้าน อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาโดยภาพรวม
 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็น ด้านสมรรถนะ ด้านความสำเร็จ ด้านการมีส่วนร่วม
 ด้านสถานภาพ และด้านสถานการณ์ แตกต่างกัน

๒) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่
 พึงประสงค์ของนักการเมืองแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อ
 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองโดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไป
 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มี อายุต่างกัน ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อ
 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง แตกต่างกันได้เพราะไม่ว่าจะเป็นอายุเท่าใดประชาชนยัง
 มีความต้องการผู้นำทางการเมืองที่มีความเป็นผู้นำ มีบุคลิกภาพ และมีจริยธรรม ที่ดีงาม และเป็น
 แบบอย่างที่ดีให้กับประชาชน เป็นการสร้างความเชื่อถือ ได้อีกระดับหนึ่งต้องเสียสละเวลา ความสุข
 ส่วนตัว เพื่อส่วนรวม บริการประชาชนด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสและการแสดงความรับผิดชอบอัน
 สูงสุดที่มีต่อตนเองและหน่วยงานหรือองค์กรให้มีความเจริญยิ่งขึ้น ไปตามความสามารถของตนที่
 รับผิดชอบในหน้าที่ นั้น ๆ โดยไม่เลือกอายุและต้องคอยบริการประชาชน อดทน ทั้งนี้ต้องปฏิบัติ
 หน้าที่ด้วยจิตสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อความสะดวกสบาย ยุติธรรมกับทุกคน ถ้าได้รับความ
 ความเดือดร้อนหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเสมอภาคกัน ดังนั้นอายุจึง
 ไม่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับ
 งานวิจัยของ สัตยชัย หลีอักษรณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่
 พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัด
 สมุทรปราการ” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึง
 ประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ไม่
 แตกต่างกัน

๓) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อ
 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีระดับ
 การศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองโดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่
 แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน

เพราะว่าประชาชนมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาใดประชาชนยังมีความต้องการนักการเมืองที่มีความเป็นผู้นำ มีบุคลิกภาพ มีจริยธรรม ที่ดีงาม และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประชาชน เป็นการสร้างความเชื่อถือได้อีกระดับหนึ่ง ต้องเสียสละเวลา ความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวม เหน็ดเหนื่อยแก่ไหนก็ต้องอดทน บริการประชาชนด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส และการแสดงความรับผิดชอบอันสูงสุดที่มีต่อตนเอง ประชาชน และหน่วยงานหรือองค์กรให้มีความเจริญยิ่งขึ้นไปตามความสามารถของคนที่รับผิดชอบในหน้าที่นั้น ๆ โดยไม่เลือกระดับการศึกษา และต้องคอยบริการประชาชน ทั้งนี้ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อความสะอาดสบาย ยุติธรรมกับทุกคน ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเสมอภาคกัน ดังนั้นระดับการศึกษาจึงไม่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นำฝน สุวรรณเชษฐ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “นักการเมืองที่พึงประสงค์ : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานเทศบาลจังหวัดสมุทรสาคร” พบว่า พนักงานเทศบาลที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีทัศนคติต่อนักการเมืองที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมทั้ง ๓ ด้านไม่แตกต่างกัน

๔) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า อาชีพที่ต่างกัน คุณลักษณะ โดยรวม ด้านจริยธรรม ด้านภาวะผู้นำ ด้านบุคลิกภาพ ประชาชนยังเล็งเห็นว่าคุณลักษณะของนักการเมืองทุกระดับควรมีความโอปอ้อมอารี นำเคารพนับถือ ต้องมีความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหาของบ้านเมืองด้วยความตั้งใจจริง ส่งผลให้โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัศนชัย หลีอักษรณ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น แตกต่างกัน

๕) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน ย่อมต้องการผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ มีภาวะผู้นำ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อ

ต่อหน้าที่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน มีความคิดกว้างไกลทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ มีความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงานได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย มีลักษณะเป็นนักพัฒนา และเสียสละเวลาด้วยความตั้งใจจริง ดังนั้นรายได้ต่อเดือนจึงไม่มีผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นววิวรรณ กลิ่นชมแสง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยโสธร” พบว่า อาชีพรับจ้าง มีรายได้ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาทต่อปี มีความคาดหวังต่อคุณลักษณะและบทบาทด้านการบริหารของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับคุณลักษณะพื้นฐานสูงกว่าคุณลักษณะผู้นำ เพื่อแก้ปัญหาท้องถิ่น มีความซื่อสัตย์ยุติธรรมในการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ประโยชน์ส่วนรวมและการมีวิสัยทัศน์สามารถคาดการณ์และมองการณ์ไกล การมีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้มีความกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับของประชาชนและสังคม ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับคุณลักษณะบทบาทด้านการบริหารของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยโสธร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความคาดหวังที่แตกต่างกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผลโดยแบ่งเป็น ๒ ระดับ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ผลการวิจัยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นนักการเมืองต้องรักษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ เพื่อให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชนตลอดไป ในด้านจริยธรรม ด้านภาวะผู้นำ ด้านบุคลิกภาพ โดยวิธีการให้มีการอบรมสัมมนา ศึกษาดูงาน หรือพัฒนาศักยภาพ โดยการจัดปฐกถาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักการเมืองอย่างสม่ำเสมอ สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นโดยยึดถือระเบียบกฎหมาย คำสั่ง ข้อบังคับ เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เสริมสร้างการมีจริยธรรมให้เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน ร่วมกิจกรรมให้มีการทำงานร่วมกัน ควรสร้างความเป็นกันเองให้กับทุกคน ยิ้มแย้ม แจ่มใส ให้ความเป็นกันเองอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่เป็นการประจำ สร้างศีลธรรมประจำใจให้เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติหน้าที่ หมั่นสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยรู้จักการปฏิบัติตนเสียสละด้วยความเต็มใจ

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจริยธรรม ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น นักการเมืองจึงควรรักษาจิตสำนึกของการเป็นผู้ให้ ความประพฤติดีงามมีความเสียสละเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน มีความซื่อสัตย์สุจริตความเที่ยงธรรมและโปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นแบบอย่างที่ดีตลอดไป โดยยึดหลักทศพิธราชธรรม เป็นแนวทางปฏิบัตินั่นเอง

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านบุคลิกภาพ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น นักการเมืองจึงควรรักษาและพัฒนาด้านบุคลิกภาพที่ดีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีนโยบายส่งเสริมความรู้ ในการเสริมสร้างระบบการพัฒนาบุคลิกภาพของนักการเมืองในโอกาสต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น มีนโยบายร่วมกับองค์กรเอกชนปลุกกระตุ้นให้นักการเมืองเข้าใจและรู้จักการพัฒนาตนเอง อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อสภาพการณ์ในยุคปัจจุบัน เพื่อเป็นกรอบและเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน

และแบ่งเป็นรายด้านในการเสนอแนะเชิงนโยบายตามลำดับ ดังนี้

๑) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ ๑ คือ ด้านบุคลิกภาพ พบว่า มีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นนักการเมืองที่ดี จึงควรรักษามาตรฐานและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น ต้องมีความสุภาพอ่อนโยน มีมารยาทดี สุขภาพร่างกายแข็งแรง ทำทางยิ้มแย้ม แจ่มใส เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นไมตรีจิต การมีความสำรวม สุขุม เยือกเย็น ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ย่อมมีความรอบคอบในการคิด การพูด ส่งผลให้การบริหารงานประสบความสำเร็จ มีความซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่โดยเปิดเผย มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่เป็นการประจำ สร้างศีลธรรมประจำใจให้เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยรู้จักการเสียสละด้วยความเต็มใจ ท่วงที ทำทางเหล่านี้ย่อมเป็นเครื่องแสดงบ่งชี้ให้ทราบถึงประสิทธิภาพในตัวของนักการเมือง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๕ มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นนักการเมืองจึงต้องรักษามาตรฐานให้ดีต่อไป ทั้งนี้เป็นเพราะนักการเมืองที่ดีต้องสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงาน การบริหารจัดการ การพัฒนาท้องถิ่น โดยนำความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาบูรณาการกับทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ ๓ ความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นนักการเมืองควรเป็นผู้ที่มีคุณประวัติดีเสมอต้นเสมอปลาย เป็นผู้ที่มีกัลยาณมิตรที่ดี ใช้อำนาจอย่างชอบธรรม มีอุดมการณ์ประชาธิปไตย กล้าหาญ เด็ดเดี่ยว เข้มแข็ง และเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีนั่งอยู่ในใจของประชาชน โดยใส่ใจดูแลประชาชน ความเป็นกันเอง เปิดใจรับฟังข้อเสนอแนะปัญหาและความคิดเห็นของประชาชนโดยถ้วนทั่วกัน

๒) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ ๒ คือ ด้านจริยธรรม พบว่า มีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นเป็นเพราะจริยธรรมเป็นคุณสมบัติพื้นฐานขั้นสุดท้ายที่เป็นตัวชี้วัดว่า นักการเมืองเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ เพราะสังคมปัจจุบันต้องการผู้ที่มีจริยธรรมมาเติมเต็มในส่วนที่พร่องนั่นเอง เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองระดับใดก็ตาม ถ้าขาดจริยธรรม สังคมนั้น ท้องถิ่นนั้น ประเทศนั้น จะขาดความเจริญก้าวหน้า มีแต่ความแตกแยก แยกความสามัคคี การทะเลาะเบาะแว้ง แข่งชิงอำนาจ ขาดความละเอียดถี่ถ้วน คำหนึ่งถึงประโยชน์ส่วนตนเพียงฝ่ายเดียว ไม่สร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยยึดถือระเบียบกฎหมาย คำสั่ง ข้อบังคับ เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ดังนั้น จริยธรรมจึงเป็นคุณสมบัติข้อสุดท้าย ที่ทำให้นักการเมืองเป็นนักการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยที่นักการเมืองควรเป็นผู้มีจิตสำนึกของการเป็นผู้ให้ มีความเที่ยงธรรม ยุติธรรม ความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นผู้ที่มีศีลธรรมประจำใจ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๓ เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นเนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นว่า นักการเมืองจะต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักการเมือง ประพฤติตนดีเป็นแบบอย่างกับเพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนเป็นการสอนโดยการกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีนั่นเอง เป็นการสร้างความไว้วางใจให้กับประชาชนมีความเชื่อมั่นในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ ๒ มีอาชีพการงานสุจริตเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับนับถือ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคมได้ชัดเจน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นนักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกของการเป็นผู้ให้ เพราะถ้านักการเมืองทุกคนทุกระดับ มีจิตสำนึกของการเป็นผู้ให้แล้ว จะไม่เห็นแก่ตัว พวกพ้อง จะทำกิจการงานใด ก็คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ในเมื่อนักการเมืองเป็นผู้ให้อย่างจริงจังแล้ว ผู้รับซึ่งเป็นประชาชน ก็เป็นผู้รับอย่างจริงจังและพร้อมทุกสถานการณ์ที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และประเทศชาติ พร้อมทั้งจะยื่นเคียงข้าง ผู้ให้อย่างเต็มที่และเต็มใจ

๓) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ ๓ คือ ด้านภาวะผู้นำ พบว่า มีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นนักการเมืองต้องรู้จักการพัฒนาตน การวางตนให้เหมาะสมในการเป็นผู้นำทางการเมือง ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถคบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว มีลักษณะเป็นนักพัฒนา นักการเมืองควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ โดยการนำความรู้มาประยุกต์ใช้บริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิด

ริเริ่มสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล รู้จักครองใจคน ใช้คนเหมาะสมกับงาน โดยพิจารณาจากความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และความถนัดเป็นหลักโดยไม่เลือกที่รักมักที่ชังและนักการเมืองที่ดี ต้องทำงานหนักเป็นแบบอย่าง แก่ผู้ร่วมงานและประชาชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นอย่างดี ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นนักการเมืองเป็นผู้นำที่ดีต้องสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในขณะบริหารงาน มีความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงาน ได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบ จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในด้านกิจกรรมทางสังคมให้ความร่วมมือ รู้จักปรับตัวและมีอารมณ์ขัน รู้จักสถานการณ์ภาวะทางจิตของคนระดับต่าง ๆ รู้ทักษะความต้องการและความสนใจของผู้ได้บังคับบัญชา มีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ ๒ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถคบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นนักการเมืองควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้คน โดยพิจารณาจากความสามารถและความเหมาะสมเพราะการใช้คนให้เหมาะสมตรงกับงานนั้น เป็นสิ่งจำเป็นเพราะในปัจจุบันมีข้อด้อยด้านนี้มาก ฉะนั้น การทำงานที่แสดงออกมาว่า มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ต้องเป็นนักการเมืองที่มีความสามารถในการใช้คน โดยการรู้จักแสวงหา เลือก คัดสรร ผู้ที่เก่ง ดี ซื่อสัตย์ รู้จักบุคคลหลากหลายอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขอคำปรึกษาหรือเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขได้

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัย

จากผลการวิจัย มีข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัย ดังนี้

- ๑) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะความเป็นประชาธิปไตยของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน”
- ๒) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะของผู้นำทางการเมืองในทัศนะของประชาชน”
- ๓) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “การร่วมกิจการทางการเมืองให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างนักการเมืองกับประชาชน”
- ๔) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างนักการเมืองกับประชาชน”

บรรณานุกรม

๑) พระไตรปิฎกหรือคัมภีร์สำคัญทางพระพุทธศาสนา

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่ม ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๕, ๒๘ กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

๒) หนังสือทั่วไป

กวี วงศ์พูน, พันตรี. ภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท บี.เค.อินเตอร์ปริ้นท์, ๒๕๔๒.

_____. ภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาชีพบัญชี, ๒๕๓๕.

กันยา สุวรรณแสง, รองศาสตราจารย์ ดร. บุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพมหานคร : บริษัท รวมสาส์น (๑๕๕๗) จำกัด, ๒๕๓๖.

กิติ ดยัคคานนท์. เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เซนจูสตูดิโอ จำกัด, ๒๕๓๑.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. เปิดโลกความคิดเลี้ยงสวรรค์การเมืองไทย : วิจัยความคิดเห็นของประชาชนเรื่องการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทซัคเซสมีเดีย จำกัด, ๒๕๓๕.

ข้าราชการพลเรือน, สำนัก. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, ๒๕๕๒.

งานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓, สำนัก.

จ่านง อติวัฒน์สิทธิ์. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๒๐.

เจริญผล สุวรรณโชติ. ภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๒๖.

ชะลอ ธรรมศิริ. การพัฒนาตนเองและลักษณะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

ชูชีพ อ่อน โลกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๒.

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. สังคมกับการปกครอง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๐.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. คำบรรยายรายวิชาจิตวิทยาสังคม กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๑๘.

_____. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔.

_____. พฤติกรรมศาสตร์จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔.

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกฤ

- ดิเรก กุลศิริสวัสดิ์. ปรัชญาของศาสนาอิสลามกับการพัฒนาวินัยและสร้างเสริมประชาธิปไตยคำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : อรุณสภาคพริ้ว, ๒๕๔๑.
- เดโช สวานานนท์. ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๑๒.
- ธีรยุทธ บุญมี. สังคมเข้มแข็ง ธรรมนูญแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : สายธาร, ๒๕๔๑.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เอส.เอ็ม.เอ็ม, ๒๕๒๖.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานครนคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๕.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, ๒๕๔๒.
- บุญมี แทนแก้ว. ปรัชญาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๕.
- บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ, ดร. และบุญมี ถี. "ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๔.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การวัดความเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์ ๒๕๒๐.
- ประเวศ วะสี, นายแพทย์. แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วยธรรมนูญแห่งชาติในธรรมาภิบาลกับคอร์ปชั่นไทย. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, ๒๕๔๑.
- ปรีชาพร วงศ์นุตรโรจน์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง, ๒๕๓๕.
- พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์, ๒๕๓๑.
- พรนพ พุกกะพันธ์. ภาวะผู้นำและการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร : จามจุรีโปรดักท์, ๒๕๔๔.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). ภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ, ๒๕๔๕.
- พระราชมนูณี (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). พุทธธรรมฉบับปรับปรุงและขยายความ. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.
- พินิจ รัตนกุล. ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๒.
- พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ และคณะ. จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย. เชียงใหม่ : สยามศึกษาจำกัด, ๒๕๒๘.
- พุทธทาสภิกขุ. การสร้างเสริมจริยธรรมแก่เด็กวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์, ๒๕๒๑.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐. กรุงเทพมหานคร : เดอะบุคส์, ๒๕๕๐.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด, ๒๕๔๖.

- ลิจิต ชีรเวคิน, ศาสตราจารย์ ดร. การเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.
- _____. วิวัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๓๐.
- วริยา ชินวรรณโณ และคณะ. จริยธรรมในวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, ๒๕๔๖.
- วิทย์ วิศทเวทย์. จริยศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๒๐.
- วิทยากร เชียงกุล. พจนานุกรมเศรษฐศาสตร์การเมือง. กรุงเทพมหานคร : พลิก, ๒๕๓๒.
- ส. ศิวรักษ์. ศาสนากับสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : มิตรนภาการพิมพ์, ๒๕๒๓.
- สถิต วงศ์สวรรค์, รองศาสตราจารย์. การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทรวมสาส์น
(๑๕๗๗) จำกัด, ๒๕๕๐.
- สนธิ เดชานันท์. พื้นฐานรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : พันนี้พับลิชชิง, ๒๕๕๐.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพการพิมพ์, ๒๕๒๒.
- สาโรช บัวศรี. จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อรุณสภา, ๒๕๒๖.
- สุขุม นวลสกุล. การเมืองและการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, ๒๕๓๕.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาปรัชญาการเมือง. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๒๗.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔.
- สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ์, รองศาสตราจารย์ ดร. คู่มือการวัดทางจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : เมดิคัลมีเดีย,
๒๕๔๕.
- สุดจิต นิमितกุล. กระทบวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี (Good Governance).
กรุงเทพมหานคร : บพิธ, ๒๕๔๓.
- สุทัศน สุธธิกุลสมบัติ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. “ธรรมาภิบาล (Good governance) คืออะไร”. ๑๐
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐. <www.sakonareal.go.th/md/krusakon/article/good.pdf> ๑๐ ธันวาคม
๒๕๕๕.
- แสง จันทร์งาม. การสอนจริยธรรมในโรงเรียนในรายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน.
กรุงเทพมหานคร : การศาสนา, ๒๕๒๒.
- ใหม่ รักหนู และรัชชัช ไพจิตร. บันทึก ๒๕ นักการเมืองวิเคราะห์การเลือกตั้งของไทย.
กรุงเทพมหานคร : นพรัตน์, ๒๕๒๒.
- อมร รักษาสัตย์. รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : โครงการ
พัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา, ๒๕๔๓.

อรุณ รักรธรรม. ทฤษฎีองค์การศึกษาเชิงมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : หจก.สหายบล็อกและการพิมพ์, ๒๕๔๐.

อุทัย หิรัญโต. สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๖.

๓) บทความในวารสาร

เชาวน์ ไพโรพริณโรจน์. “ลัทธิประชาธิปไตย” รัฐสภาสาร. ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๐.

๔) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

ชาติติยา กรรณสูต. “ทัศนคติในการปฏิบัติงานของข้าราชการ”. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๑๖.

จาดุรงค์ สุวรรณน้อย. “นักการเมืองที่พึงประสงค์ในทัศนคติของข้าราชการกรมสรรพสามิต”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๔.

ฉวีวรรณ กลิ่นหอมแสง. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยโสธร”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

ชัยวัฒน์ ธรรมปาโร. “นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีในความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในจังหวัดนนทบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๘.

ชำนานู จิราสุคนธ์. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

ฐิตินันท์ ภควัดตะการ. “การศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, ๒๕๕๐.

ทิพวรรณ อุดมสุวรรณ. “ทัศนคติของข้าราชการและประชาชนที่มีต่อการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดหญิง : กรณีศึกษาอำเภอเมืองนครนายก”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๘.

- น้ำฝน สุวรรณเชษฐ. “นักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ : ศึกษาเฉพาะกรณี พนักงานเทศบาล จังหวัดสมุทรสาคร”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.
- น้ำเพชร เอียงสันต์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.
- น้ำเพชร เอียงสันต์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.
- นิคม สมจิตร. “การบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๔”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๕๘.
- พระมหาไชยสยาม มาหลี. “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหลักจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.
- ไพโรเพชร จิตตรงค์อาภรณ์. “ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.
- ภูรีดา คุณชื่น. “ความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองที่มีต่อคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.
- สัญชัย หลีอาภรณ์. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.
- สิริยา โสธน. “นักการเมืองที่ดีในทัศนะของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดนนทบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๖.
- สุขลักษณ์ จินดาอินทร์. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกวุฒิสภาตามทัศนะของประชาชนจังหวัดกำแพงเพชร”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

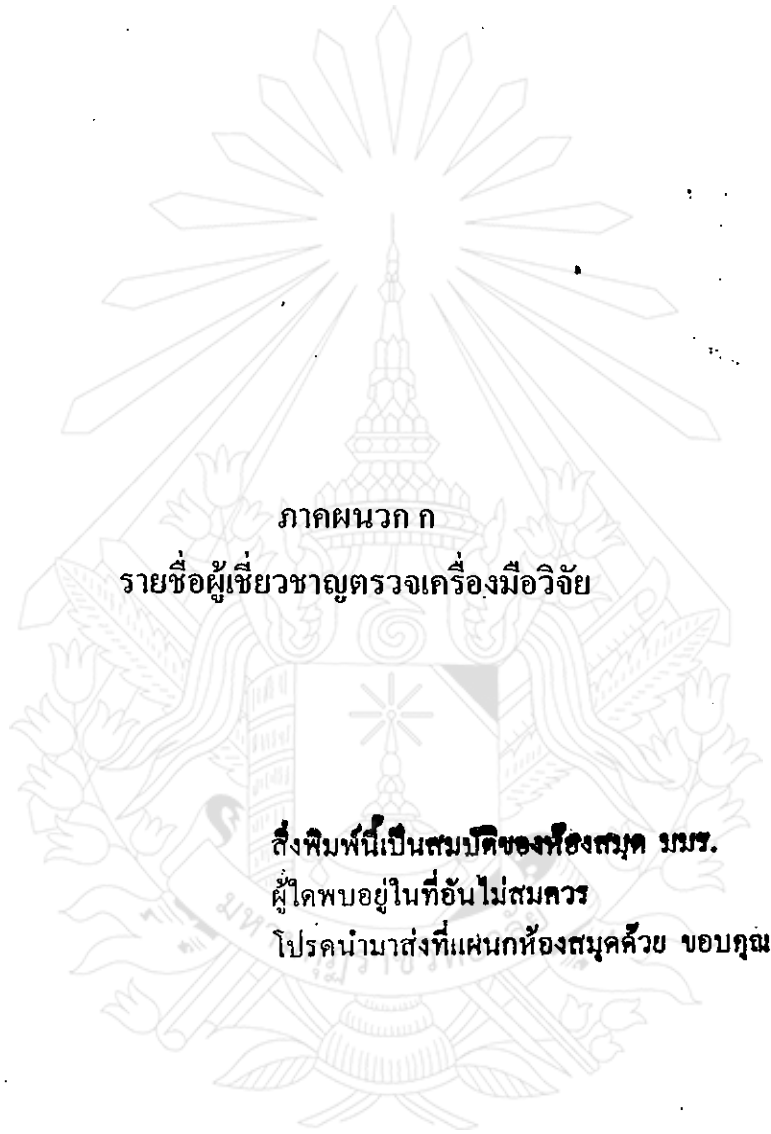
สุนทร เณลิมเกียรติ. “ปัจจัยที่มีผลต่อการฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

อภิชาติ สุทธิสะอาด. “ทัศนคติของข้าราชการกรมการปกครองที่มีต่อบาทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้ง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๓.

อุไรวรรณ แม่บ้าน. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นของตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๑.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

๑. อาจารย์กรุณา ขันทอง

วุฒิการศึกษา

ศน.ม. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัด
นครปฐม

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์บรรยายพิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
สิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม

๒. อาจารย์พิสิทธิ์ชนนท์ นิวัฒน์กุล

วุฒิการศึกษา

รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์บรรยายพิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
สิรินธรราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาชลบุรี

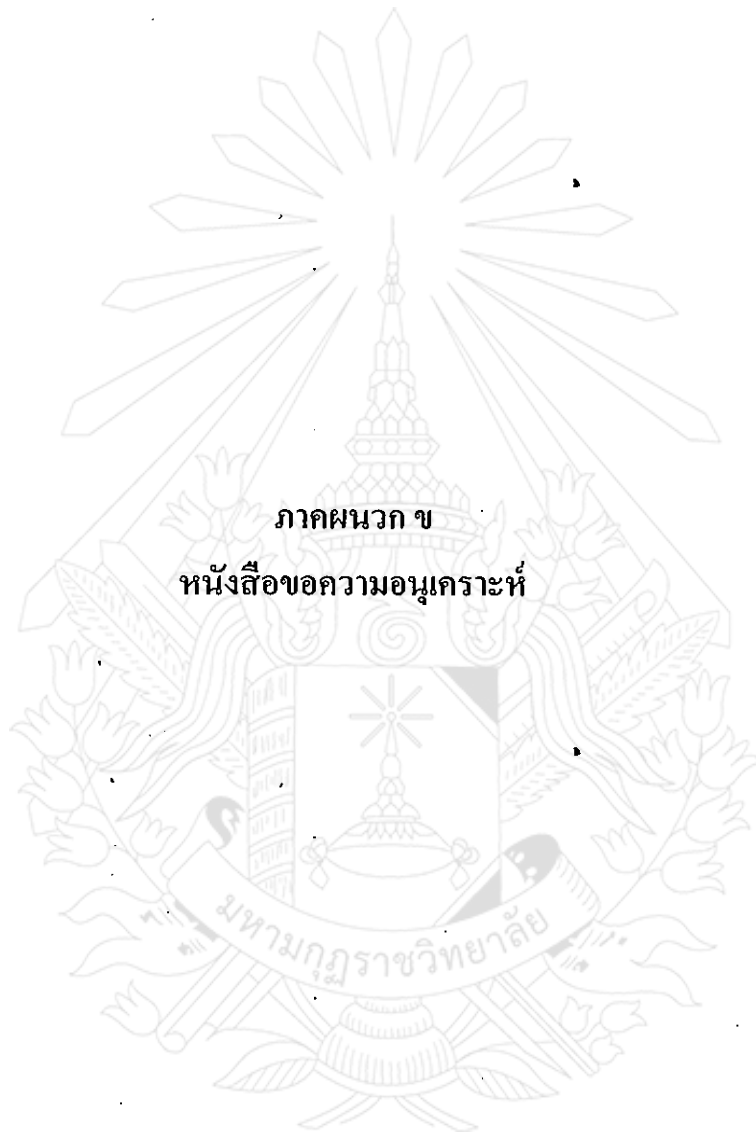
๓. นายภูงศ์ ฉิมพาลี

วุฒิการศึกษา

กศ.ม. (เอกบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน ชลบุรี

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่ ศธ ๖๐๑๑ (๒.๖) / ๖ ๗๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๘ ต.ห้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๗๓๑๖๐
โทร. (๐๒๖) ๕๒๙๙-๑๖๖๓, ๕๒๙๙-๑๒๕๒ FAX. ๕๒๙๙-๑๒๕๑

๑ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร อาจารย์กรุณา ชันทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงร่างสารนิพนธ์ และเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระสุทัศน์ ขโสดโร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๖/๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิริน
ธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์
ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ซึ่งมี
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล
โดยมี พลเรือตรี รศ. ทองใบ ชีรานันท์ทางกูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ พระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.)
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จึง
ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา
จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา ขออนุโมทนาขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(พระครูสุนทรธรรมโสภณ (ผศ.))

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

ที่ ศร ๖๐๑๑ (๒.๖) / ว ๗๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๗ ต.ห้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๗๓๑๖๐
โทร. (๐๒๖) ๕๒๑๙-๑๖๖๓, ๕๒๑๙-๑๒๕๒ FAX ๕๒๑๙-๑๒๕๑

๑ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร อาจารย์พิสิทธิ์ชนนธ์ นีวัฒน์กุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงร่างสารนิพนธ์ และเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระสุทัศน์ ยโสธร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๖/๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พลเรือตรี รองศาสตราจารย์ ทองใบ ธีรานันท์ทางกูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ พระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จึงใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา ขออนุโมทนาขอคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(พระครูสุนทรธรรมโสภณ (ผศ.))

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

ที่ ศธ ๖๐๑๑ (๒.๖) / ว ๓๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๗ ต. ช้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๗๓๑๖๐
โทร. (๐๒) ๕๒๙-๑๖๖๓, ๕๒๙-๑๒๔๒ FAX ๕๒๙-๑๒๔๘

๑ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายภูงค์ ฉิมพาลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงร่างสารนิพนธ์ และเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระสุทัศน์ ยโสธร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตร์ มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พลเรือตรี รศ. ทองใบ ธีรานันท์ทางกูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ พระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จึงใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา ขออนุโมทนาขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(พระครูสุนทรธรรมโสภณ (ศศ.))

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

ที่ ศร ๖๐๑๑ (๒.๖) / ว ๙๒๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๗ ต.ช่อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๗๓๑๖๐
โทร. (๐๒) ๕๖๑-๑๖๖๓, ๕๖๑-๑๒๕๒ FAX ๕๖๑-๑๒๕๑

๙ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เจริญพร นายอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วย พระสุทัศน์ ยโสธโร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๖/๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พลเรือตรี รศ. ทองใบ ชีรานันท์ทางกูร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ พระครูศรีปริยัติวิธาน (ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เพื่อแจกแบบสอบถามแก่ประชาชนในเขตปกครองของท่าน จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อทดลองเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(พระครูสุนทรธรรมโสภณ (ผศ.))

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

ที่ ศธ ๖๐๑๑ (๒.๖) / ๖ ๘๓๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์
๒๖ หมู่ ๘ อ.อ้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๙๓๑๖๐
โทร. (๐๒๖) ๕๒๙-๑๖๖๓, ๕๒๙-๑๒๙๒ FAX ๕๒๙-๑๒๙๑

๑๒ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายกเมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย พระสุทัศน์ ยโสธรโร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๖/๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิริน
ธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์
ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี”
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ ศูนย์การศึกษา
ชลบุรี จึงขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตปกครองของ
ท่าน เพื่อนำไปประกอบการดำเนินการวิจัย

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จาก
ท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(พระครูสุนทรธรรมโสภณ (พศ.))

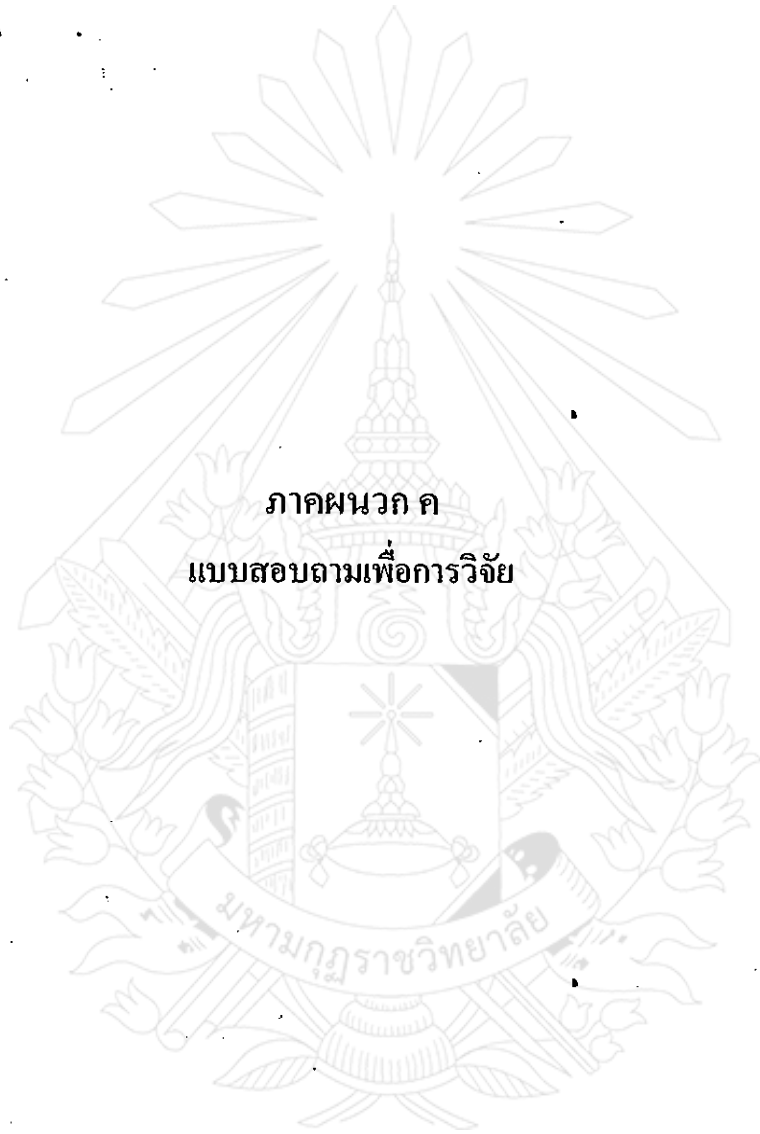
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน

ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ กรุณาตอบคำถามด้วยตัวท่านเอง และไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม โดยใส่เครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

๒. คำถามทุกข้อไม่ใช่แบบทดสอบความรู้ ผู้ตอบจึงไม่จำเป็นต้องตอบให้ถูกหลักวิชา กรุณาตอบให้ตรงความเป็นจริง ความรู้สึก หรือความคิดเห็นส่วนตัวของผู้ตอบ

๓. ผู้วิจัยจะถือว่า คำตอบหรือข้อมูลจากผู้ตอบทั้งหมดเป็นความลับ

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ บังคับส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าของท่านตอบแบบสอบถามชุดนี้ ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะพิจารณาปรับปรุงคุณลักษณะของบุคคลที่จะเข้าสู่เวทีนักการเมืองในระดับท้องถิ่นหรือในระดับประเทศต่อไป

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้วิจัย

เลขที่แบบสอบถาม.....

๑ ๒ ๓

๑. เพศ (๑) ชาย (๒) หญิง ๔

๒. อายุ
 (๑) อายุ ๑๘ - ๒๕ ปี (๒) อายุ ๒๖ - ๓๓ ปี
 (๓) อายุ ๓๔ - ๔๑ ปี (๔) อายุ ๔๒ ปี ขึ้นไป ๕

๓. ระดับการศึกษา
 (๑) ชั้นประถมศึกษา (๒) ชั้นมัธยมศึกษา / ปวช.
 (๓) อนุปริญญา (ปวท., ปวส.) (๔)ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ๖

๔. อาชีพ
 (๑) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (๒) ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
 (๓) รับจ้าง / พนักงานบริษัท (๔) เกษตรกรรม ๗

๕. รายได้ต่อเดือน
 (๑) ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา (๒) ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท
 (๓) ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท (๔) ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป ๘

ตอนที่ ๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอ

บางละมุง จังหวัดชลบุรี

ข้อที่	ข้อความ	ระดับทัศนะ					สำหรับผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
๑) ด้านบุคลิกภาพ							
๑.	มีความขี้มเข้ม แจ่มใส สุขุม เขือกเย็น สำรวมทั้งต่อหน้าและลับหลัง						☐ ๕
๒.	มีความสุภาพอ่อนโยน มีมารยาทดี สุขภาพแข็งแรง บุคลิกภาพดีในสังคม						☐ ๑๐
๓.	มีความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้างรับ ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และประชาชน ในท้องถิ่น						☐ ๑๑

ข้อที่	ข้อความ	ระดับทัศนคติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
๔.	มีความซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่โดยเปิดเผย						☐ ๑๒
๕.	มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน						☐ ๑๓
๒) ด้านจริยธรรม							
๑.	มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงาน รับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมือง						☐ ๑๔
๒.	มีอาชีพการงานสุจริตเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ นับถือ ยกย่อง เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคมได้ชัดเจน						☐ ๑๕
๓.	เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ภายในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี						☐ ๑๖
๔.	มีความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ						☐ ๑๗
๕.	มีความยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข						☐ ๑๘
๓) ด้านภาวะผู้นำ							
๑.	มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นอย่างดี						☐ ๑๙
๒.	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถคบค้าสมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ						☐ ๒๐
๓.	มีความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงาน ได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย						☐ ๒๑

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับทัศนคติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
๔.	มีลักษณะเป็นนักพัฒนา มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเสียสละเวลาด้วยความตั้งใจจริง						☐ ๒๒
๕.	มีความสามารถในการรูงใจเพื่อนร่วมงานให้มีความคิดเห็นคล้อยตามตนด้วยเหตุผลด้วยความเต็มใจ						☐ ๒๓

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนคติของประชาชน ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

๑. ด้านบุคลิกภาพ

๑.๑ ปัญหา.....

.....

๑.๒ แนวทางแก้ไขปัญหา.....

.....

๒. ด้านจริยธรรม

๒.๑ ปัญหา.....

.....

๒.๒ แนวทางแก้ไขปัญหา.....

.....

๓. ด้านภาวะผู้นำ

๓.๑ ปัญหา.....

.....

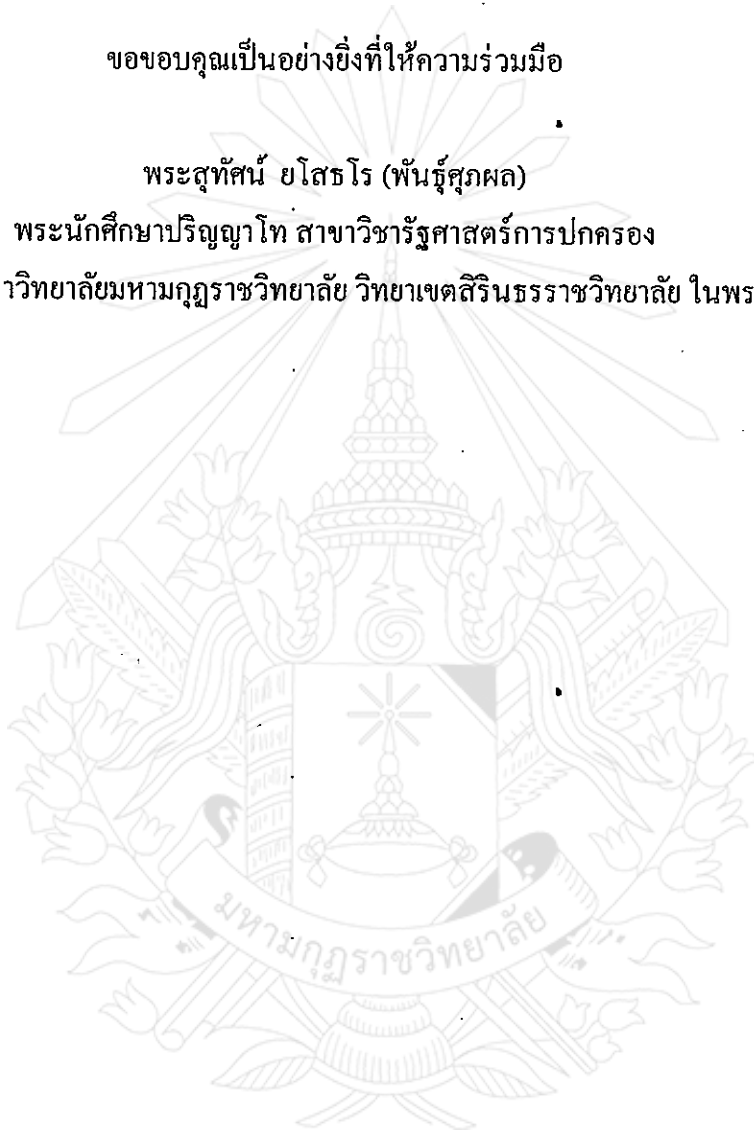
๓.๒ แนวทางแก้ไขปัญหา.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

พระสุทัศน์ ยโสธโร (พันธุ์สุภผล)

พระนักศึกษาศาสนาปริณายก สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

ภาคผนวก
แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง :

๑. โปรดพิจารณาว่า ข้อคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลใดซึ่งในการจัดการศึกษา” ว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านหรือไม่

๒. โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

- +๑ หมายถึง มีความสอดคล้อง
- ๐ หมายถึง ไม่แน่ใจ
- ๑ หมายถึง ไม่มีความสอดคล้อง

ข้อที่	ข้อคำถาม	คะแนนพิจารณา			หมายเหตุ
		+๑	๐	-๑	
๑.	๑) ด้านบุคลิกภาพ มีความขี้มเข้ม แจ่มใส สุขุม เยือกเย็น สำนวณทั้งต่อหน้าและลับหลัง				
๒.	มีความสุภาพอ่อนโยน มีมารยาทดี สุขภาพแข็งแรง บุคลิกภาพดีในสังคม				
๓.	มีความเป็นนักประชาธิปไตย ใจกว้างรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น และประชาชนในท้องถิ่น				
๔.	มีความซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่โดยเปิดเผย				
๕.	มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า ประโยชน์ส่วนตัว				

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			หมายเหตุ
		+๑	๐	-๑	
	๒) ด้านจริยธรรม				
๑.	มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงานรับผิดชอบต่อ ประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมือง				
๒.	มีอาชีพการงานสุจริตเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ นับถือ ยก ย่อง เป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม ได้ชัดเจน				
๓.	เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ในกรอบขอบเขตแห่งกฎหมาย บ้านเมือง และจารีตประเพณี				
๔.	มีความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้น ในหมู่คณะ				
๕.	มีความยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข				
	๓) ด้านภาวะผู้นำ				
๑.	มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นที่ยอมรับของ สังคมเป็นอย่างดี				
๒.	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถคบค้า สมาคมกับผู้คนหลากหลายอาชีพ				
๓.	มีความสามารถในการบริหารงานเป็นทีมงานได้สำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมาย				
๔.	มีลักษณะเป็นนักพัฒนา มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเสียสละ เวลาด้วยความตั้งใจจริง				
๕.	มีความสามารถในการจูงใจเพื่อนร่วมงานให้มีความคิดเห็น คล้อยตามตนด้วยเหตุผลด้วยความเต็มใจ				

ข้อเสนอแนะ

.....

(.....)

ผู้ประเมิน

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มทร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

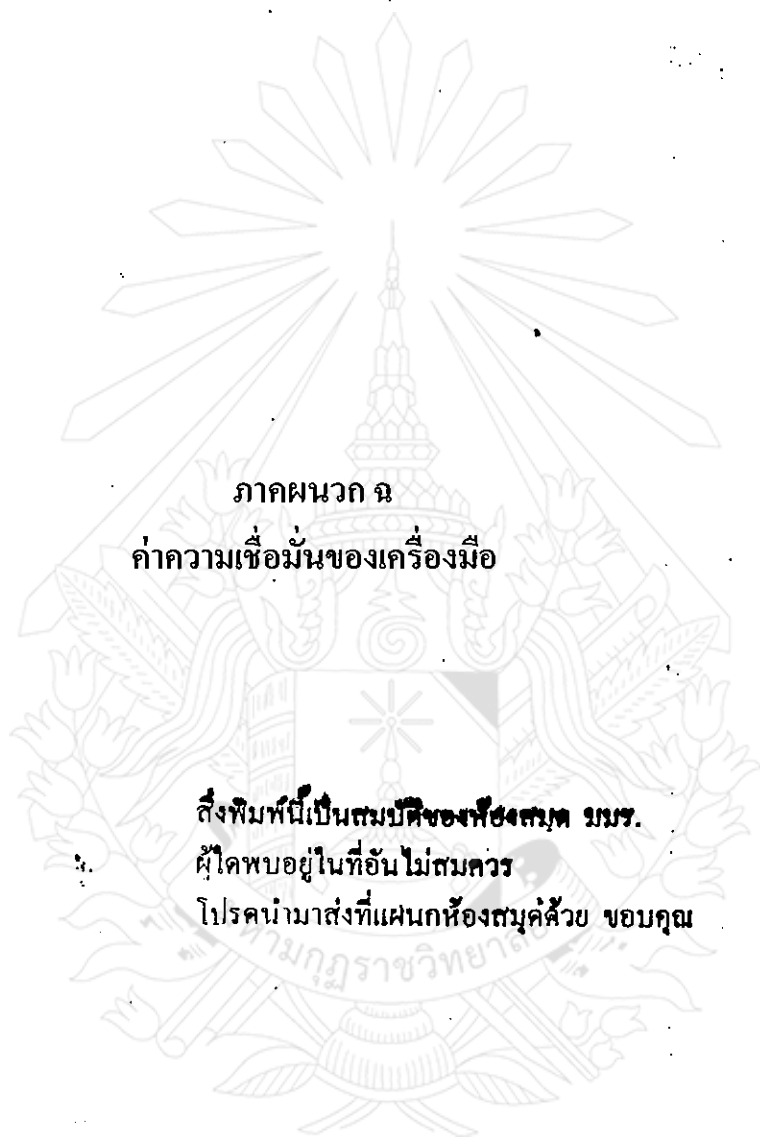
ภาคผนวก จ
ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองตามทัศนะของประชาชน
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓			
๑) ด้านบุคลิกภาพ						
๑	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๓	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๔	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๕	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒) ด้านจริยธรรม						
๑	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๓	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๔	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๕	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๓) ด้านภาวะผู้นำ						
๑	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๓	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๔	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๕	+๑	+๑	+๑	๓	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

สิ่งที่พิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกมล

ภาคผนวก ฉ
ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของสี่งสมุทร มทร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
ไปรคนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

มหาวิทยาลัยสุโขทัย

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	58.6333	22.3092	.6399	.8551
A2	58.6333	22.3092	.6399	.8551
A3	58.5667	22.3920	.6615	.8542
A4	58.0000	25.3793	.1955	.8748
A5	57.9333	25.0989	.2440	.8731
B1	57.7667	23.1506	.6645	.8557
B2	58.0333	21.5506	.6859	.8522
B3	57.7000	24.4931	.3924	.8670
B4	57.8333	22.8333	.6273	.8563
B5	57.9667	22.4471	.7159	.8521
C1	58.2333	22.7368	.5207	.8619
C2	58.6667	22.8506	.4426	.8676
C3	58.4333	24.6678	.3182	.8703
C4	58.2667	24.2713	.5425	.8621
C5	58.4667	24.1195	.4733	.8638

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 15

Alpha = .8698

ชื่อ-สกุล : พระสุทัศน์ โสทรโร (พันธุ์ศุภผล)
วัน เดือน ปี เกิด : ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๒
ภูมิลำเนา : เลขที่ ๒๘ หมู่ที่ ๘ ตำบลคตของจิก อำเภอบางปะอิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่อยู่ปัจจุบัน : เลขที่ ๕๐ หมู่ที่ ๑ จิตตภาวันวิทยาลัย เมืองพัทยา
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ๒๐๑๕๐

การศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๒ : ธรรมศึกษาชั้นเอก
พ.ศ. ๒๕๕๒ : สน.บ. (รัฐศาสตร์การปกครอง) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. ๒๕๓๖ : หัวหน้าแผนกทะเบียนหน่วยพัฒนาการทางจิต
จิตตภาวันวิทยาลัย เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. ๒๕๓๗ : อาจารย์สอนพิเศษ โรงเรียนปริยัติธรรมมหาสุกวิทยา ชลบุรี
พ.ศ. ๒๕๔๘ : คณะกรรมการครูพิเศษสอน และเจ้าหน้าที่ธุรการ
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.
ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่สมควร
โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกวน